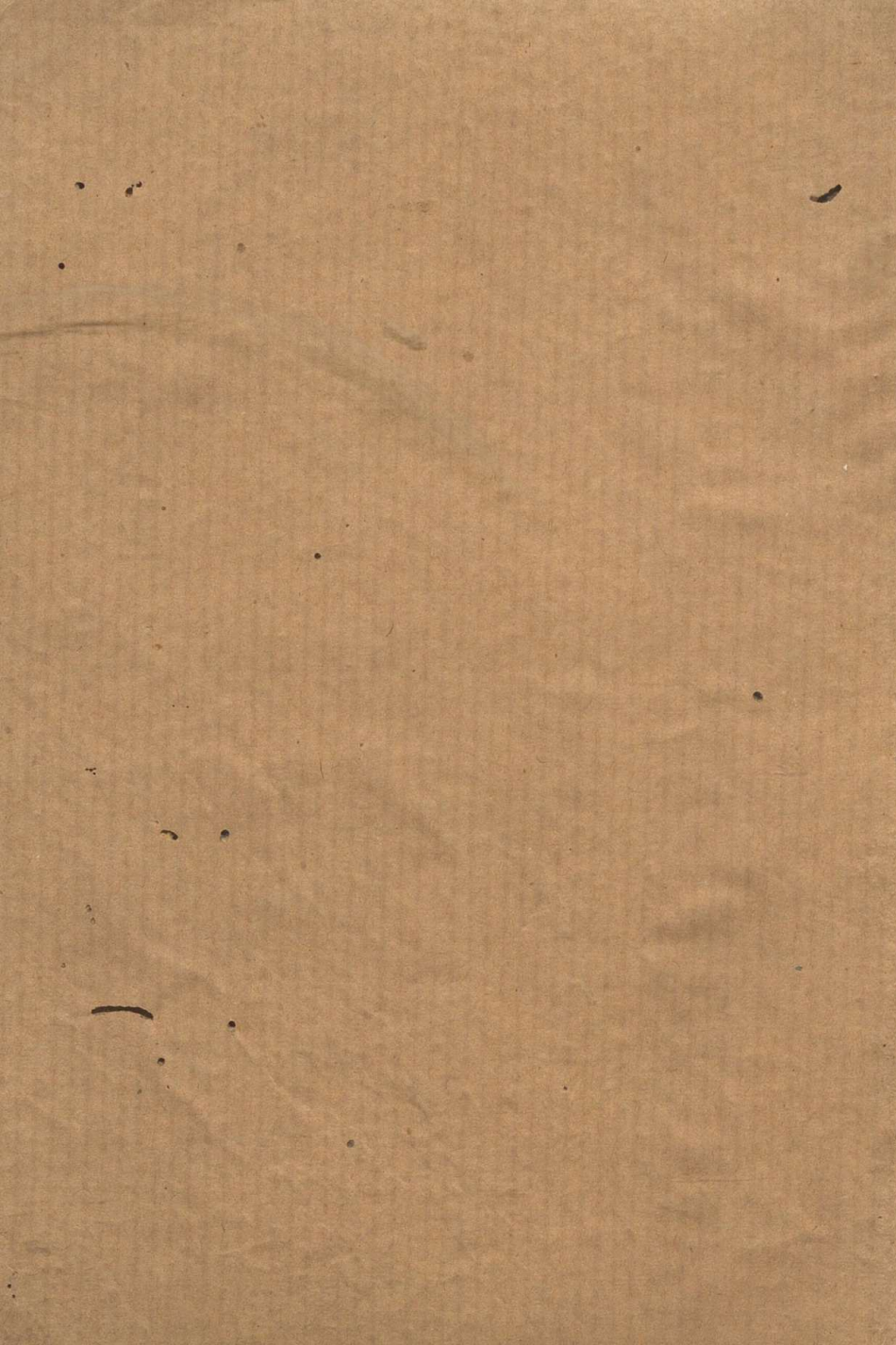

KOTTAYAM PUBLIC LIBRARY

Call No. 9453 Acc. No. 77902

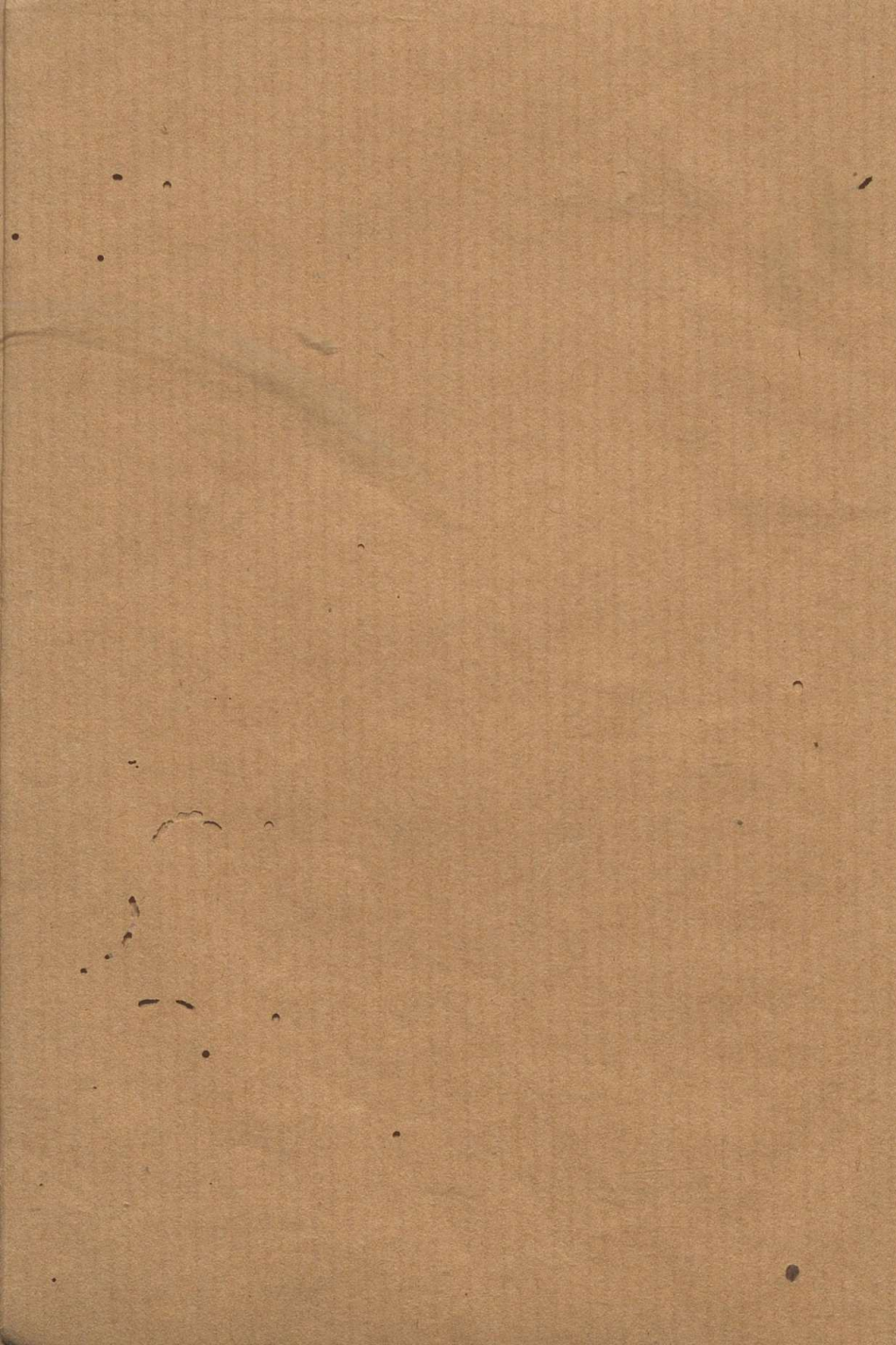
Author. Sh. L. L. (S. L. L.)

Title St. Lawrence

936

X

Presented by Mr
 Author to Mr
 Kottayam
 Public Library.
 എടമനഗ്രന്ഥാലയം.

ശ്രീ.

[പുസ്തകനമ്പ് ൭.]

ക്രിയാസംഗ്രഹം.

ഗ്രന്ഥകർത്താ:

വരകുത്താനത്ത് എടമന.

എ. എം. കൃഷ്ണശർമ്മ.

കാണിച്ചയുൾക്കൊള്ളുന്ന നമ്പൂതിരിപ്പാട്

മ-ാം പതിപ്പ് കോട്ടയം

വഞ്ചാംഗം പ്രസ്സ്, കുന്നംകുളം.

൧൧൦൭.

പന്ത്രണ്ടാം മാത്രം)

(വില്പനമണ്ഡലം.)

(പകർപ്പവകാശം ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്.)

294.53

1291 K

പഞ്ചാംഗം പ്രസ്സ്, & പുസ്തകശാല, കുന്നംകുളം.

മുഖവുര.

എടമന ഗ്രന്ഥാവലിയുടേ രണ്ടാംപുസ്തകമായി ആയിരത്തിയൊരനൂറ്റാറിമുന്നിൽ പ്രസിദ്ധീകരണം ചെയ്തിട്ടുള്ള “ക്രിയാരത്നമാല”യുടേ റൊറാരിലിന്റെ നാലാം പേജിൽ “അച്ചടിപ്പാൻ തയ്യാറു ചെയ്തിട്ടുള്ളവ” എന്ന ഫെസ്റ്റിംഗിൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ളവയിൽ ഒന്നാണല്ലോ ഇന്നു പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതായ ഈ “ക്രിയാസംഗ്രഹം”.

“ക്രിയാരത്നമാല”യുടേ പൂർവ്വഭാഗത്തു നിന്നും സമാഹരിച്ചിട്ടുള്ള “ജാതകമന്ത്രീയ”യും, ഉത്തരഭാഗത്തു നിന്നും ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ള ആദ്യംമുതൽ ശാന്തിമോക്ഷവൃന്തവും, ഇവയ്ക്കുള്ള ഭാഷയും, ഈ ക്രിയാവിഭാഗങ്ങൾക്കു തന്നെ വന്നുകൂടാവുന്ന സ്ഖാലിത്ര വിഷയങ്ങൾക്കു ഗദ്യത്തിൽ വിവർത്തനം ചെയ്തിട്ടുള്ള ഏതാനും ചില പ്രായശ്ചിത്തങ്ങളും ആകുന്നു ഈ ചെറിയ സംഗ്രഹത്തിലേ പ്രതിപാദ്യവിഷയം.

ഭക്തകാലത്തു ബൌധായനനാരുടേ മന്ത്രാന്തരങ്ങൾക്കു കഴിയുന്നത്ര ഗ്രന്ഥസൗകര്യവും, സംശയരാഹിത്യവും, ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കുന്ന മെനകരുതി ചെയ്ത ശ്രമംപോലേ ഇക്കാലത്തു മന്ത്രങ്ങൾക്കു സ്വരചിഹ്നം കൂടിക്കൊടുത്ത് ക്രിയാരത്നമാലയുടേ രണ്ടാംപതിപ്പിനാവശ്യ

പ്പെടുത്തുവാനും ഇന്നേതന്നെ സുമാറുചെയ്തുവെച്ചിട്ടുള്ള പ്രകാരം, ഈ സംഗ്രഹത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ള ക്രിയാമന്ത്രങ്ങൾക്കും, കൂടുതൽ പ്രയോജനത്തേക്കു കരുതി “സപര”ക്കു കൂടി ഇട്ടിട്ടുള്ളതാകുന്നു. ഈ ഘട്ടത്തിൽ മന്ത്രങ്ങൾക്കുള്ള “സപര” വിഭാഗത്തേ ആസ്പദമാക്കി ഏതാനും ചില വിവരങ്ങൾ കൂടി പ്രസ്താവിക്കുന്നത് അപ്രകൃതമായി വരികയില്ലെന്നു കരുതുന്നു.

ശാസ്ത്രങ്ങൾ നാനാമുഖങ്ങളും ലോകം ഭിന്നരചിവരങ്ങളും ആണെന്നുള്ളത് അതതുകൾക്കു ആവിഭാവകാലം മുതൽക്കുതന്നെ സുസ്ഥാപിതമായ സംഗതിയാകുന്നുവത്രേ. വിജ്ഞേയങ്ങളുടേ വിഗതവിചികിത്സമായ പാരംഗതത്വം അമാനുഷനായ വിശേഷമുഷീവിഭാവനാക്ഷ്ലാതെ ഉണ്ടോ? എന്നതും സംശയഗ്രസ്ഥമായ സംഗതി ആകുന്നു. “സർവ്വധർമ്മങ്ങളിലും മദ്ധ്യമായ പദ്ധതിയേ അനുയാനം ചെയ്തയാണു ഗത്യന്തരം”മെന്നുള്ള വാക്യമതത്തേ ആദരിച്ചുള്ള ഈ പ്രസ്താവന പ്രയോജനപ്രദമായിരിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

ഔക്തംഹിത; കൃഷ്ണയജുർവേദം; തൈത്തരീയശാഖ; ശുക്ലയജുർവേദം; അഥർവ്വണവേദം; സാമസംഹിത; എന്നീ ശ്രുതിഗ്രന്ഥങ്ങളേ വരുത്തി ഞാൻ മുറുപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്, ചടങ്ങിലുള്ള മന്ത്രങ്ങളുടേ മൂലഗ്രന്ഥങ്ങളേക്കണ്ടിയുന്നതിനും, തൽസപരങ്ങളുടേ നാനാത്വത്തേയും ആഗമാപഗമങ്ങളേയും മനസ്സിലാക്കുന്നതിനും മറ്റുംകൂടി ആയിരുന്നു.

ശ്രുതികളിലുള്ള മന്ത്രങ്ങളേ രൂപത്തിലും സ്വരത്തിലും പ്രാ-
 യേണഭേദഗതികൾ വരുത്തി ചടങ്ങിലുള്ള ഭൂരിഭാഗവും നി-
 റയ്ക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണെന്നും വേദോദന്ത്യങ്ങളായ ഇതരമന്ത്ര-
 ങ്ങൾ ചടങ്ങുകളിൽ ഉള്ളതായിട്ടും വേദങ്ങൾക്കു തന്നേ-
 തമ്മിൽ പള്ളയും, കവലയും, ധാരാളമുണ്ടെന്നും ഉപ-
 രിഗവേഷണം മൂലം തന്ത്രാന്തരങ്ങൾ ആർഷ്പ്രോക്തങ്ങ-
 ലാണെന്നും, മന്ത്രങ്ങൾക്കു പൊതുവേതന്നേ ശ്രൗതം;
 സ്മാർത്തം; ആർഷം; ഗ്രഹ്യം; എന്നിങ്ങനെ നാലു വിഭാഗ-
 ങ്ങളുണ്ടെന്നും, ഇവയിൽ സ്വതഃവേ ശ്രൗതമന്ത്രങ്ങൾ
 ക്കേ സ്വരമുള്ളവെന്നും; ആർഷം; ഗ്രഹ്യം; എന്നിവയും
 സ്വരത്തിൽപ്പെടുത്തി ചൊല്ലുന്നുണ്ടെന്നും, സ്മാർത്തത്തി-
 നും ചിലവകുറും സ്വരം നടപ്പാണെന്നും, ഇപ്രകാരം മന്ത്ര-
 ങ്ങൾക്കു രൂപാന്തരവും, സ്വരഭേദവും, ദിവ്യന്മാരായ ബ്ര-
 ഹ്മണീശ്വരന്മാരായ ദിവ്യചക്ഷുസ്സുകളേക്കൊണ്ടു തത്പദം
 നം ചെയ്തു കല്പിച്ചിട്ടുള്ളതാണെന്നാണ് ആചാര്യമഹാശ-
 നം ഗ്രഹിയ്ക്കുന്നതിനിടവന്നു.

അഷ്ടകം; പാർവ്വണം; സവിണ്ഡി; ദശമേഹനി; മ-
 തലായ ക്രിയകളിൽ വിശേഷദവാദികളേ തൊഴുതു യാ-
 ത്രപരയുന്നപ്പട്ടത്തിൽ, മനുസ്മൃതിയിൽ; ശ്രാദ്ധവിഭാഗാ-
 വസരത്തിൽ പറയുന്ന “ദാതാരോനോ” എന്നുള്ള അ-
 നഷ്ടപ്പ്ലോകം സ്വരിച്ചു ചൊല്ലുന്നതും, ചൊല്ലിയ്ക്കുന്ന-
 തും, ഉപദേശപരമായ കരണവത്തനഫലമാകുന്നു. സ്വ-
 രമില്ലാതെയും ചടങ്ങുകളിൽ പലവാക്യങ്ങളു മുണ്ടെങ്കി

ലും ചിലർ അവയ്ക്കും സ്വരം കല്പിച്ചു കാണുന്നില്ലെ
 ന്നില്ലാ. ജ്ഞാനമേധികർ ചില മന്ത്രങ്ങൾ മാത്രമേ
 സ്വരിച്ചുചൊല്ലി ക്രിയകൾ നടത്തിക്കാണൊരാളുവെ
 ന്നതിനാൽ ശ്രൗതമന്ത്രങ്ങൾ മാത്രമേ അവർ സ്വരി
 ക്കാറൊള്ളു വെന്നുമാറിത്തോണ്ടിയിരിക്കുന്നു. വേദങ്ങളിൽ
 നിന്നും സ്വരത്തിനും, ലിപിയ്ക്കും, രൂപാന്തരം ചെയ്തു
 ചടങ്ങിൽ ചേർത്തിട്ടുള്ള മന്ത്രങ്ങൾക്കു ഉദാഹരണാത്മം
 ചിലതു ചുവടെ ചേർക്കുന്നു.

പുനഃസംവരണം.

കൃഷ്ണയജുസംഹിത: പച്ഛം മന്ന: കോത്ത് വ.

“ആശീർമ്മ ഉഷ്ജമുതസു പ്രജസ്തപ മിഷം ദധാ
 തു ദ്രവിണം സവ്ചസം: സംജയൻ ക്ഷേത്രാണി സ
 മസാഹമിനുകൃണ്ണപനൊ അന്ത്യം അധരൻ സ്വ
 ന്നൻ.”

അധർവ്വവേദസംഹിത: ദ്വിതീയം കാണ്ടം: പഞ്ച
 മോനുഷാകം ഹൻ-മതു വണ്ഡിക.

“ആശീർണ്ണ ഉഷ്ജമുതസൗ പ്രജസ്തപം ദക്ഷം ധ
 ത്തം ദ്രവിണം സചേതസൗ: ജയം ക്ഷേത്രാണി സഹ

സായമിന്ദ്രകുണ്ഡനോ അന്യായധരാൻ സ്വപന്താൻ”.

കുപാസനം കാച്ചിക്കെട്ടുന്നതിനു തൈത്തരീയശാ
ഖത്രയോദശപ്രശ്നം കാത്തു വ.

“അയം തേ യോനി രൂപിയോ യതോ ജാതോ അ
രോചമാഃ തജ്ജാനന്നഗ്ന ആരോഹാമാനോ വദ്ധയാര
യിം”.

ജ്ഞാതഃ; അട്ടകം ൩; അദ്ധ്യായം ൧; രണ്ടാമ
ത്തതിനുമാത്രമേ ഭേദമൊള്ളൂ.

“തജ്ജാനന്നഗ്ന ആസീദാമാനോ വദ്ധയാഗിരഃ”.

വിഷ്ണുബലി.

തൈത്തരീയശാഖ ദ്വാദശപ്രശ്നം. കാത്തു. ൩.

“പ്രതദപിഷ്ഠസ്തവതേ വീർണ്ണായ മൃഗോനഭീമഃ ക
ചരോഗിരിഷ്ടാഃ.”

ഇത്യജ്യേഷ്ഠസംഹിത; പൂർവ്വവിംശിതി. പഞ്ചമോ
ദ്ധ്യായം.

“പ്രതദപിഷ്ഠസ്തവതേ വീർണ്ണമൃഗോനഭീമഃ ക
ചരോഗിരിഷ്ടാഃ.”

പാഹി.

ശുക്ലജംഭൂതസംഹിത; സപ്തവിംശോദ്ധായം.

“പാഹി ഗീഭിഃ സ്തിസൃഭിരൂജാംപതേപാഹി ചത
സൃഭിവൃസോ”.

സാമവേദസംഹിതയിൽ അല്പമാത്രമേ ഭേദമൊള്ളൂ.

—“പാഹി ചത ഷ്ഠിഭിവൃസോ”.

വിവാഹാനന്തരമുള്ള സന്ധ്യോപസ്ഥാനത്തിനുള്ള
മന്ത്രം. ഋക്സംഹിത.

“നീലലോഹിതേഭവതി കൃത്വാസകത്യർവ്വജ്യതേ.”

വിവാഹം.

“നീലലോഹിതേഭവതഃ കൃത്വാസകത്യർവ്വജ്യതേ.”

ഇപ്രകാരം വേദമന്ത്രങ്ങൾ ഉദ്ധരിച്ച് സ്വരങ്ങൾ
ക്കും, വണ്ണങ്ങൾക്കും, രൂപാന്തരം ചെയ്ത ക്രിയകളിൽ
ചേർത്തിട്ടുണ്ടെന്നു സ്പഷ്ടമായി മനസ്സിലാക്കുന്നു. ഇതാകുന്നു
എഴുത്തു ആ തീവ്രമായ മുദ്രപത്തിന്റെ ഐഹികഫല
ത്തിന്റെ മുഖ്യഭാഗം.

പ്രവൃത്തികൾക്കു കരിക്കലും കരിടത്തും വിരാമം
കാണുന്നില്ലാ. സുഖലബ്ധിയാണല്ലോ പ്രവൃത്തികളുടേ
ഉദ്ദേശം. അപ്പോൾ സുഖത്തിന്റെ പരിമാണം ആരും
കണ്ടിട്ടില്ലെന്നല്ലേ അർത്ഥം. സുഖസൗകര്യങ്ങളിലുള്ള
ആഗ്രഹം ലോകത്തിൽ പദ്ധിച്ചു കൊണ്ടേ ഇരിക്കുന്നു.

ഇവയ്ക്കു നേരിടുന്ന ഭംഗമാണ് വൈരാഗ്യത്തിന്റെയും, കലഹങ്ങളുടേയും ബീജം. സാഹിത്യലോകത്തിലും, രാഷ്ട്രീയാന്തരീക്ഷത്തിലും ഇന്നുണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന വിപ്ലവങ്ങളെല്ലാം കണ്ടും, കേട്ടും നമുക്കുനുഭവപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണല്ലോ. ഇന്നത്തേ സമനസമരപ്രസ്ഥാനം ഈ സംഗതിയ്ക്കു മതിയായ സാക്ഷിയാകുന്നു. സുഖസൗകര്യങ്ങളും ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ പ്രതിബന്ധങ്ങളായി നില്ക്കുന്നതുകൊണ്ടും കൂടിയാണു സാമുദായികപരങ്ങളായി അവിടവിടെ പലേ കലഹങ്ങളും തകരാറുകളും സംഭവിച്ചു കാണുന്നത്.

ശ്രീപരശുരാമസ്വാമിയാൽ കേരളമൊട്ടു പാപ്പിയ്ക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള നാമുൾപ്പെട്ട മലയാള ബ്രാഹ്മണരിൽ ഭിന്നതയേ കാണിക്കുന്നതാണെന്നഭിമാനിയ്ക്കപ്പെടുന്ന പലേ പേരുമാരും പേരുമാരും അന്നുമിന്നും കണ്ടും, കേട്ടും, അനുഭവിച്ചു തൃപ്തിപന്തിട്ടുണ്ടെന്നാണ് കേൾവിയേ അടിസ്ഥാനമാക്കി ഇന്നുള്ള അനുഭവം.

ഇവയേ ധ്വംസിക്കുന്നതിനുള്ള ഉപകരണങ്ങളിലൊന്നാണ് ഇന്നത്തേ അഖിലകേരളപ്രസ്ഥാനം. മറ്റൊന്നു വെറും പേരുകൊണ്ടുമാത്രം ഭിന്നതയേ കാണിക്കുന്ന നമ്പി; പോറ്റി; നമ്പിതിരി; നമ്പൂരി; നമ്പൂതിരിപ്പാട്; ഭട്ടതിരി; ശർമ്മാ ഇത്യാദി അനന്തമാന്തരങ്ങളായ വർണ്ണവർഗ്ഗങ്ങളുമാകുന്നു. ദേശം, കാലം, ഭാഷ, ആ

ചരണം, ധനസ്ഥിതി, മുതലായ പലതും ഈ അനന്തമാ
 ന്തരപദങ്ങളുടേ ഉല്പത്തിയ്ക്കു കാരണങ്ങളാകുന്നു. ഈ
 പേരുമാറ്റം സംഗതികൊണ്ടും തകരാറുകളും കലഹങ്ങളും
 അവിടവിടെ നടക്കുന്നുണ്ടെന്നു തെളിയിക്കുന്നതിനു വേ
 ണിമാത്രം ഇത്രയും പ്രസ്ഥാനം തൊറി പ്രസ്ഥാപിച്ചു
 പോയതാകുന്നു. ഇതിൽ ആരും അന്യഥാ ശങ്കിയ്ക്കയോ,
 തൊറിലുരിയ്ക്കയോ, ചെയ്യരുതെന്നു അപേക്ഷിയ്ക്കുകയും
 കൂടി ചെയ്യുന്നു.

അവിചാരിതമായി സംഭവിയ്ക്കാവുന്ന ജാതകമ്ലം
 സംസ്കാരം മുതലായ ക്രിയകളും ആകസ്മികമായി നേ
 റിടുന്ന സ്പാലിത്യങ്ങൾക്കുള്ള പ്രായശ്ചിത്തങ്ങളും വി
 ദേശങ്ങളിൽ ചെന്നു സമയം കാത്തു ആചാര്യന്മാ
 രേ കണ്ടാലോചിച്ച് നടത്തുന്നതിന് സമയഭൌല്യ
 വും അസ്വാതന്ത്ര്യവും കൊണ്ടുണ്ടാകാവുന്ന വിഷമതയേ
 പരിഹരിച്ച് സമതവും, സ്വാതന്ത്ര്യവും, സൗകര്യ
 വും, സമുദായത്തിൽ, എല്ലാവർക്കും ഒരുപോലുണ്ടാക്കി,
 ആവക ക്രിയകളും പ്രായശ്ചിത്തങ്ങളും സ്വയം അറി
 ഞ്ഞു യഥാകാലം, യഥാവിധി അനുഷ്ഠിച്ചു വംശവൃദ്ധി
 യും, അഭ്യുദയമാർഗ്ഗവും നേടേണമെന്നുള്ളതാകുന്നു എ
 ന്റെ ഈ ഗ്രന്ഥനിർമ്മാണത്തിന്റെ പ്രഥമവും പ്രധാ
 നവും ആയ ഉദ്ദേശം..

ഈ ഗ്രന്ഥം മൂലം എന്റെ ശ്രമം കേരളീയബ്രാഹ്മ
 ണ സമുദായത്തിൽ സഫലമാകുന്ന പക്ഷം ക്രിയാർത്ഥ

മാലയുടേ രണ്ടാം പതിപ്പിനെന്തേദേശിച്ചു സ്വരമിട്ടുവെച്ചിരിക്കുന്നതിനും പുറമേ, പ്രായശ്ചിത്തവിഷയങ്ങളും പ്രായശ്ചിത്തങ്ങളും ഒന്നുകൂടി സൗകര്യപ്രദമാകുമവിധം വിവർത്തനം ചെയ്തു ചേർക്കണമെന്നും ആശിക്കുന്നു. ഇതിൽ ചേർക്കേണ്ടതായ പ്രായശ്ചിത്തവിഷയങ്ങൾ പരിപൂർണ്ണമായി എന്നു ലേഖകനഭിമാനിക്കുന്നില്ല.

സ്വന്തകൃത്യങ്ങൾ നീക്കിവെച്ചിട്ടുപോലും ഈ ഗ്രന്ഥം സമഗ്രം സനിഷ്ഠയും പരിശോധിച്ചുതന്ന സുഹൃത്തുമനായ ബ്രഹ്മശ്രീ ചീരക്കുട്ടി ദിവേദി നാരായണൻ നമ്പൂതിരി അവർകളോടും; സാവധാനം ഈ പുസ്തകം ആസക്തം വായിച്ചുനോക്കി ഹൃദയംഗമങ്ങളായ അവതാരികകൾ എഴുതിതന്ന സമുദായോത്തേജകന്മാരും ബ്രഹ്മശ്രീമാന്മാരുമായ തെക്കേടത്തുമനയ്ക്കൽ സി. വാസുദേവൻ ഭട്ടതിരിപ്പാട് അവർകളോടും; ചെങ്ങഴിമാറം സി. എൻ. തുപ്പൻനമ്പൂതിരി എം. എൽ. സി. അവർകളോടും; സാരഗഭമായ അഭിപ്രായങ്ങൾ അയച്ചുതന്ന ബ്രഹ്മശ്രീമാന്മാരായ കാലടിമനയ്ക്കൽ സൂര്യൻ തുപ്പൻ ഭട്ടതിരിപ്പാട് അവർകളോടും; കോലത്തുനാട്ടിൽ ചിറന്നൂർ ഇളയടത്തു കാതിയ്ക്കേൻ പോക്കോളം കേശവൻ നമ്പൂതിരി അവർകളോടും; സനിഷ്ഠയും പ്രസാധനം ചെയ്തിട്ടുള്ള എന്റെ പ്രിയസുഹൃത്തമൻ കാണിപ്പയ്യൂർ ശങ്കരൻ നമ്പൂതിരിപ്പാടവർകളോടും പലതരം സഹായസഹകരണങ്ങൾ അനവരതം ചെയ്തിട്ടുള്ള അന

ജൻ ജി. ശങ്കരശർമ്മാ മുതലായവരോടും; ഞാൻ ഏറ്റവും കൃതജ്ഞതയുള്ളവനാകുന്നു.

മുഖവും എനിയും ഭീശ്ചിപ്പിച്ചാൽ ഗ്രന്ഥത്തിനേക്കാൾ വിസ്തൃതമായിപ്പോയേക്കുമോ എന്നു ശങ്കിച്ചു ചുരുക്കുന്നു. മുദ്രണം സംബന്ധിച്ച പഞ്ചാംഗംപ്രസ്സുകാരേയും ഈ അവസരത്തിൽ അനുമാദിക്കുന്നു. ഈ പുസ്തകത്തിൽ വല്ല ന്യൂനതകളുമകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അവയേ പരിഹരിക്കുന്നതിനും, അഭ്യുദയമാഗ്ഗങ്ങളേ ഉപരി ഉപരി ഉപദേശിച്ചു അനുഗ്രഹിക്കുന്നതിനും, ആചരിയ്ക്കുംവിധം ആചരിക്കുന്നതിനും, സദാ അഭ്യർത്ഥിച്ചു കൊണ്ടും, ഈ ക്രിയാസംഗ്രഹമെന്ന ചെറുപുസ്തകം കീഴ്ത്തി ജ്ഞാനായ ഞാൻ വൈദികജനസമക്ഷം ഭക്തിബഹുമാനപൂർവ്വം സമർപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

വൈദിക കലാലയം, വാകത്താനം, മൻ—മ—മംഗലം.	}	ഗ്രന്ഥകർത്താ, സുജനവിധേയ, എടമന എ. എം. കൃഷ്ണശർമ്മാ.
--	---	---

അവതാരിക.

(൧)

പൂർവാചാരങ്ങൾ നിലനില്ക്കുന്നിടത്തോളംകാലം അവയെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങളേയും ഉപേക്ഷിക്കുവാൻ നിവർത്തിയില്ല. മന്ത്രങ്ങളും തന്ത്രങ്ങളും മാറ്റമുള്ളവർ അറിയുവാൻ പാടില്ലെന്നുള്ള സങ്കല്പിതമനുഷ്ഠിതി മൂലമാണ് അവയേ പുസ്തകരൂപേണ പ്രകാശിപ്പിക്കുവാൻ പൂർവാചാര്യന്മാർ മടിച്ചിരുന്നത്. പ്രസ്തുത മനോഭാവം നിമിത്തം കേരളത്തിലേ നിരവധി മഹത്ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ചിതലിനും പാരായ്ക്കും തീരയായി തീർന്നിട്ടുണ്ട് എന്നുള്ളത് ഏതൊരു സഹൃദയനേ ആണ് സങ്കടപ്പെടുത്താത്തത്. ഭാഗ്യവശാത്ത ഇനിയും കേരളീയർക്ക് അത്രയ്ക്കുനോപേക്ഷിതങ്ങളായ അനവധി ഗ്രന്ഥങ്ങൾ അവശേഷിച്ചിരിപ്പുള്ളതിനേ പുസ്തകരൂപേണ പ്രകാശിപ്പിക്കുവാൻ ചിലർ തുടങ്ങിയിട്ടുള്ളത് അഭിനന്ദനാർഹമാണെന്ന് നിസ്സംശയം പറയാം.

പുരോഹിതന്മാരുടെ സഹായസഹകരണങ്ങൾ കൂടാതെ ആകസ്മികമായി സംഭവിക്കുന്ന ക്രിയകൾ നടത്തുവാൻ പര്യാപ്തമായ വിധം അനുപേക്ഷണീയങ്ങളായ ഭാഗങ്ങളേയും മിക്കവാറുമുള്ള പ്രായശ്ചിത്തങ്ങളേയും തിരഞ്ഞെടുത്ത് പ്രകാശിപ്പിക്കുവാൻ ബലകങ്കണനായ ബ്രഹ്മശ്രീ വാകത്താനത്ത് എടമന എ. എം. കൃഷ്ണശർമ്മ

അവർകൾക്കു സജ്ജനങ്ങളുടേ ആശീർവാദങ്ങൾ അനുവേ
ലം അഭ്യർത്ഥിതമായിരിക്കും. ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ ആയു
രാരോഗ്യങ്ങൾക്കും ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പ്രചാരപ്രചാരത്തി
നും പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് 'ക്രിയാസംഗ്രഹം' എന്ന ഈ
ഗ്രന്ഥത്തേ കേരളീയ സജ്ജനസമക്ഷം സസന്തോഷം
അവതരിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

കടമാർക്കർ,
മാനാനം,
മന— ൫— മഹാന.

സി. വാസുദേവൻ ഭട്ടതിരിപ്പാട്.

(കപ്പ്.)
തെക്കേടത്തു മന.

(൨)

ലോകഗതി മനസ്സിലാക്കി അനുവർത്തിക്കുക പണ്ഡി
തന്മാരുടെ ലക്ഷണമാണെന്നാകുന്നു ആചാര്യമതം. ഇ
തിന്നേ ആദരിച്ച് ഈ ഗ്രന്ഥം നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ള ബ്രഹ്മശ്രീ
വാക്യത്താൽ മനസ്സാ അനുഭവമോദനീയനാകുന്നു.
മുമ്പിങ്ങിരുന്ന് ഉരുവിട്ട മന്ത്രതന്ത്രങ്ങൾ ഉപസ്ഥിതിവ
ന്നതിൽ വൈമുഖ്യമുള്ളവരാണ് ഇന്നത്തേ യുവ
ലോകം. കലകൾക്കു നാശം സംഭവിക്കത്തക്കവിധം പ്ര
കൃതിയ്ക്കു മാരം വന്നു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്തതും. അപ്പോൾ
ഈ ഭാഗകാര്യങ്ങൾ ഇനിയും കുറേക്കാലം കൂടി നിലനില്ക്കു
ന്നമെങ്കിൽ പുസ്തകസ്ഥാവിതമാകാതെയും അവ അനു
ഷ്ഠിക്കുന്ന മെങ്കിൽ മിക്കവാറും പുസ്തകസമാധാനമില്ലാതേ
യും കഴികയില്ലെന്നു വന്നിട്ടുണ്ട്.

അതിനാൽ ലോകഗതി അറിഞ്ഞ് ആ വന്മാവിൽ കൂടി കാൽവിചാരം നടത്തി ഗ്രന്ഥനിർമ്മാണം ചെയ്ത വൈദിക അടിയന്തിരങ്ങൾ യഥാവിധി ഭക്തിശുദ്ധാസമേതം സാധിക്കുന്നതിന് അനായാസേന ഉപായം ഈ ഗ്രന്ഥോപഹാരംമൂലം നമുക്കു സാധിച്ചു തന്ന ബ്രഹ്മശ്രീ വാക്താനന്തു ഇടമന കൃഷ്ണശർമ്മാ അവർകൾ സകലൈശ്വര്യങ്ങളോടു കൂടി ഇനിയും ഈ ഭഗവാനുജ്ഞാൻ നിർമ്മിക്കുന്നതിനും ഇതിനു തന്നെ പ്രചരപ്രചാരമുണ്ടാകുന്നതിനും സാക്ഷാൽ ജഗദംബികയോടു പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടു ഈ ക്രിയാസംഗ്രഹത്തേ മഹാബ്രാഹ്മണസമക്ഷം സാദരം അവതരിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

കുമാരനല്ലൂർ, } സി. എൻ. തുപ്പൻ നമ്പൂതിരി (ഒപ്പ്)
 മൗ—൨—൧൧൦൩. } എം. എൽ. സി.

അഭിപ്രായം.

നട്ടാശ്ശേരി—കോട്ടയം.
 12-5-1106.

ബ്രഹ്മശ്രീ വാക്താനന്തു ഇടമന കൃഷ്ണശർമ്മാ അവർകൾ എഴുതിയിരിക്കുന്ന “ക്രിയാസംഗ്രഹം” എന്ന പുസ്തകം ഞാൻ സാമാന്യമായി ഒന്നു നോക്കുകയുണ്ടായി. വൈദികകാലംമുതൽ സാദരം ആചരിച്ചു വന്നിരുന്ന സംസ്കാരകർമ്മങ്ങൾ ഒരുവക വഴുവാടു

പോലേ പുലർത്തിപ്പോരുന്ന ഇക്കാലത്ത് പ്രായശ്ചിത്തങ്ങളേകൊണ്ടല്ലാതെ സാധൂകരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്ന മട്ടിലായിരിക്കുന്നു ആ സ്ഥിതിയ്ക്ക് സംസ്കാരകർമ്മങ്ങളിലും തൽപ്രായശ്ചിത്തവിധികളിലുമുള്ള പരിചയം വൈദികന്മാരേപ്പോലേതന്നെ സാധാരണന്മാർക്കും അത്യാവശ്യമാകുന്നു. അതിന് ഇതുമാതിരി പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളല്ലാതെ മറ്റൊന്നും ഉപകരിയ്ക്കയില്ല. അതുകൊണ്ട് മേലാലും ഇത്തരത്തിലുള്ള പ്രസിദ്ധീകരണത്തിന് ഗ്രന്ഥകാരനേ ജഗദീശ്വരൻ കടാക്ഷിയ്ക്കട്ടേ!

കാലടിയിൽ സൂര്യൻ തുപ്പൻ ഭട്ടതിരിപ്പാട്.

(ഒപ്പ്.)

(൨)

തികച്ചും “ക്രിയാരത്നമാല”യുടേ സാഹോദര്യം വഹിയ്ക്കുന്നതാകുന്നു ഈ “ക്രിയാസംഗ്രഹ”മെന്ന പുസ്തകം. നമുക്കൊക്കേ ഈവിധമുള്ള പുസ്തകങ്ങൾ ഏറ്റവും അത്യവശ്യമാകുന്നു. കേരളീയബ്രാഹ്മണരായ നാം ഗ്രന്ഥകാരന് വിജയമാശംസിയ്ക്കുകയല്ലാതെ മറ്റൊന്നൊരു പ്രത്യേകകാരമാണു ചെയ്യുക. ഗ്രന്ഥകർത്താവിനു സകല വിജയങ്ങളും, പരിപാവനവും ഉത്തമവുമായ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിനു പ്രചാരവും ഉണ്ടാകുന്നതിനു ശ്രീമഹാദേവനേ സാദരം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

ചിറ്റാൻതറ, എളയടത്ത ഓതിക്കോൻ പേക്കൊളം കേശവൻ നമ്പൂതിരി (ഒപ്പ്.)

മഥുര നമ്പൂതിരി മ.വ. ൧൯൦൯.

வினயவிவரம்.

“திராசுமம்.”

வினய நவம்	வினயவிவரம்.	பேஜ் நவம்
ம	ஜாதகம்.	1
உ	ஸூரிஜாதகம்.	4
ந	ரகுரஸபகாபநியமம்.	5
ர	காஸிகாநம்.	6
இ	கோநம்.	7
ந	ஐகதம்.	7
உ	மருசுஸ்தாரம்.	9
ப	புநஸ்தாரம்.	27
ந	புருததூபி.	23
ம ர	மதினிஸ்தாரம்.	37
ம ம	உககதீய.	42
ம உ	கஸாஹவபி.	45
ம ந	ஸனயநம்.	46
ம ர	பிஸம்.	54
ம இ	நித்யவபி.	61
ம ந	கீகநிந்தம்.	62
ம உ	அசமாஸஸ்தம்.	63
ம ப	காநிஹோமம்.	64

ക്രി യ റ സ ങ്ഗ ഹ ങ്ങ ള്.

...	വിഷയവിവരം.	പേജ് നമ്പർ
...	ജാതകമം.	71
...	ഏകമം.	72
...	മനുസംസ്കാരം.	73
...	പുനസ്സംസ്കാരം.	80
...	പ്രേതശുദ്ധി.	81
...	ഗർഭിണിസംസ്കാരം.	82
...	ഉദകക്രിയ.	83
...	ദശാഹബലി.	84
...	സഞ്ചയനം.	85
...	പിണ്ഡം.	87
...	ശാന്തിഹോമം.	88

ക്രി യ റ സ ങ്ഗ ഹ ങ്ങ പ്ര യ ശ്ചി ത്ത ണ്ങ ൾ.

വിഷയ നമ്പർ	വിഷയവിവരം.	പേജ് നമ്പർ
...	വിവരണം.	90
...	ബാലൻ ചെയ്യേണ്ടതായ സംസ്കാരം.	91
...	കുട്ടിമരണം.	93
...	ശവത്തേ മുക്കി സംസ്കാരം.	94
...	ബ്രഹ്മചാരിസംസ്കാരം.	95

വിഷയ നമ്പർ	വിഷയവിവരം	പേജ് നമ്പർ
൫	ക്രിയാർഥത.	95
൬	അന്യചരണസംസ്കാരം.	97
൭	അടുപ്പം.	„
൮	സംസ്കാരത്തടവു.	„
൯	സംസ്കാരത്തിനു കൂടൽ.	98
൧൦	ചരണം മാറിയാൽ.	„
൧൧	സംസ്കാരമദ്ധ്യേ സന്ധ്യ.	99
൧൨	സംസ്കാരമദ്ധ്യേ പുല.	100
൧൩	മദ്ധ്യോപസ്ഥാനം.	„
൧൪	സംസ്കാരപ്പിഴയിൽ.	„
൧൫	അന്ധിസംസ്കാരം.	„
൧൬	സംസ്കാരാവർത്തനം.	101
൧൭	കർമ്മമദ്ധ്യേപുല.	102
൧൮	അഗ്നിഹോത്രീസംസ്കാരം.	103
൧൯	സംസ്കാരാദിക്കു കൂട്ടുന്നവർ.	104
൨൦	സംസ്കാരം ചെയ്യിക്കൽ.	„
൨൧	ഗ്രഹണം.	„
൨൨	ബാലമരണാദിയിങ്കലുള്ള അശുദ്ധി.	„
൨൩	സമാശ്വേഷമുള്ള പല തറവാടുക.	105
൨൪	കന്താവു മരണം കേട്ടാൽ.	„
൨൫	സന്ധ്യാവർത്തനം.	106
൨൬	പുലയിൽ പുണ്യാഥം.	„
൨൭	കടിക്കുന്നീർ.	107
൨൮	പുലയിൽ പൂണന്തൽ പൊട്ടിയാൽ.	„
൨൯	ക്ഷൗരനിമിത്തം.	108

വിഷയ നമ്പർ	വിഷയവിവരം.	പേജ് നമ്പർ
൩ ൦	കൊട്ടുബലിപ്പിഴ.	109
൩ ൧	കൊട്ടുബലിക്കു കൂടൽ.	110
൩ ൨	രണ്ടു കൊട്ടുബലി.	”
൩ ൩	ചിത അശുദ്ധി— സഞ്ചയനം.	112
൩ ൪	സഞ്ചയനം മറന്നാൽ.	113
൩ ൫	പുലപോലു ദശാഹം.	”
൩ ൬	ജാതകമുണ്ടാകുമ്പോൾ ഏകാദശപിണ്ഡം.	”
൩ ൭	വിവാഹദീക്ഷയിൽ പിണ്ഡം.	114
൩ ൮	സ്രീകർ പിണ്ഡം വയ്ക്കൽ.	”
൩ ൯	അലാപിപ്പിണ്ഡം.	115
൪ ൦	സമുപദാനത്താലും മറ്റും പിണ്ഡം.	116
൪ ൧	പത്തുപലയില്ലാത്ത പിണ്ഡകർത്തവ്യം.	”
൪ ൨	പിണ്ഡവും ശ്രാദ്ധവും.	117
൪ ൩	പിണ്ഡം വയ്ക്കേണ്ടതതു.	118
൪ ൪	കൂടിയാൽ കൂടാവുന്നതും അതാത്തതും.	119
൪ ൫	പുലയിൽ ക്രിയ.	”
൪ ൬	അതികാലാശേഷം.	120
൪ ൭	ഉപ്പുപുലയിൽ ശ്രാദ്ധാദി.	121
൪ ൮	ദീക്ഷയിൽ ക്രിയ.	122
൪ ൯	ദീക്ഷയിൽ ശ്രാദ്ധാദി.	123
൫ ൦	ദീക്ഷ വീടൽ.	124
൫ ൧	ശ്രാദ്ധം.	126
൫ ൨	സ്രീകർ ശ്രാദ്ധമുട്ടൽ.	”
൫ ൩	ശാന്തിഹോമം.	127
	പരസ്വം	128

ശുദ്ധി പത്രം.

പേജ്. വരി.	അഞ്ചാം.	സുഞ്ചാം.
3 13	മസ്തതം	മസ്തതം
„ 16	തന്തനാം	തന്തനാം
5 18	ഇഷ്കാൻ	ഇഷ്കാൻ
10 9	ആയുഷപ്രാണം	ആയുഷപ്രാണം
„ 10	സന്തരഃ	സന്തരഃ
„ 16	ദിവസ്സവ	ദിവസ്സവ
13 5	കട്ടിലിത	കട്ടിലിത
14 6	ദോഗ്രഹമിട്ട്	ദോഗ്രഹമിട്ട്
19 18	അനുസ്മരണി	അനുസ്മരണി
20 14	സോമോദീക്ഷയാ	സോമോദീക്ഷയാ
22 7	ഇന്ദ്രസോമാ	ഇന്ദ്രസോമാ
„ 9	ജംപാദിവി	ജംപാദിവി
23 1	ലപത്വ	ലപത്വ
„ 10	പുഷ്ടിം	പുഷ്ടിം
24 8	പുഷ്ടിം	പുഷ്ടിം
27 3	ആം	ആം

പേജ്. വരി.	അവലം.	സുഖലം.
30	11	തെളിയ്ക്ക
31	5	ജനയഥാ
33	12	സോമമിന്ദ്രായ
39	5	നേഷ
41	2	പുണ്ണേപ്രപത്യാ
„	4	പുണ്ണേ
47	17	ആല
48	3	വേദസപാഥാ
„	8	മാവിവേശ
„	15	ചോദകേ
52	14	അശ്വന്നപതിരേവതീ
66	1	ചക്ഷുഷി
68	12	ആവ്യായ
70	2	യിട്ടരി
113	24	ജാജകമം
119	2	സ്തംഗം
123	8	ദേശാചരം

ശ്രീ ക്രിയാസംഗ്രഹം.

“ശ്രീശിരീഷപദം” ലംബം -

“ന്തരഗേഹം” വിരാജിതം

കലയാമി കലാധാരം

“ഗോവിന്ദം മാധവം” ഗുരും.

കർമ്മകാണ്ഡാൽ സമുദ്ധൃത

“ക്രിയാസംഗ്രഹം” മുച്ചുതേ

അവിഷ്ണുപരിപുത്തൃതം

ഭജേഹം ഗണനായകം.

മ. ജാതകർമ്മം.

ജാതേ സുതേ തദപദനം നിരീഷ്യ -

സ്തോതാ സചേലഞ്ച ധൃതാർദ്ധവസുഃ

ദതാ ദിഷേജ്ജോ ദ്രവിണാനി കർത്വാ -

ത്തസ്യാശു ജാതസ്യ ഹി ജാതകമ്.

പ്രജ്ഞാദിവൽനാത ചൂർണ്ണം

ജാതകമ് വിധീയതേ

മന്ത്രവൽപ്രാശനം തസ്യ

ഹിരണ്യമധുസപ്തിഷാം

ഏതദപചനങ്ങളാൽ ബാലനണ്ടായാലുടൻ-കന്നര
ദീവസി (നർ നാഴിക) ജ്ഞകം പിതാവു ജാതകമും ചെ
യ്ക്കേണ്ടതാകുന്നു. സന്ധ്യാവന്ദന കാലങ്ങളാണെങ്കിൽ
അതു കഴിഞ്ഞേയിതു ചെയ്യാൻ പാടൊള്ളു. തല്ക്കാലം
ചെയ്യാൻ സാധിച്ചില്ലെങ്കിൽ പതിനൊന്നാം ദിവസം
പുണ്യാഹാനന്തരമിതു ചെയ്യണം. ഇതു പിതാവുതന്നെ
ചെയ്യണമെന്നു നിബ്ബന്ധമുള്ളതല്ലാ. പകലും, രാത്രി
യും, ഉണിനുമ്പേ ആകാവു.

താറുടത്ത് കിഴക്കോട്ടിരുന്ന്, ഗണപതി നിവേദി
ച്ച് ബഹുതപമായി പ്രീതി ദാനങ്ങൾ മറയ്ക്കുള്ള ദക്ഷിണ
ചെയ്ത്, ഗണപതി വിടുത്ത്, അകത്തു ചെന്ന് ബാല
നേ വിളക്കുവെച്ച് കണ്ടു, പോയി കുളിച്ച് ഈർപ്പത്തന്നെ
പിഴിഞ്ഞ് താറുടത്ത് വന്ന് വടക്കോട്ടിരുന്നു തീർത്ഥമു
ണ്ടാക്കി ഗണപതി നിവേദിച്ച്, “കാം അഭ്യുദയശ്രാ
ദ്ധേവിശേഷഭ്യോദേവേഭ്യ ഇദം കാം തത്സത്” എന്നു ര
ണ്ടും, “കാം അഭ്യുദയശ്രാദ്ധേ വിതൃഭ്യ ഇദം കാം ത
ത്സത്” എന്നു രണ്ടും മറയ്ക്കു ചെയ്ത്, ഗണപതിവിടുത്ത്,
കാലുകഴുകി യാചമിച്ച് അകത്തുചെന്ന കിഴക്കോട്ടിരു
ന്ന് പവ്വത്രമിട്ട് തീർത്ഥമുണ്ടാക്കി ഗണപതി നിവേദിച്ച്
ഏലയിൽ കിടത്തിയിരിക്കുന്ന ബാലനെക്കൊണ്ട് ഇട
ത്തു മടിയിൽ തലവത്ഥമാറു കിടത്തി ദാനവും, മറ്റുത്ത
വും, ചെയ്ത് സ്വപ്നമരച്ച് നെയ്യും തേനും, കൂട്ടിവെച്ചിരി
ക്കുന്നത് സ്വപ്നത്തോടുകൂടി ബാലന്റെ വായിൽ കൊടു

കുക. “പ്രതേദദാമിമധുനോഽമൃതസ്യ വേദം സവിത്രാ
 പ്രസൃത മമഹോനാം = ആയുഷ്മാൻ ഗൃഹ്ണോ ദേവതാഭിശ്ശ
 തം ജീവശരഭോ ജോകേ അസ്മിൻ”. പവിത്രം കള
 ണ്തം കൈനനമ് വവിത്രമിത് സ്വപ്നവും മിഴക്കി മ
 നോപ്തോലേ തുഷ്ണിയായി കൊടുക്കുക. ഇതുപോലെ
 യൊന്നു കൂടികൊടുത്താൽ കൈനനമ് പവിത്രം മാറി
 സ്വപ്നം മിഴക്കി വലത്തു ചെവിമേൽ വെച്ച് ഇടത്തു ചെ
 വികൂടി തൊട്ടുകൊണ്ടു മുഖത്തു നോക്കി ചൊല്ലുക.
 “മേധാ നേദേവസ്സവിതാ മേധാം ദേവീ സർവപതി=
 മേധാ നേ അശ്വിനൗ ദേവാ വായത്താം പുഷ്കരസ്ര
 ജൗ”. പിന്നെ സ്വപ്നം കഴിവില്ലാത്തതോളിൽ വെച്ചു
 ഇടത്തുതോളം കൂടി തൊട്ടുകൊണ്ടു ചൊല്ലുക. “അ
 ശ്വാ ഭവ പരശു ഭവ ഹിരണ്യ മസൃതം ഭവ = വേദോവൈ
 ചക്രനാമാസി സജീവശരഭശ്ശതം”. “ഇന്ദ്രശ്രേഷ്ഠാനി
 ദ്രവിണാനി ധേഹി ചിത്തിന്ദക്ഷസ്യ സുഭഗതപ മന്യേ=
 പോഷം രയിണാമരിഷ്ടി ന്തന്തനാം സ്വാദ്മാനം വാ
 ച സ്പദിനതപ മഹനാം = അന്യേദ്വയസി മഹവൻ നൃ

ജീഷിനിത്ര രായോ വിശ്വ വാരസ്യഭരേ = അസ്മേ ശതം
 ശരഭോ ജീവസേധാ അസ്മേ വീരാജരശ്വത ഇന്ദ്രശിപി
 ന്” സ്വപ്നം മിഴക്കി തലയിൽവെച്ച് ചൊല്ലുക. “അം
 ഗം ഗാത്സംഭവസി ഹൃദയാ ദധിജായസേ = ആത്മാ
 വൈപുത്രനാമാസി സജീവശരഭശ്ശതം” അനന്തരം പേ
 രു സങ്കല്പിച്ച മൂന്നുപ്രാവശ്യം ബ്രാണിച്ച്, ആചാര്യ ദ
 ക്ഷിണ, ഗണപതി വിസജ്ജനം, ഇവ ചെയ്ത് കുട്ടിയേ
 അമ്മയേല്പിച്ചു കൊള്ളുക. അധികമുള്ള വയസ്സാ
 ല്ലതും മറ്റും മലയിൽ തേച്ചു മല കൊടുത്തു കൊള്ളുക.

൨. സ്രീജാതകമ്ം.

ഇത് പുരുഷജാതകമ്ം പോലെ, മന്ത്രം കൂടാതെ
 ചെല്ലാം ചെയ്തുകൊള്ളുക. എന്നാൽ നാനീമുഖം, “കോ
 രത്സത്” എന്നു ചൊല്ലി ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു. മറ്റു
 വ്യത്യാസങ്ങളൊന്നുമില്ല.

പക്ഷാന്തരം.

കുളിച്ചു ക്രിയതുടങ്ങാം. “കാം അഭ്യദയശ്രാദ്ധം
 ഇദം കാം തത്സത്” എന്നു നാനീമുഖം ചെയ്താലും മതി.
 വയസ്സില്ലാതെ മറ്റൊല്ലാം അറച്ചുകൊടുത്താലും മതി;
 കൊടുക്കുന്നതിന് ബാലനേയിരുത്തി ആവാരം; ചെവികളി
 ൽ പ്രത്യേകം ജപിക്കാം; തോളിൽ സ്വപ്നം വെയ്ക്കുന്ന

മെന്നില്ലാ; തോളിനപകരം മാരായാലും മതി; “അശ്വാഭവ” എന്നു തുടങ്ങി മുന്നിടും തോളുതൊട്ടു ജപിക്കാം; പേരു സങ്കല്പിച്ചുകഴിഞ്ഞു തലയിതതൊട്ടു ജപിച്ചാലും മതി; പേരു ഇന്നതെന്നറച്ചില്ലെങ്കിൽ പുത്രനാണെങ്കിൽ വൈഷ്ണവപക്ഷമെങ്കിൽ “ഹരി” എന്നും, ശൈവമെങ്കിൽ “ഹരഃ” എന്നും, പുത്രിയാണെങ്കിൽ ശ്രീപക്ഷമെങ്കിൽ “ശ്രീ” എന്നും, ശക്തിപക്ഷമെങ്കിൽ “ഹ്രിഃ” എന്നും സങ്കല്പിക്കാം; മഹാ-ം ദിവസം ശ്രാദ്ധം ഉദ്ദേശ്യവന്നാൽ ജാതകമം ചെയ്തു ശ്രാദ്ധം ഉദ്ദാഹരണമെന്നും കിഴക്കോട്ടുമാവാം. പ്രീതിദാനം ഒന്നായിട്ടുമാവാം. ബാലന്റെ ദേഹത്തിൽ സ്വപ്നംവെച്ചു കാണാം. ചിലർ സ്വപ്നത്തോടുകൂടി വയറും അരയ്ക്കുന്നു. “ഇന്ദ്രശ്രേഷ്ഠാനി” മുതൽ ചെവിയിൽ ചൊല്ലാം.

൩. ആശയചകാലനിയമാ.

ഇനിയും സംസ്കാരാദി ക്രിയാവിവരണങ്ങളാകകൊണ്ട് ആ ശുദ്ധത്തിൽ ആചാര്യന്മാർ വിധിയേപ്പറയുന്ന രണ്ടു പദ്യം വിവരിയ്ക്കുന്നു.

“ഈക്കാൻ പ്രാണാഹുതിയ്ക്കും പുലയിലടുത്തും
മന്ത്ര മൂണിഷ്ടിതയ്ക്കും

തീക്കും മരൊന്നു മന്ത്രപ്പടി യന്ത്രതുപരം
പ്രീതിഹോമാദി വേണ്ടു

പുണ്യലാരാ ലമന്ത്രം പുലയിലിടുകതും
തീന്നാൾ മാറി വേരേ

മന്ത്രം ചൊല്ലിദ്ധരിച്ചിടണ മിതു പുലയിൽ
 പിണ്ഡകന്താവിനാവാം”.

എ.

“നെയ്യ്, മാംസം, മധു, ശർക്കര, ലവണവും,
 ക്ഷീരം, പുനഭോജനം;

സ്രീഭോഗം, കുറി, കണ്ണെഴുത്തു, കസുമം,
 ദന്താദിസംശോധനം.

വടപാരോഹണ, മെണ്ണതേപ്പു, പലതും
 മാറുള്ള ഭോഗ്യങ്ങളും

ശാവാശ്മശചികൾ കൊൾവതില്ലൊരുവരും
 നോ പിണ്ഡദാഃ കേവലം.”

ഉ.

ജ. ദാസിദാനം.

വാലാമ്മയിൽ കുട്ടി മരിച്ചാൽ സൂതികമ്മണി—
 ദാസി—ഈ സംഗതി ചെയ്തുകൊള്ളൂ. ബ്രാഹ്മണർ ഈ
 സംഗതി ചെയ്യാൻ പാടില്ലാ.

മരിച്ചുകുട്ടിയേ പാളയിൽ കിടത്തി പുതപ്പിച്ചെടു
 ത്തുകൊണ്ടുപോയി കുഴിയിൽ തെക്കുതലയാക്കിവച്ച് മ
 ണ്ണിട്ടു മൂടിയുറപ്പിച്ചു പോന്നുകൊള്ളൂ.

ഒ. ഭൂമിദാനം.

പേരിടുന്നതിന്—പന്ത്രണ്ടു ദിവസത്തിനു—മുമ്പ്
 കുട്ടിമരിച്ചാൽ ഈ ക്രിയ ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു. പന്ത്രണ്ടാം
 ദിവസമാരംഭിച്ചാൽ ഒരു കൊല്ലംവരെയും, ചെയ്യാമെ

നാം അഭിപ്രായമുണ്ട്. ചിതാവിനും മറ്റാർക്കും ഈ കൃ. യ ചെയ്യാം.

കുളിച്ചു താറുടത്ത് നിവീതമിട്ട് മുതശരീരം നെയ്യ് പൂർത്തിയാക്കിയെടുത്തുകൊണ്ടുപോയി കഴിയുടെ പടിഞ്ഞാറു തെക്കുതലയാക്കിവെച്ച് കിഴക്കോട്ടിരുന്ന് കഴിയിൽ കുത്തിത്തളിച്ച് തെക്കുഗ്രമായി പൂർത്തിയാക്കി മുതദേഹമെടുത്ത് കഴിയിൽ തെക്കുതലയാക്കി “ഭൂർഭുവസ്സുവഃ” എന്നു ചൊല്ലിപ്പോയി മണ്ണിട്ടു മൂടിയുറപ്പിച്ചു കുളിച്ചു പോയി. പല കഴിഞ്ഞാൽ കുളിച്ചു പൂർണ്ണാഹാരം കൊള്ളൂ.

ന. ഏകദേശം.

പന്ത്രണ്ടാം ദിവസം - നാമകരണകാലം മുതൽ ഇതിനുള്ള കാലമാണ്. എട്ടാം വർഷം വരെയും, അതിനുമുമ്പ് ഉപനയിച്ചാലെന്നു വരെയും, സ്രീയാണെങ്കിൽ പന്ത്രണ്ടുവയസ്സുവരെയും, അതിനുമുമ്പു വേട്ടാൽ അതുവരെയും ഇതുതന്നെ വിധിയ്ക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

കുളിച്ചിറൻ താറുടത്തുവന്നു ഇടത്തിട്ട് കിണ്ടിയിൽ ചന്ദനം, ബലിപ്പൂവ്, എള്ള്, അക്ഷതം, ഇവയിട്ട് ഈ വെള്ളംകൊണ്ടു കുളിപ്പിച്ചുപകുരിച്ച് അലക്കിയ പുടകംകൊണ്ടു മൂടി നിവീതമിട്ടെടുത്തു കൊണ്ടുപോയി ചിതയുടെ പടിഞ്ഞാറു തെക്കുതലയാക്കിവെച്ച് ഇടത്തിട്ടു കിഴക്കോട്ടിരുന്ന് കഴി കുത്തിത്തളിച്ച് നിവീതമിട്ട് ശവശരീരം

മെടുത്തു ചിതമേൽ തെക്കുതലയായിവെച്ച് ഇടത്തിട്ടു പൂ
ഷദാജ്യം — തൈരും, തേനും, നെയ്യും, എള്ളും, കൂട്ടിക്കല
ർത്തിയതു — ചിതയുടെ പടിഞ്ഞാറു കിഴക്കോട്ടുനിന്നു വല
ത്തുകയ്യിലാക്കി ഇടത്തുട്ടു കൊടുക്കുക. “ഇദന്താത്മാന

ശ്ശരീരമയന്ത ആത്മാനസ്ത ആത്മാത്മാനം ശരീരം ശരീ

രം ബ്രഹ്മനിർദ്ദിനദ് മിദ്യുർഭവസ്സുവദ്ദേവദത്തശമൻ സ്വാ

ഹം =” പെൺകുട്ടിയുണ്ടെങ്കിൽ, “ദ്രൗപതീദത്താ ദേ
സ്വാഹം” (“ദേവദത്തൻ” എന്നുള്ളിടത്തും, “ദ്രൗപ
തി” എന്നുള്ളിടത്തും അവരവരുടേ പേരു കൂട്ടണം) പി
ന്നെ തീക്ഷ്ണാരി വ്യാഘ്രതി ചൊല്ലി മാറത്തിട്ടു വിറകുക്കി
തിവിടിപ്പിച്ചു നടുമുറിഞ്ഞാൽ ചിതയിലേക്കു തൂങ്ങിയാ
യി നന്നുത്ത തൊഴുതു ചൊല്ലൂ. “അയം ഘമോ അഗ്നി

മഭിജിഹന്തി ഹോമാദ്യം ഗതീം യാന്തി യധി യദ്ധ

ശ്ശരാഃ = തന്നത്രജോ മോക്ഷവിദോ മനീഷിണോ വിധൂത

പാപാ വിരജാ വിഃശാകാസ്താംഭോകാൻ ഗച്ഛ സുരഭി

ന്നാകപൃഷ്ടം സ്വധാനമഃ”. അന്നന്തരം പ്രദക്ഷിണം
വെച്ചു നമസ്കരിച്ചു ചിത തട്ടിമുടി നിരത്തിപ്പോക.

കടവിൽചെന്നു ഉദകൂടിയ ചെയ്തുകൊള്ളൂ. കൊടുബലിയും മുറയ്ക്കു ചെയ്തുപോരൂ. അല്ലെങ്കിൽ ഇവ രണ്ടും പത്താം ദിവസം കടവിൽ ചെയ്തു തീക്കാരം. പതിനൊന്നാം ദിവസം പിണ്ഡംവെച്ചു ശുദ്ധപുണ്യാഹമോദം ദീക്ഷതുടങ്ങി പന്ത്രണ്ടാം ദിവസം യഥാക്രമം ചെയ്തു ദീക്ഷനിർത്തിക്കൊള്ളൂ.

പക്ഷാന്തരം.

പതിനൊന്നാം ദിവസം കടവിൽവെച്ച് പിണ്ഡവും കഴിച്ച് പുണ്യാഹവുമോർ ബലിക്ക് അകത്തുവരികയും ചെയ്യാം. നാമകരണകാലത്തിനു ശേഷം നാമകരണം ചെയ്യാതെ കുട്ടി മരിച്ചാൽ നാളിൽ “സപാഹാ” കാരം കൂട്ടി (“കൃത്തികാസപാഹാ”) പൂജദോഷം കൊടുക്കാം.

൭. മന്ത്രസംസ്കാരം.

ഏകച്ഛകാലം കഴിഞ്ഞുള്ള സ്രീപുരുഷമരണത്തു കൽ ചെയ്യേണ്ടതായ ഒരു ക്രിയയാകുന്നു ഇതു. ഈ വക ക്രിയകളിൽ സ്രീപുരുഷനാക്കുള്ള പ്രത്യുസങ്ങളേ അവിടവിടെ വിവരിക്കയാണ് ചെയ്യുന്നതു.

മരണകാലം സമീപിച്ചാൽ യാത്രയ്ക്കുപയോഗമുള്ള സാധനങ്ങൾ, കത്താക്കുമ്പാർ, താറുടത്തു കാലുകഴുകി യാചമിച്ച് അയാളുടെ പേക്കു യാത്രാദാനങ്ങളായി ചെയ്ത് തീർത്ഥവും കൊടുത്തുകൊള്ളൂ. ഉപാധികാരികൾ പ്രത്യേകം ചെയ്യേണ്ടത്തല്ലാത്തതിടത്തെയും പൂരം തൊടുകയും, മന്ത്രം ചൊല്ലുകയും, വേണം.

പിന്നെ തെക്കു വടക്കു തളിച്ച മെഴുകി മണൽ വി
തറി തെക്കുഗ്രമായി പുല്ലുവിരച്ചു ജ്യേഷ്ഠൻ മുമ്പായി എ
ടുത്ത് അതിൽ തെക്കുതലയാക്കി കിടത്തു. തലയ്ക്കുലും,
കാലുലും, നെല്ലും, അരിയും, ഇട്ട് തേങ്ങാ പൊട്ടിച്ചുവ
ച്ച് നെയ്യൊഴിച്ചു കൊടുത്തി വിളക്കും മറുവച്ചു ക
ത്താക്കന്നാർ കാലുകഴുകി യാചമിച്ചു വലത്തുഭാഗത്തിരു
ന്നു പുല്ലുകൊണ്ട് വലത്തുചെവി തൊട്ട് ചെല്ല ഇട
ത്തുകാൽ കുത്തി വലത്തുകാൽ മടിഞ്ഞിരുന്നുമാവാം. ഉ
പാധികാരികൾ പുറം തുടണം. “ആയുഷപ്രാണം

സന്തനുസന്തനുഃ പ്രാണാദിപാനം സന്തനുസന്തനുഃ അ
പാനാദിപ്രാണം സന്തനുസന്തനുഃ പ്രാണാചക്ഷുസ്സന്തനു
സന്തനുഃ ചക്ഷുഷശ്രോത്രം സന്തനുസന്തനുഃ ശ്രോത്രാ
ന്മനസ്സന്തനുസന്തനുഃ മനഃസോവാചംസന്തനുസന്തനുഃ
വാചആത്മാനംസന്തനുസന്തനുഃ ആത്മനപ്രഥിചീം സ
ന്തനുസന്തനുഃ പൃഥിവ്യാഅന്തരിക്ഷം സന്തനുസന്തനുഃ
അന്തരിക്ഷാദിവം സന്തനുസന്തനുഃ ദിവസ്സുവസ്സന്തനു
സന്തനുഃ” കൈനനമ്യ്, ഇടത്തു ചെവിയിലും ഇതിൻ

വണ്ണചെയ്ത്, കൈനനച്ചു ഉപാധിവിട്ടാതെ മൂലാവിൽ
തൊട്ടു ജപിജ്ജ. “പൂർവ്വം ദേവാഭാവരേണോപശ്ചാദ് ജ
ന്മഭിജ്ജന്നാന്നുവരൈപ്പരംണി=വേദാനി ദേവാ അയമ
സ്തീതി മാമഹം ഹിതപാ ശരീരം ജരസ്പന്ദാസ്താൽ= പ്രാ
ണാപാനേ ചക്ഷുശ്രോത്രം വാചം മനസി സംഭുതാം=
ഹിതപാ ശരീരം ജരസ്പന്ദാഭാഭൂതിംഭൂതിം വായമശ്
തൈവമഹൈ”. കൈനനച്ചു, സ്വപ്നശകലം വായി
ലിട്ട് അംഗുഷ്ഠബന്ധനങ്ങൾ ചെയ്ത് പുടക കൊണ്ടുമുടി
ഇടത്തിട്ടു പുല്ലുകൊണ്ടു തൊട്ടുകൊണ്ടിരുന്നുകൊള്ളു

ചിതയും മറ്റും ഭരണിയാൽ ശരീരം വൃത്തിയാക്കി
ഒരു നെടുത്തുശനിൽ തെക്കുതലയാക്കിക്കിടത്തി കത്താ
ക്കുന്മാർ കളിച്ചുവന്നു തറുടുത്ത് പുലയില്ലാത്തവനോടു
വെള്ളം വാങ്ങി കാലുകഴുകി യാചമിച്ച് പവിത്രമിട്ട്
തോർത്തുമുണ്ടും, ചുറ്റിക്കൊള്ളു. പുലയില്ലാത്തവൻ കൂട
ണമെങ്കിൽ ഇവിടം തൊട്ടാണ് കൂടേണ്ടത്. എല്ലാവ
രും മൃതശരീരത്തിന്റെ കാക്കൽനിന്ന് ഇടത്തിട്ടു കിണ്ടി
യിൽവെള്ളം വാങ്ങി സർവ്വേഷധം—നെല്ല് അരി, എ
ള്ള്, ബലിപ്പൂവ്, തുളസി, ചന്ദനം, ഇവയിട്ട് മൂടുവ
സ്ത്രം മാറി കാക്കൽ മുതൽ തലയോളം ആ വെള്ളം ക

ശ്ലക്ക. ഉപാധികാരികൾ പൂർവ്വം തുടങ്ങും. “ചിത്തിസ്ര
കു ചിത്തമാജ്യം വാഗ്വേദിരധീതം ബഹ്വികേതോ അ
ഗ്നിർവിജ്ഞാത മഗ്നിർവാക്വപതി ഹോതാമൻ ഉപവക്താ
പ്രാണോ ഹവിസ്സാമാലപത്യുപവാചസ്വതേ വിധേനാമ
നവിധേമ തേനാമവിധസ്തപമസ്താകന്നാമ വാചസ്വതി
സ്സോമം പിബതപാസ്താസുതുമം ധാഥ്വസാഹം”.

വിന്നെ വിലങ്ങൻ കൈക്കോണകം വലത്തു കെട്ടുവരു
മാറുടുപ്പിച്ചു കെട്ടി ശവം തൊട്ടിരുന്ന് ആചമിച്ച് ഗോ
പി, ഭസ്മം, ചന്ദനം, ഇവ തൊടീച്ച് പൂവും, മേന്തോ
ന്നിമാലയും, മൂടിച്ചുകൊള്ളു. പിന്നെ കോണി തളി
ച്ചെടുത്ത് കിഴക്കുഭാഗത്തുവച്ച് പുടകക്കര കാക്കൾ വ
രുമാറു വിരിച്ചു അതിൽ നിവീതമിട്ടു മുതശരീരമെടുത്തു
കിടത്തി കോടിയുടെ ശേഷഭാഗംകൊണ്ടു മൂടി അഗ്നി
കോണിൽ തുടങ്ങി പുൽക്കയറു, വഴുക, ഇവകൊണ്ടു ചു
റ്റിക്കെട്ടി, വായുകോണിൽ അവസാനിപ്പിച്ചുകൊള്ളു.

അനന്തം ഇടത്തിട്ട് പ്ലാശ്ശക്കുഴയും, ദിളയും, കൂട്ടി
കെട്ടിയതെടുത്ത് തറുടുത്ത വസ്ത്രത്തിന്റെ അറ്റവും കൂ
ട്ടിപ്പിടിച്ചു അഗ്നിമൂല തുടങ്ങി ഇടത്തുട് ഇതിൽ വെള്ള

മൊഴിച്ച് ഒഴുകിക്കൊണ്ടു വാതചുഴറു — മൂന്നു പ്രദക്ഷിണം വയ്ക്കു. “വാതാ സ്തേവാതുപമിപുണ്യഗന്ധാമന

ശ്ലഭാഗാത്രശ്ലഭാ അനുലോമാസ്തപചാ സുഖാമാംസസുഖാ

സ്ഥിസൗഖ്യവഹത്തുതപാമരതസ്സകൃതായത്രഭോകാഃ”.

വലത്തിട്ടു വലത്തുട്ടു മൂന്നു പ്രദക്ഷിണം വച്ച് കുഴു കട്ടിലിൽ തിരുകി എല്ലാവരും നമസ്കരിച്ചു വന്ദിച്ചുകൊള്ളൂ.

പിന്നെ നിവീതമിട്ട് ജ്യേഷ്ഠൻ തലയ്ക്കുലും, ഉപാധികാരികൾ കാൽക്കുലും പിടിച്ചെടുത്തു കൊണ്ടുപോകുമ്പോൾ ശുദ്ധനായ ഒരാൾ ഭൂപാസനാഗ്നിയോ, വൈദികാഗ്നിയോ, മുമ്പേ കൊണ്ടുവെക്കേണ്ടതല്ല. വഴിയിൽ വെച്ചു എങ്കിൽ മുൻപ്രകാരം വാതചുഴറി നിവീതമിട്ടുടുത്ത് ചിതയുടെ കിഴക്കുകൂടി കൊണ്ടുപോയി പടിഞ്ഞാറുതെക്കുതലയാക്കി വെച്ച് മുന്നേപ്പോലെ വാതചുഴറി കുഴു സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളൂ.

അനന്തരം പവിത്രമൂരി കാലുകഴുകിയാചരിച്ച് ചിതയുടെ വടക്കു കിഴക്കു ഭാഗത്ത് ചിതയ്ക്കുവെച്ച് ഇടത്തിട്ട് മെഴുകിക്കുത്തിത്തളിച്ച് കൂടെ കൊണ്ടുവന്നതായ ഭൂപാസനാഗ്നിയോ, വൈദികാഗ്നിയോ, ഇട്ട് തലോടി വീട്ടുകുറിപരിസ്കരിച്ച് ചെറിയ ഘോമത്തിന്റെ സാധനങ്ങളും, പത്മം, സ്വർണ്ണശകലങ്ങളും, തൈര്, നെയ്യ്, തേന്, എള്ള്, പുരക്കയര്, നൂല്, പ്ലാശ്ശൻ കുഴു, കുടം,

നാലത്തിക്കുറി, അരി, അക്കുതം, രണ്ടു ചിന്ത, ദേവപ്പുലു
കൾ, ഇവ ചാതിച്ചു, പ്രോക്ഷണി സംസ്കാരം ചെയ്ത്
ആജ്യസംസ്കാരം തുടങ്ങി കൊളുത്തിക്കൊണ്ടിട്ടു വെച്ചാൽ
പുഷ്പസ്ഥാലി (ചിന്ത) പരിസ്തരണത്തിൽ വടക്കുവെച്ച് ര
ണ്ടു ദേവഗ്രം വെച്ച് തെൻ വീഴ്ചി ആജ്യസ്ഥാലിയിൽ ദേവ
ഗ്രഹമിട്ട് രണ്ടിന്നും പയ്യുന്നി ചെയ്ത് ആജ്യസംസ്കാരം
മുഴുവനാക്കി, സൂര്യവസമ്മുഖം ചെയ്ത് പുഷ്പാജ്യസ്ഥാലി
പരിസ്തരണത്തിൽ മുമ്പിൽ വെച്ച് രണ്ടു സൂര്യം നൈവീ
ഴ്ചി രണ്ടു ദേവഗ്രങ്ങളിൽ വെച്ച് പുഷ്പസ്ഥാലിയിലെ പുല്ലു
കളുടേത് അതു പുഷ്പാജ്യസ്ഥാലിയിലൊഴിച്ചു ദേവഗ്ര
ങ്ങളടുത്തുകളുടേത് മുറക്കു പ്രതിഷ്ഠാഭിഷാരണം ചെയ്ത്,
അതിൽ തേൻ വീഴ്ചി എളുക്കും, അരിയും, ഇട്ടടുമുളകൊ
ളു.

വലത്തിട്ട് നെയ്യടച്ചുഗിയലക്കരിച്ച് ഗ്ലണപതി
നിവേദിച്ചു മന്ത്രപരിഷേകം ചെയ്ത് ചാഞ്ചമത്തിട്ട്
വൃശ്ചതികൊണ്ടു നാലു സൂര്യവഹതി ചെയ്ത് സംസ്രാ
വം വാഞ്ചം മന്ത്രപരിഷേകം ചെയ്ത്, വീളാകിയാരാധി
ച്ചു ഗ്ലണപതി വിടുത്തു കൊള്ളു. അനന്തരം ചിതയിൽ
കഴിച്ച് മണ്ണുകുളുടേത് ഒൻപതിടത്തു കത്തിത്തളിച്ച്
ശകലം കുളുടേത് വെട്ടിക്കുട്ടി അഗ്നികോണു മുതൽ ഇട
ത്തുട് മൂലകളിൽ അത്തിക്കുറി താച്ച് പ്ലാശിക്കു ദേവപ്പു
ല്ലുട്ടി കെട്ടിയതെടുത്ത് ഇടത്തിട്ട് ചിത വടക്കു മുതൽ
തെക്കു മുതിയേ അടിക്ക. “അപേതവീതവിചസ്പതാ

തോ യേത്രസ്ഥപുരാണായേവ നൂതനാഃ = അഹോഭിര
 ശ്ഭിരകതുഭിദ്യുക്തം യഥാഭാഗവസാനമസ്മൈ”
 കൈനനച്ച കയ്യിൽ വെള്ളമെടുത്ത് ചിതമേൽ തെ
 ക്കോട്ടു തളിക്കു. “അപേതചിതവിചസ്പതാരോയ
 ത്രസ്ഥപുരാണായേവ നൂതനാഃ = അഭാദിദംയഥാവസാ
 നം പൃഥിവ്യാ അക്രുന്നിമം പിതരോഃളാക മസ്മൈ”
 സ്വസ്തൃശകലം ചിതമേൽ ഇട്ടു. “അവ സപ്തസപ്ത
 പ്രേതായേകേചേഹപുവ്വജാസ്വന്ധീനഹ് കരുതമശ്രവാ
 തപ്തനരാഗമത്” ചിതയുടെ വടക്കു തെക്കു നോക്കി
 യിരുന്ന വടക്കു മുതൽ തെക്കോട്ടു മൂന്നു കഴി ശകലംകൊ
 ണ്ടു തീർത്ത് മണ്ണുകളഞ്ഞ് അക്ഷതവും എളും കൂടിയെ
 ടത്ത് വടക്കു മുതൽ മൂന്നു കഴികളിലുമിടത്തൂടെ പ്രത്യേക
 മിട്ടു. “യഥായ ദഹനപതയേ പിതൃത്സ്പധാനമഃ”
 “കാലായ ദഹനപതയേ പിതൃത്സ്പധാനമഃ” “മൃ
 ത്വേവ ദഹനപതയേ പിതൃത്സ്പധാനമഃ” ശേഷിച്ചു

ഇത് ചിതമേൽ വിതര. “യഥാപിതാപുത്രം പശ്യ
 തിസഖാവാസവിമാഗതഃ. ഏവ മിമം പൂർവ്വസംക്ലിന്നാ
 പ്രേതാപ്തശൃതമാന്യഥാ”. ചിതമേൽ തെക്കുഗ്രമായി
 പല്ലുവിരിച്ച് നിവിതമിട്ട് മുതശരീരമെടുത്ത് ചിതമേൽ
 കിടത്തി അത്തിക്കോണിയെടുത്തു മാറി അംഗശുദ്ധ
 സ്വനങ്ങളുഴിച്ച് ഇടത്തിട്ടുനീക്കോണു മുതൽ ഇടത്തുട
 ത്തിക്കുറികളിൽ പുൽക്കയറും, നൂലും, ഇടത്തുട ച
 റിക്കെട്ടി ചിതമേൽ ഇടത്തുട പരിസ്കരിച്ച് സ്വർണ്ണശ
 കലങ്ങളെടുത്ത് വായിലും വലത്താദിയായി മൂക്കുകളി
 ലും, കണ്ണുകളിലും, ചെവികളിലും, മറ്റു ദ്വാരങ്ങളിലും
 ഇട്ട് കൈകഴുകി പൂഷ്പാജ്യമെടുത്ത് പടിഞ്ഞാറുവശത്തു
 ചെന്നുനിന്നു മൂടുമാറി ഒരു വെള്ളം കൊടുത്ത് അതു വ
 ലത്തുകയ്യിലൊഴിച്ച് ഇടത്തുട മൂന്നു പ്രാവശ്യം കൊടു
 ക്ക. ഉപാധികാരികൾ പുറം തൊടേണ്ടോ. “ഇദന്ത

ആത്മനശ്ശരീരമയന്ത ആത്മനസ്സ ആത്മാത്മാനം ശരീ
 രം ശരീരാബ്രഹ്മനിഭിന്നമി: ഭൂർഭുവസ്സുവദ്ഭോദത്തശ
 മ്ബൻ സ്വാഹാ”. സ്മിയാകിത “ദേവീദേസ്വാഹാ”.
 “ദേവദത്തൻ” എന്നുള്ളിടത്തും, “ദേവി” എന്നുള്ളിട
 ത്തും, അതാതു പ്രേതത്തിന്റെ പേരുകൂട്ടണം. കൈ

നന്നച്ചു പവിത്രംമാരി ഞോമതു കൊടുക്കു “അസ്മാ
 തപമധി ജാതോ സ്ത്രയന്തപദധി ജായതാം = അഗ്നയേ
 വൈശ്വം റായ സുപ്തായ ജോകായ സ്വപായാ”. മൂന്നാ
 മതും ഇതുപോലെ കൊടുക്കു. ‘വസുഭ്യോ രദ്രഭ്യേ അദിത്യേ
 ഭ്യോവിശ്വേഭ്യോദേവേഭ്യേ സാധ്യേഭ്യോ മരുതേഭ്യേ ജ്യോതി
 രഭ്യേസ്വപായാ” ഉപാധികാരികൾ ഇതുപോലെ മൂന്നുപ്രാ
 വശ്യം കൊടുക്കു. ചിലരവിടെയില്ല കലവരുടെ പേക്കും
 പ്രധാനകർത്താവിതുപോലെ കൊടുത്തുകൊള്ളു.

ചിന്ന പവിത്രം മാരി കൈനന്നച്ചു വലത്തു മൂക്കിൽ
 പല്ലത്താട്ടു ന്യസിക്കു. ഉപാധികാരികൾ പൂരം തൊ
 ടണം. ചിത്തിന്ദ്രഗാസിൽ = ചിത്തമാജ്യ മാസിൽ =
 വാഗ്വേദി രാസിൽ = ആധിത്യം ബർഹിശാസിൽ = കേതോ
 അഗ്നിരാസിൽ = വിജ്ഞാത മഗ്നിരാസിൽ = വാക്പ
 തിർ രാശാസിൽ = മനഃപവകരാസിൽ = പ്രണോഹ
 വിരാസിൽ = സാമാധിപത്യ രാസിൽ =” ഇങ്ങനെ ഇടുത്തു

മൂക്കിലും നൃസിച്ച് മുൻപറഞ്ഞതുപോലെ വായിൽ നൃ
 സിക്കു പൂമിവിരോതാസിൽ = ട്രോഡപട്ടുരാസി
 ത് = അഗ്നീദാസിൽ = ബ്രഹ്മസ്തിരവകതാസിൽ =
 പല്ലു കളഞ്ഞു കൈ നന്നച്ച് പവിത്രം മാറി വലത്തു ക
 ണ്ണിൽ പല്ലുതൊട്ടു നൃസിക്കു. “അഗ്നീരോതാസിൽ =
 അഗ്നിനാ ധപ്യ അസ്മാം = രാഷ്ട്രാഗ്നീ ദാസിൽ = മിത്ര
 ഉപവകതാസിൽ”. ഇപ്രകാരം ഇടത്തു കണിലും നൃ
 സിച്ച്, വലത്തു ചെവിയിൽ നൃസിക്കു. “സൂത്രേ ച
 ക്ഷുദ്രാതം പ്രാണോദ്യം പ്രശ്വന്തരിക്ഷമാത്മാം കൈ
 രൂജ്ഞം പൂമിവിരോതാസിൽ”. ഇപ്രകാരം ഇടത്തു ചെ
 വിയിലും നൃസിച്ച് വലത്തു തോളിൽ നൃസിക്കു. “
 ഹാമവിരോതാസിൽ = സത്യഹവരധപട്ടുരാസി
 ത് = “അച്യുതപാജ അഗ്നീദാസിൽ = അച്യുതമന
 ഉപവകതാസിൽ = അനാധ്യക്ഷ്യം പ്രതിധ്യക്ഷ്യം ത

ജന്മം അഗ്നിശാലയിൽ അഗ്നി ഉൾക്കൊള്ളുക.

ഇതുപോലെ ഇടത്തു തോളിലും ന്യൂനിച്ചു, പല്ലു കളഞ്ഞു കൈ കഴുകി വാത ചുറ്റി ശാഖ തളിച്ചു കളഞ്ഞു ഒരു കടത്തിൽ വെള്ളമെടുത്ത് ഇടത്തു തോളിൽ വെച്ച് അഗ്നി കോണിൽ നിന്ന്, താനും, ഉപാധികാരികളോ കടത്തിന്റെ ഒരു വശത്തു താത്ത് പിടിച്ചാൽ കൊണ്ടു തുളച്ച്, ചിതമേൽ വെള്ളം വീഴ്ത്താൻ ഇടത്തു പ്രദക്ഷിണം വെക്കു. “ഇമാ ആപോ മധുര്യോന്ധി സ്തേജോ

ക ഉപദൃശ്യാം” അതിൻമീതെ ഒന്നുകൂടി കത്തിത്തുളച്ച് മുൻപ്രകാരം ഒന്നുകൂടി പ്രദക്ഷിണം വെക്കു.

“ഇമാ ആപോ മധുര്യോന്തരിക്ഷേതേജോക ഉപദൃശ്യാം.” അതിന്നു മുകളിലൊന്നുകൂടി തുളച്ച് മുൻപ്രകാരം പ്രദക്ഷിണം വെക്കു.

“ഇമാ ആപോ മധുര്യോന്തരിക്ഷേതേജോക ഉപദൃശ്യാം.” പിന്നെ ചിതയുടെ തെക്കു വടക്കോട്ടുനിന്ന് കുടം തന്റെ തലയ്ക്കു മുകളിൽ കൂടി തെക്കോട്ടു തിരിഞ്ഞ് ആ കുട്ടിലെ തീർത്ഥമെടുത്ത് വെച്ച് വലത്തു വലിപ്പമറിച്ച്, പച്ചില തൊട്ടനുസരണി ദാനം ചെയ്തു ജലം കൊടുത്തു കഴിഞ്ഞു ചെയ്യാം. പുഷ്പാർച്ച കൊടുത്തതുപോലെ കൊടുത്തു കൊ

ജൂ. “ദിവിജാതാ അപ്സുജാതായാ ജാതാ കഷ്ടധി
 ത്വഃ = അഥോയം അഗ്നിജാ ആപസ്മാൻ ശ്ലുന്ധന്ത ശ്ല
 ന്ധനീഃ” പിന്നെ ബ്രാഹ്മണരേയും, സ്വപ്നത്തേയും,
 കാട്ടി മുഖം മൂടി മോമത്തിയ്ക്ക് വീശുവാളയിൽ കോരി
 ചിതയുടെ പടിഞ്ഞാറ് കിഴക്കോട്ടു നിന്ന് തന്നെ നോ
 ക്കി “ഭൂർഭുവസ്സുവദ്ഭീവം ഗച്ഛതു” എന്നു ചൊല്ലി മാറ
 ത്തിട്ട് കൊള്ളൂ.

പിന്നെ വിരക്തക്കി അടിയേ തി പാടിപ്പിച്ച് ചി
 തയുടെ വടക്ക് തെക്കു നോക്കിയിരുന്ന് മറക്കൊണ്ടു വീശി
 ചൊല്ലുകൊള്ള “അഗ്നിശ്ച ജ്വലിസ്സവിതാസ്തോമൈരിന്ദ്ര
 ക്ഥാമസൈ മിത്രാവതണാ വാശിഷാം ഗിരസോധിഷ്ണി
 യൈ മഗ്നിഭി മന്തത സ്സദോഹവിൽവാന്നാത്മാവ പ്രോ
 ക്ഷണിഭിരോഷധയോ ബർഹിഷാഭിതി വേദ്യാസോമോ
 ദിക്ഷയാതപശ്ചേ ഭൂമേന വിഷ്ണുശ്ചൈന വർവ ആഭ്യേ
 നാഭിത്വാ ദക്ഷിണാഭി വിശ്വേദേവാ ഉജ്ജം പൃഷ്ഠാസ്വ

ശാ കാരണ ബുദ്ധസ്തി പ്ലവേദായം പ്രജാപതിർ
 ഗിമേ നാത്തരിക്കും പവിത്രേണ വായുപ്ലവേദം രഥ
 ശ്രദ്ധയാ” “സേനേന്ദ്രസ്യ ധേനു ബുദ്ധസ്തേ പ്ര
 മ്യാ പ്ലജ്ഞാവാഗപായോദ്ദീക്ഷാ സോമസ്യ പൃഥിവ്യഗ്നേ
 വ്യാസനാംഗായത്രീ തദ്രണാ ത്രിഷ്ടംഗാഭിത്യാനാം ജഗ
 തീവിഷ്ണോരനുഷ്ടംഗപരണസ്യ വിരാ ധൃജന്തുപഞ്ച
 തിപ് പ്രജാപതേ രഥമതിർമ്മിത്രസ്യ ശ്രദ്ധാ സവിതുഃ പ്ര
 സ്തുതി സൂയസ്യ മരീചി ശുഭ്രമസോ രോഹിണ്യഷി
 ണാമരന്ധതീ പഞ്ജന്തുസ്യ വിദ്യുച്ഛതസ്രോദിശ ശ്വത
 സ്രോവാന്താദിശാ അഹശ്വ രാത്രിശ്വ ക്ഷിപ്രശ്വ പൃഷ്ഠി
 ശ്വ തപിഷിശ്വാപചിതിശ്വാ പശ്ചെവൗഷധയശ്ചോഷ്
 ചസ്മന്താച ദേവാനാം പത്തയഃ” പിന്നെ നട്ടവ് ക
 ത്തി മുറിഞ്ഞാൽ എല്ലാവരും തെക്കോട്ടുനിന്ന് ചിത
 തിലേക്കു തുണിയായി കണുത്തു തൊഴുതു ചൊല്ലു. “വാ

ച സ്വ തേ വി ധേ നാ മ ന പി ധേ മ തേ നാ മ വി ധേ സ്ത പ മ
സ്ത ാ ക നാ മ വ ാ ച സ്വ തി സ്ത ാ മ പി ബ ത പ സ്ത ാ സ ത ത
മ ഈ നം ധാ മ സ്ത ാ ഹ ം ” “വ ാ ച സ്വ തേ വ ാ ച ാ വി ത്രേ
ണ സ ം ഭൂ ത ത മേ നാ യ ക്യ സേ യ ജ മാ നാ യ വ ാ ര്യ മാ
സ വ സ്ത ാ സ്മൈ വ ാ ച സ്വ തി സ്ത ാ മ പി ബ തി ജ ജ ന ദി
തൃ മി ത്രി യാ യ സ്ത ാ ഹ ം ” “സോ മ സ്ത ാ മ സ്യ പു രോ
ഗാ ശ്ശി കൃ ശ്ശി കൃ സ്യ പു രോഗാഃ = ശ്രാ താ സ്ത ഇ ന്ദ്ര സോ മാ
വ ാ താ പേ ഛ വ ന ശ്ര ത സ്ത ാ ഹ ം ” “വ ാ ച സ്വ തേ കൃ
ദൃ യാ വ ാ ച കൃ മി ദൃ യാ ജ ഹ പാ ദി ചി ദേ വ ാ വൃ ധം ഹോ
ത്രാ മേ ര യ സ്ത ാ ഹ ം ” “വ ാ ച സ്വ തേ ഏ ദ പി ധേ
നാ മ ന പി ധേ മ തേ നാ മ വി ധേ സ്ത ാ മ സ്ത ാ ക നാ മ വ ാ
ച സ്വ തി സ്ത ാ മ മ പാ ത്ഥാ ദൈ വ്യ സ്ത ന്തു ശ്ചേ ദി മാ മ ന
ഷ്യാ ന മോ ദി വേ ന മ പൃ ഥി വൈ സ്ത ാ ഹ ം ” “വ

ശോഭാതാദീകാപതി വാതോല്പാദനം പോലിഗരോ മ
 ഹോ ഹവിസ്തപസി ജുഹോമി = ഭൂർഭുവസ്സുവർ ബ്രഹ്മ
 സ്വയംഭൂ ബ്രഹ്മണേ സ്വയംഭൂവേ സ്വപാഹേ. ” “ബ്രഹ്മ
 മണയ്യ കോതാസ യജ്ഞസ്സമേദോതു പ്രജാം പശുൻ
 പുഷ്ടിം യശോ യജ്ഞശ്ചമേ ഭൂയാൽ = അഗ്നിർഭവിഹോ
 താസഭന്താസമേദോതു പ്രജാം പശുൻ പുഷ്ടിം യശോഭ
 ത്താചമേ ഭൂയാൽ = പൃഥിവീത്രിഹോതാസ പ്രതിഷ്ഠാസ
 മേദോതു പ്രജാം പശുൻ പുഷ്ടിം യശപ്രതിഷ്ഠാചമേ ഭൂ
 യാൽ = അന്തരിക്ഷം ചതുർഹോതാസ വിഷ്ണുസ്സമേദോ
 തു പ്രജാം പശുൻ പുഷ്ടിം യശോ വിഷ്ണശ്ചമേ ഭൂയാൽ
 വായുപൃഞ്ചഹോതാസ പ്രാണസ്സമേദോതു പ്രജാം പശുൻ
 പുഷ്ടിം യശപ്രാണശ്ചമേ ഭൂയാൽ = ചന്ദ്രമാഷ്ടവോതാ
 സജ്ഞൻ കല്പയാതി സമേദോതു പ്രജാം പശുൻ പുഷ്ടിം

യശ ജ്ഞാതവശമേകപുനരാം = അന്നം സപുരോതാ സ
 പ്രാണസ്യ പ്രാണസ്തമേദോതു പ്രജാം പശുൻ പുഷ്ടിം യ
 ശപ്രാണസ്യ ചമേ പ്രാണോ ഭൂതാൽ = ദ്രൗണാഷ്ടമോ
 താസോനാ യുഷ്ടസ്തമേദോതു പ്രജാം പശുൻ പുഷ്ടിം യ
 ശോനായുഷ്ടശ്ച ഭൂതാസം = ആദിത്യാനവമോതാസ
 തേജസപിസമേദോ ൭ പ്രജാം പശുൻ പുഷ്ടിം യശസ്തേ
 ജസപിച്വ ഭൂതാസം = പ്രജാപതിർദ്വശ മോതാസ ഇദം
 സർവ്വം സമേദോതു പ്രജാം പശുൻ പുഷ്ടിം യശസ്സർവ്വഞ്ച
 മേ ഭൂതാൽ.” പിന്നീട് ദഹനമൊട്ടായാൽ, പതിയി
 റിക്കന്നു എങ്കിൽ ഉപാധികാരികളിൽ പ്രായം കുറഞ്ഞ
 യാളോ, ‘ഇല്ലെങ്കിൽ താനോ പോയി കണ്ണസൃത്രം വാ
 ണിച്ചുകൊണ്ടുവന്ന് പ്രദക്ഷിണം വച്ച് നമസ്കരിച്ച് ചി
 തയിലിട്ട് കൊള്ളു. പിന്നെ തുണ്ണിയായി ഒന്നുത്ത്
 തൊഴുതു ചൊല്ലു.

“അയം പട്ടണം അഗ്നി മലിജിമത്തി മോമാട്ടാ

ഗതിം യാന്തിയുധി യുദ്ധത്തോട് തനു തൃജോ മോക്ഷ

വിദോമനീഷിണോ വിധൂത പാപാ വിരജാ വിശോകാ

സ്താം ഭോകാൻ ഗമസുരഭിന്നാക പുഷ്പ സ്വധാനമഃ”

എല്ലാവരും പ്രദക്ഷിണം വെച്ച് തെക്കോട്ടു നമസ്കരിച്ച്
എന്നിരുന്നതൊഴുത് അനുജന്മാർ മുമ്പായി ക്രമത്താലെ
പുറംകോട്ടു നോക്കാതെ ചോരമ്പോർ രണ്ടു ബ്രാഹ്മണർ
കിഴക്കും പടിഞ്ഞാറും നിന്ന് പ്ലാശ്ശംകുഴകൾ ഉയർത്തി
പ്പിടിച്ച് “മാവതരത” എന്നു ചൊല്ലിയാൽ ദാഹക
ന്മാർ “നപുനർ ഗമിച്ചാമമേ” എന്നു പറഞ്ഞ് ആ
ശാഖക്കീഴിൽ കൂടികൂടന്ന് മിറത്തുചന്ന് ബ്രാഹ്മണ
ക്കും, ആയുധങ്ങൾക്കും, സ്വപ്നത്തിന്നും, വിളക്കിന്നും,
പ്രദക്ഷിണം വെച്ചു നമസ്കരിച്ച ശേഷക്രിയക്ക് ശേഷി
യായിരിക്കണമെന്നു ചൊല്ലി. അവർ അനുചരിച്ചു കൊ
ള്ളു. മെഴുകിയിരിക്കുന്നതായ ആ മുതൽരിരും കിടന്ന
സ്ഥലത്ത് അക്ഷതം വീതം. “സ്വസ്തു സ്തുദ്ധോ ഗ്രഹാ
ണാം ശേഷേഷിവാം വാസ്താം” ദർപ്പപ്പൂം കരിച്ചിട്ടു ശീ
തികനോടുകൂടി കടവിൽ ചെന്ന് സചേലസ്താനം ചെ
യ്ത് ഉദകക്രിയ ചെയ്തുകൊള്ളു.

പക്ഷാന്തരം

ചെവിയിലോത്ത് കൈകൊണ്ടു തൊട്ടാവാം. ന്യൂ സിസ്റ്റം കഴിഞ്ഞ് കോണിയെടുത്ത് ബന്ധനങ്ങൾ അഴിക്കാം. ചിതയുടെ കീഴിൽ കിഴക്കും, നടുക്കും, പടിഞ്ഞാറും, തെക്കുമുതൽ കീറി മണ്ണു കളഞ്ഞ് ക്രമത്തിന് തിരുത്തലും ഇടാം. സ്വപ്നശകലങ്ങൾക്കു പകരം മോശമനോരൂപമുള്ളിയാവാം. വീഴുന്നതിന് പാള കൊണ്ടാവാം. കണ്ണുനീരും ആദ്യത്തെ ഉപസ്ഥാനത്തിനു മുമ്പും ഇടാം. സൗകര്യമില്ലെങ്കിൽ സഞ്ചയനത്തിനു മുമ്പു ഇട്ടാലും മതി. പത്തു ദിവസിക്കകം വെള്ളത്തിൽ ഇടാം; സംസ്കാരമദ്ധ്യത്തിൽ സന്ധ്യ വന്നാൽ ഉപസ്ഥാനത്തിനു മുമ്പു കളിച്ചുത് പോരാം. ഉപസ്ഥാനത്തിനു ശേഷം സന്ധ്യ വന്നാൽ ഉദകൃത്യ കഴിഞ്ഞ സന്ധ്യാവന്ദനം ചെയ്യാവു. പുലയില്ലാത്തവൻ സംസ്കാരത്തിനു കൂട്ടനെങ്കിൽ ഇടക്കു സന്ധ്യ വരാതെ നോക്കിയെ തുടങ്ങാവു. പേരു നിശ്ചയമില്ലെങ്കിൽ “നാരായണ” എന്നും, സ്ത്രീയാകിൽ “ശ്രീദേവി” എന്നും കൂട്ടാം. ഉദകൃത്യക്കു ശേഷം അകത്തക്കുതറ ഇടാം. “ആയുഷപ്രാണ”ത്തിന്നു ശേഷം കാടകത്തിലെ മന്ത്രം ഓത്തു കൂടി ജപിക്കാം. “പൂവം ദേവം” എന്നുള്ളത് മാറുതൊട്ടും, ചെവിതൊട്ടും, ജപിക്കാം. മുതശരീരം കാൽമുമ്പായും ചിലർ കൊണ്ടു പോകുന്നുണ്ടത്രേ. കവാലജലം എല്ലാവരും പ്രത്യേകം കൊടുക്കുമുവാം.

വ പുനസ്സംസ്കാരം.

തലയിൽ നാല്പതും, കണ്ണെ-
 വത്തും, കൈകളിൽ ആറു
 കയ്യട വിരലിൽ പത്തും
 മാറത്തായ് മുപ്പതും പുനഃ
 ക്ഷണീലിരുപതും, പിന്നെ
 വൃഷണേ ആറു വെണ്ണണം
 ലിംഗത്തിൽ നാലു വെണ്ണണം
 പിന്നെ തുടകളിൽ ശതം.
 തുൾശാൽ കഴ കണക്കാൽക്കു
 കാലിൻ പുറവടിക്കാമ
 കഴ പത്തങ്ങു വെക്കേണ-
 മീവണ്ണം വെച്ചു കെട്ടണം.

ഇതി വചനേന ഏകചകാലം മുതൽ സ്പീഷുരുഷമ
 രണത്തുങ്കൽ വിധിയാംവണ്ണം സംസ്കരിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ,
 ഈ ക്രിയ ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു.

കത്താവു കളിച്ചുവന്നു തറുത്തു് തെക്കുവടക്കു ത
 ഭിച്ചു മെഴുകി തെക്കുഗ്രമായി പല്ലു ചിറച്ചു് രണ്ടരനി
 ഉത്തിൽ കരയാതെയൊരു ചമത ത്തടി തെക്കുഗ്രമായിവ
 ചു് മുന്നൂറായിരവതു പ്ലാശിൻ തൈട്ടിൽ മുമ്മുന്നിലയുള്ള
 തു മേല്പോട്ടു് - തെക്കോട്ടു്, ദുർല്ലഭകൊണ്ടിവണ്ണം കെട്ടു.
 തലയിൽ നാല്പതു്; കഴത്തിൽ പത്തു്; മാറത്തു് മുപ്പതു്

വയറാത്തിരുപത്; ഇനിയും കീഴ്പ്പോട്ടു- വടക്കോട്ട് അ
 ഗ്രമായി കെട്ടു. വലം കൈയ്ക്ക് അമ്പത്; ഇടം കൈയ്ക്ക്
 അമ്പത്, വലം കയ്യുടെ വിരളിനഞ്ച്, ഇടം കയ്യുടെ
 വിരളിനഞ്ച്, പൃഷ്ണത്തിനാറ്, ലിംഗത്തിന് നാല്,
 വലം തുടയ്ക്കമ്പത്, ഇടം തുടയ്ക്കമ്പത്; വലം കണകാ
 ലിന് പതിനഞ്ച്, ഇടം കണകാലിന് പതിനഞ്ച്, വ
 ലം പാദത്തിനഞ്ച്, ഇടം പാദത്തിനഞ്ച്, ഇങ്ങനെ കെ
 ടിയൊരക്കി ഏകച്ഛമായി സംസ്കരിച്ച് അപ്പോൾതന്നെ
 വെട്ടിമുടിപ്പോന്നു സചേലസ്നാനം ചെയ്ത് ഉദകൃത്യ
 ചെയ്തുകൊള്ളു.

പക്ഷാന്തരം.

അന്യബ്രാഹ്മണനും ശാഖകെട്ടി കൊടുക്കാം. സ
 ചേലസ്നാനം വേണമെന്നില്ലാ. കഴി കെട്ടിത്തീർന്നാൽ
 പുണ്യം ഇടണമെന്നും നെല്ലാച്ചു തേക്കണമെന്നും ഗ്ര
 ന്മാന്തരം. കയ്യുടെ സ്ഥാനത്തു വിലങ്ങൻ ചെയ്യാം.
 കോടിയിട്ടു മുടിക്കൊണ്ടു പോകാം. പ്രോക്ഷിച്ചു പേരവി
 ളിക്കാം. ഏകച്ഛവിഷയകാലത്താണ് മരിയ്ക്കുന്നതെങ്കി
 ൽ, ഏകച്ഛമായും, അതു കഴിഞ്ഞാണ് മരിയ്ക്കുന്നതെ
 കിൽ, മന്ത്രസംസ്കാരമായും, ചെയ്യണമെന്നു ബലമായ
 അഭിപ്രായക്കാരണ്ട്.

ൻ പ്രേതശുദ്ധി.

പുല, വാലാമ്മ, അരിഞ്ഞതിനു ശേഷം സ്രീപുര
 ഷ്ണൻ മരിച്ചാലും, സ്രീകൾ അശുദ്ധിയായും, സൂതി

കുറയും, ഗർഭത്തുകൾ ഏഴാം മാസം മുതലുണ്ടായിരുന്നതും, മരിച്ചാലും പ്രേതശൂദ്ധി ചെയ്യണം. ഇതിന്റെ കണ് ക്കു പല (അശൂദ്ധി) രോഗങ്ങൾ തീരുന്നതിനെക്കുറിച്ചു വിവരമുണ്ടോ അത്രയും പ്രാപശ്ചം ശൂദ്ധി ചെയ്യണമെന്നാണ്. ഗർഭത്തുകൾ ഏഴാം മാസം തുടങ്ങിയശൂദ്ധിയായി മരിച്ചാലും, ചണ്ഡാളാദിസ്തർശനത്തോടുകൂടി മരിച്ചാലും, ഇരുപത്തിയൊന്നു പ്രാപശ്ചം ശൂദ്ധി ചെയ്യണമെന്നാണ് വിധിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഏഴു മതിയെന്നും പക്ഷാ തരമുണ്ട്. അശൂദ്ധി അറിയാതെ മരിച്ചാൽ പ്രേതശൂദ്ധി ചെയ്യേണമെന്നില്ല. തൊട്ടാൽ കുളിക്കേണ്ടവർ തൊട്ടു മരിച്ചാലും, ശവത്തേൽ തൊട്ടാലും, ഭോജനമുദര പലയിൽ മരിച്ചാലും, ഒരു പ്രേതശൂദ്ധി ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു മരിക്കുമ്പോൾത്താൽ മതിയെന്നുമാത്രം പക്ഷമുണ്ട്. കുട്ടികൾ മരിച്ചാൽ കണക്കിനു പ്രേതശൂദ്ധി ചെയ്യണം. പലയും, വാലാ മ്മയും, കഴിഞ്ഞു കുളിയും, പുണ്യാചവും, കഴിയാതെ മരിച്ചാലൊരു പ്രേതശൂദ്ധി ചെയ്യണം.

സൂചിപുരസ്കാരം പ്രേതശൂദ്ധിക്കു വ്യത്യസ്തമില്ല. പലയില്ലാത്തതൊരു ബ്രാഹ്മണൻ കുളിച്ചു വന്ന് തറുപ്പു ത്ത് കാല കഴുകിയാലമിച്ച് പവാത്രമിട്ട് പ്രേതത്തേ വൃത്തിയാക്കി വസ്ത്രം മാറി കുളിച്ചുവന്ന് ഒരു ചമ്പുപാത്രത്തിൽ വെള്ളം കൊണ്ടുവന്നു ശവത്തേൽ മാറുപ്പിച്ചു ആ വെള്ളം കാക്കൽനിന്നു തെക്കോട്ടു തലവരെ ഒഴുക്കു. പിന്നീടാമാറൊടുത്തു കുളഞ്ഞ് മുന്നേപ്പോലെ കുളിച്ചു

വെള്ളം കൊണ്ടുവന്ന് മാറ്റുപ്പിച്ച് കഴിക്കുകൊള്ളൂ. ഇപ്രകാരം കണക്കു കൂട്ടിയുള്ള പ്രേതശുദ്ധി ചെയ്ത കഴിഞ്ഞാൽ ആ ആൾ മാറ്റുപ്പ് കൂട്ടിച്ച് ശുദ്ധപുണ്യാഹം മോറുകൊള്ളൂ.

പുലയില്ലാത്ത വേരൊരു ബ്രാഹ്മണൻ കൂട്ടിച്ചു തറുപ്പുത് കാലു കഴുകിയാചമിച്ചു വന്ന് ഒരു ചെമ്പുപാത്രത്തിൽ കുശ ഇടിച്ചു പിഴിഞ്ഞ് വെള്ളമെടുത്ത് അതിൽ പുറുമണ്ണും, ചാണകവും, കലക്കിപ്പൊന്നും ഇട്ട് ഗോമൂത്രം കഴിച്ച് സൂര്യം ഇട്ട് തിളപ്പിച്ചു വാങ്ങി വേരൊരു ചെമ്പു പാത്രത്തിൽ കുറെ എടുത്തു കുറുപ്പല്ലെങ്കൊണ്ട് ഇങ്ങോട്ടു തെറിക്കാതെ ശവത്തേൽ തെളിക്കൂ.

“അഗ്നഃശ്ചൈവ പവസഃ ശ്വേതോഽപഃ =

ആരേ ബാധസ്വ ഭൂമീരൂനാം”. ൧. “അഗ്നേ പവ

സ്വ സ്വപാ അസ്മേ വച്സസ്വവീര്യം = ദേവ ലോഷം രത്നം

മയി” ൨. “അഗ്നേ പാവക രോചിഷാ മന്ത്രയാ ദേ

വ ജിഹ്വയാ = ആ ദേവാനാപക്ഷി യക്ഷിച.” ൩. ആ

പാത്രത്തിൽ തന്നെ, വേറെ വച്ചിരിക്കുന്ന കഷായവെള്ളമെടുത്ത് കുറുപ്പല്ലിൽ മുക്കി മുൻ പറഞ്ഞതു പോലെ ആ രചനായന പുണ്യാഹം ചൊല്ലി തളിച്ചു കൊള്ളൂ.

“ആ പോ ഹിഷാ മയോ ഭവ സ്താന ഉഷ്ണ ദധ
തന = മഥേ രണായ ചക്ഷസേ = യോവ ശ്ലിവതമോ
രസ സ്തസ്യ ഭാജയതേ ഹനഃ = ഉശതിരിവ മാതരഃ = ത
സ്താ അരം ഗമാമ വോയസ്യ ക്ഷയായ ജിന്നപഥ = ആ
പോ ജനയഥാ ചനഃ = ശന്നോ ദേവി രഭിഷ്ടയ ആപോ
ഭവന്തു പീതയേ = ശം യോ രഭി സ്രവന്തു നഃ = ഇശാ
നാ വർഷാ ണാം ക്ഷയന്തീ ശ്വച്ഛിനീ നാം = അപോ യാ
ചാമി ഭേഷജം = അപ്സു മേ സോമോ അബ്രവീ ദന്ത
വ്വിശ പാനി ഭേഷജം = അഗ്നിം ച വിശപശം ഭവം = ആവഃ
പുണീത ഭേഷജം വത്രം തന്നേ പ ന മമ = ജ്യോക് ച
സ്യുതം ദശേ = ഇദമാവഃ പ്ര വഥത യപ്ലിം ച ദുരിതം
മയി = യദപഥ മഭിദദ്രോഥ യദപാ ശേവ ഉതാനു തഃ =
ആപോ അദൃഗ് പചാരിഷം രശ്സന സമഗസ്മഹി = ച

യസാ നഗ്ന ആ ഗഹി തം മാ സം സൃജ വച്സം =
 കയാ ന ശ്വിത്ര ആഭവ ഭൂതി സദാപ്യ സ്തവാ = കയാ
 ശചിഷ്ടയാ വൃതം = കസ്തപാ സത്യോ മദാനാം മഹി
 ഷോ മഥ്സദസ്യസഃ = ഭൂഹ്യാ ചി ദാരുജേ വസു = അഭി
 ചുണ സ്തവീനാ മവിതാ ജരിത്വണാം = ശതം വോസ്മ
 തിഭിഃ = ഏതോന്നപിത്രം സ്തപാമ ശുദ്ധം ശുദ്ധേന സാ
 മ്ന = ശുദ്ധേ തദൈകേ മ വ്യാവൃദ്ധപാഠം ശുദ്ധ ആശീ
 വ്യാൻ മമത്ത = ഇന്ദ്ര ശുദ്ധോ ന ആഗഹി ശുദ്ധ ശുദ്ധാ
 ഭി ത്രുതിഭിഃ = ശുദ്ധോ രയിം നി ധാരയ ശുദ്ധോ മ
 ധി സോമഃ = ഇന്ദ്ര ശുദ്ധോ ഹി നോ രയിം ശുദ്ധോ
 രത്താനി ദാതുഷേ = ശുദ്ധോ വൃത്രാണി ജിഹ്വസേ ശുദ്ധോ
 വാജം സിഷാസസി = സപാദിഷ്ടയാ മദിഷ്ടയാ പവസപ
 സോമ ധാരയാ = ഇന്ദ്രായ പാതവേ സുതഃ = രക്ഷാമാ

വിശ്വചർമ്മി രഭി യോനി മയോഹതം = ദുർന്നാ സധ
 സ്ഥ മാസദിത = വരി വോധാതമോ ഭവ മഹിഷോ പൃ
 ത്രഹന്തമഃ = പഷി രാധോ മഹോന്നാം = അഭൃഷ മ
 ഹാനാം ദേവാനാം വീതി മന്ധസാ = അഭി വാജ മ
 ത ശ്രവഃ = തപാ മച്ഛാ ചരാമസി ത ദി ദർശം ദി
 വേദിവേ = ഇന്ദോ ത്വേ ന ആശസഃ = പുനാതി തേ
 പരിസ്രതം സോമം സൂയന്ത്യ ദിഹിതാ = വാരണ ശ
 ശപതാ തനാ = തമീ മണി സ്മയ് ആ ശുഭിണന്തി
 യോഷണോ ദശ = സ്വസാരഃ വാദ്യേ ദിവി = തമീം
 ഹിന്നപന്ത്യത്രവോ ധമന്തി ബാഹു ദതിം = ത്രിധാ
 തു വാരണം മധു = അഭി ന മമഹിന്ത്യാ ഉത ശ്രീണന്തി
 യേനവ ശ്ലിശ്ശം = സോമ മിന്ദായ പാതവേ = അസ്യ
 ദിന്ദ്രാ മഷോപാ വിശ്വാ പൃത്രാണി ജിഹ്വതേ = ശുരോ

മഹാ ച മഹതേ = തരൽ സ മന്ദി ധാവതി ധാ

മാ സുതസ്യാസസഃ = തരൽ സ മന്ദി ധാവതി = ഉ

സ്രാ ഷ്ടേ വസുനാം മത്സ്യ ദേവ്യവസഃ = തരൽ

സ മന്ദി ധാവതി = ധപസ്രയോഃ പുരുഷന്ത്യാ മാ സ

ഹസ്രാണി ദദീമഹേ = തരൽ സ മന്ദി ധാവതി = ആ

യയോ സ്രിംശതം തന്നാ സഹസ്രാണി ച ദദീമഹേ =

തരൽ സ മന്ദി ധാവതി = യ ദന്തി യ ച ഭൂമഃക ഭയം

വിന്ദതി മാ മിഹ = പവമാന വി ത ജ്ജഹി പവമാ

ന സ്തോ അദ്യ നഃ പവിത്രേണ വിചർഷണിഃ = യഃ പോ

താ സ പുനാതു നഃ = യ ത്തേ പവിത്ര മച്ചിഷ്യന്തേ വി

തത മന്ത രാ = ബ്രഹ്മ തേന പുനീഥി നഃ = യ ത്തേ

പവിത്ര മച്ചിവ ദന്തേ തേന പുനീഥി നഃ = ബ്രഹ്മ മ

സഖൈഃ പുനീഥി നഃ = ഉഭോക്ത്വാ ദേവ സവിതഃ പ

വാത്രേണ സവേന ച = മാം പുനീഹി വിശപതഃ = ത്രി
 ടി ഷ്ടാം ദേവ സവിത വൃഷിഷ്ഠേ സ്തോമ ധാമഭിഃ =
 അഗ്നേ ദക്ഷൈഃ പുനീഹി നഃ = പുനന്തു മാ ദേവജനാ
 പ്രനന്തു വസവോ ധിയാ = വിശ്വേദേവാഃ പുനീത മാ
 ജാതവേദഃ പുനീഹി മാ = പ്ര പ്രായസ്വ പ്ര സൃംഭസ്വ
 സോമ വിശ്വേഭി രംഗുഭിഃ = ദേവേഭ്യ ഉത്തമം ഹവിഃ =
 ഉപ പ്രിയം വസിപ്തം യുവാൻ മാഹുതീവൃധം = അ
 ഗ്ന ബിഭ്രതോ നമഃ = അലായുസ്യ പരശു ന്നാശ ത
 മാ പവസ്വ ദേവ സോമ = ആഖ്യ ബി ദേവ ദേവ സോ
 മ = യഃ പാവമാനീ രധ്യേത്യർഷിഭി സ്സന്ദതം രസം =
 സർവ്വം സ പൃത മശ്നാതി സ്വദിതം മാതരിശ്വനാ =
 പാവമാനീ ധ്യാ അദ്ധ്യേത്യർഷിഭിസ്സന്ദതം രസം = ത
 അസ്മ സർവ്വപരി ദമേ ക്ഷീരം സപ്തി മധുദകം =

ഭവി ന്നോ ദാ ഭവി ന്നസ സ്തൃ സ്തൃ ഭവി ന്നോ ദാ സ്തൃ ന്നാ സ്തൃ
പ്ര യം സ ൽ = ഭവി ന്നോ ദാ വീ ര വ തീ മി ഷ ന്നോ ദ
വി ന്നോ ദാ രാ സ തേ ദീ ർ ഘ മാ യുഃ = സ വി താ പ ശ്വാ
താ ൽ സ വി താ പു ര സ്താ ൽ സ വി തോ ത്ത രാ ത്താ ൽ സ വി
താ ധ രാ ത്താ ൽ = സ വി താ ന സ്സ വ തു സ വ് താ തി ം സ
വി താ നോ രാ സ താം ദീ ർ ഘ മാ യുഃ = ന വോ ന വോ ദ
വ തി ജാ യ മ നോ ഹ്നാം കേ തു ത ഷ സം മേ ത്വ ഗ്രം =
ഭാ ഗം ഭേ വേ ദ്യോ വി ദ ധാ ത്വായ ൻ പ്ര ച ന്ദ്ര മാ സ്തീ ര തേ
ദീ ർ ഗ ഘ മാ യുഃ = വി ദ്യു ന്ന യാ പ ത ന്തി ദ വി ദ്യോ തഃ
ന്തി മേ അ പ്യാ കാ ത്വാ നി = ജ നി ഷ്ടോ അ പോ ന ത്വ
സ്സ ജാ തഃ പ്രേ വ്യാ ശീ തി ര തേ ദീ ഗ ഘ മാ യുഃ = ഭ ദ ന്നോ
അ വി വാ ത യ മ നഃ.”

ശേഷമുള്ള വെള്ളവും ശവശരീരത്തിലൊഴുക്കി ആ
 ഒരറ്റം പോയി കളിച്ചു തുടങ്ങിയതായിരിക്കാമല്ലോ. അനന്തരം
 ആ മൃതശരീരം ചെവിയ്ക്കിലോത്തു തുടങ്ങി മറയ്ക്കു സമസ്ത

രിച്ച് സമേലസ്സാനം ചെയ്ത് ഉദ്ദേശിച്ച ചെയ്യുകൊള്ളു
വക്ഷാനന്തരം.

ഈ പുണ്യാഥം തോന്നുകയില്ലെങ്കിൽ സ്വപരണ
ത്തിലെ പുണ്യാഥം കൊണ്ടും തളിക്കാം. 'അഗ്ന ആ
യുഷി'കൊണ്ടുള്ള ക്രിയ കൂടാതെയും ആവാം. കശസ്ത
പകരം ദള മൃദോടേ എടുക്കാം.

മം. ഗഭിണി.സംസ്കാരം.

ഏഴാംമാസം തുടങ്ങിട്ട് മരിച്ചാൽ ഈ ക്രിയ ചെ
യ്ക്കേണ്ടതാണ്. ഇക്കാലം മുതൽ അശുദ്ധിയായും, ശുദ്ധം
മാറിയും, മരിച്ചാൽ കണക്കുപടിയുള്ള പ്രേതശുദ്ധി
ചെയ്ത് ഈ ക്രിയ ചെയ്യണം. ഇത് ഭർത്താവൊഴിച്ചാ
ക്കെങ്കിലുമെ ചെയ്യാൻ പാടുള്ളു.

പ്രേതശുദ്ധി വിഷയമുണ്ടെങ്കിൽ അതു മുമ്പോലെ
ചെയ്ത് ക്രമത്തിനു ചെവി കാത്തു തുടങ്ങി ചിതയുടെ പ
ടിത്തൊറു ചശത്തു കൊണ്ടുവെച്ച് വാത ചുഴറ്റിക്കഴിഞ്ഞു
കിഴക്കോട്ടിരുന്ന് ഹോമം തുടങ്ങി പരിസ്കരിച്ച ചാതി
ക്കു. പ്രോക്ഷണിസ്കാലി, ആജ്യസ്കാലി, സ്രവം, പത്തു
കെട്ടിയത്, ചാഞ്ചമത, മടക്കിക്കെട്ടിയത്, സംസ്കാര
ത്തിനുള്ള സാധനങ്ങൾ, ചരട്, സൂചി, 'മയിർവാള',
മൂന്ന് പൊന്നിൻ നൂറുക്ക്, ഇവ ചാതിച്ച്, പ്രോക്ഷണി
സംസ്കാരം തുടങ്ങി ചെറു ഹോമമായി ചെയ്ത് ചാഞ്ച
മതയിട്ടു വ്രാഹ്മണി ചെയ്യുകൊള്ളു.

അനന്തരം മറച്ചുകെട്ടിയിടത്തു — മുതലരിഞ്ഞി

നടുത്തു ചെന്നു സ്വപ്നശങ്കലവും, മയിർവാളും, കൂട്ടി
 പൊക്കിളിനു താഴെ ഇടത്തു ഭാഗത്തു മേല്പോട്ടു കീറ.
 'ഹിരണ്യഗർഭ സ്തവം' മവത്തതാഗ്രേ ഭൂതസ്യ ജാത പത്നി
 രേക ആസിൽ = സ ദാധാര പൂമിവിം ദ്രാ മുതേമാം
 കണ്യേ ദേവായ ഹവിഷാ വിധേമ = 'പ്രജയേ കണ്ടാ
 ത് 'ജീവതാം മമ പുത്ര' എന്നു ചൊല്ലിയെടുക്ക. 'ബ്ര
 ഹ്മ ജജ്ഞാനം പ്രഥമം പുണ്യം ദ്വിതീയം സത്യം
 ത്രൈതം ഏകം = സബ്രഹ്മണിയാ ഉപമാ അസ്യ വിഷ്ണു
 സ്തവ ശ്ല യോനി മസത ശ്ല വിവഃ' തുശ്ശനിലയിൽ പൊ
 ന്നിൻ നരകവെച്ച് അതിൽ കിഴക്കു തലയാക്കിക്കിടത്തി
 മുഖത്തു വെള്ളം തളിച്ച് ജീവനുള്ളോ, എന്നു നോക്കി,
 ഉണ്ടെങ്കിൽ കളിപ്പിച്ചു മറ്റു കൊടുക്കണം കടിക്കുമ്പോ
 ളു പ്രജയെ നോക്കി ചൊല്ലു. 'യസ്മൈ സുത ശ്ലശയോ
 യോ മയോ ഭൂതേന വാശാ പുഷ്പസി വാഗ്ദാണി =
 യോ ത്തയാ പസ്യസി ദൃസ്തവം സുതസ്ഥി ത മിഹ
 ധാരവേകഃ = 'കുട്ടിയ്ക്കു ജീവനില്ലെങ്കിൽ ഈ ക്രിയ ചെ
 യേണ്ടു പൊന്നിൻ നരകം ത്വരിതം വെച്ച് ഹോമത്തു

കലേ നെയ്യും, സുവവും, എടുത്തു കൊണ്ടുവന്ന് ഇടു-
ത്തിട്ട് കിഴക്കോട്ടിരുന്ന് അതിൽ മുപ്പത്തിയൊന്ന് സു-
വാഹുതി ചെയ്യു. ‘ശതായുധായ ശതവീര്യായ ശതോ-

തയേ ഭിമാതിഷാമേ = ശതം യോ ന ശ്ശോഭോ അജി-
താ നിശ്ശോ നേഷ ഭതി ഭിതാനി വിശ്വാ സപാഹാ.’

൧. ‘യേ ചതപാർ പ്ലമയോ ദേവയാനാ അന്തരാ ദ്രാ-

വാപുഥിവീ വിയന്തി = തേഷാം യോ അജ്യാനിമജീതി-

മാവഹാ ത്തസ്മൈ നോ ദേവാ പ്ലരി ദത്തേഹ സദ്യേസപാ-

ഹാ’. ൨. ‘ഗ്രീഷ്മോ ഹേമന്ത ഉത നോ വസന്ത ശ്ശര-

ദേഷാ സുവിതനോ അസ്മു = തേഷാ മൃതുനാം ശതശാ-

രദാനാ നിവർത ഏഷാ മഭയേ സ്യാമസപാഹാ’. ൩.

ഇദിവത്സരായ പരിവത്സരായ സംവത്സരായ കൃണതാ-

ബ്രഹ്മന്നമഃ = തേഷാം വയം സ്മരന്തേ യജ്ഞിയാനാം

ജ്യാഗജിതാ അഹന്താ സ്യാമസപാഹാ =’ ൪. ഭദ്രാ-

ഏതായാലും സ്പെഷ്യൽ ജേംസ് സ്കൂൾ വേണ്ട സ മ
 ശിമി തപാ = സ നോ മയോളി പ്ലിനോ ആവിശ്വപ
 ശ നോകായ തനുവേ സ്വോനസ്സപാഹ്വം. ൫. 'പ്രയാ
 സായസ്വപാഹ്വം'. ൬. 'ആയാസായസ്വപാഹ്വം'. ൭. 'വി
 യാസായസ്വപാഹ്വം'. ൮. 'സയാസായസ്വപാഹ്വം'. ൯.
 'ഉദ്യാസായസ്വപാഹ്വം'. ൧൦. 'അവയാസായസ്വപാഹ്വം'.
 ൧൧. 'ശുദ്ധേസ്വപാഹ്വം'. ൧൨. 'ശോകായസ്വപാഹ്വം'.
 ൧൩. 'തപ്യതൈസ്വപാഹ്വം'. ൧൪. 'തപസേസ്വപാഹ്വം'.
 ൧൫. 'ബ്രഹ്മഹത്യായൈസ്വപാഹ്വം'. ൧൬. 'സർവ്വൈ
 സ്വപാഹ്വം' ൧൭. 'പ്രാണായസ്വപാഹ്വം'. ൧൮. 'വ്യാനാ
 യസ്വപാഹ്വം'. ൧൯. 'അപാനായസ്വപാഹ്വം'. ൨൦. 'ച
 ക്ഷുഷേസ്വപാഹ്വം'. ൨൧. 'ശ്രോത്രായസ്വപാഹ്വം'. ൨൨.
 'മനസേസ്വപാഹ്വം'. ൨൩. 'വാചേസ്വപാഹ്വം'. ൨൪.

ഫാ? ൨൪. 'പുണ്യേസപാഫാ'. ൨൫. 'പുണ്യേശരസേ
 സപാഫാ'. ൨൬. 'പുണ്യേപ്രചമ്രായസപാഫാ'. ൨൭.
 'പുണ്യേനരസിഷായസപാഫാ'. ൨൮. 'പുണ്യേമുണ്യേ
 സപാഫാ'. ൨൯. 'പുണ്യേനരണായസപാഫാ'. ൩൦.
 'പുണ്യേസാകേതായസപാഫാ'. ൩൧. അനന്തരം പുഷ്പ
 ഭാജ്യത്തിൽനിന്നും കുറച്ചെടുത്ത് വയറിൽ വീഴിക്കൊ
 ജ്ജ. പ്രജ്ഞ ജീവനുള്ളപക്ഷം രക്ഷിക്കുക. മൃതശരീരം
 യഥാക്രമം ചിതമേൽ വെച്ച് സംസ്കരിക്കുക. കുട്ടിക്കു
 ജീവനില്ലാത്തപക്ഷം ചിതമേൽ വെക്കുന്നതിനു മുമ്പു ഇ
 രുന്നതുപോലെ വയറിൽ വെച്ച് സൂചിമേൽ ചരടു കോ
 ത്ത് വയറു തുണിക്കെട്ടു. 'ഗായത്രി ത്രിഷുഃ ബജഗ്ത്വ
 നഷ്ടം ക് പ്പംക്ത്വാ സഹ = ബ്രഹ്മതൃണിമാകുസ്മി
 ചിഭി ജിമ്മുതു തപാ = ൧. 'ദപിപദാ യാ ചതുഷ്പദാ
 ത്രിപദാ യാ ച ഷഡപദാ = സഹസ്രാ യഃ ച. വിഹ
 നാ സ്തേ ചിഭി ജിമ്മുതു തപാ = ൨. 'മഹാനാമി രേ
 വതയോ വിശ്വാ അശാ പ്രസൂവരിഃ = മേഷ്യാ വിദ്യ

തോ വാചസ്സുചീഭി ജിമ്യന്തു തപാ. ന. 'രജതാ
 ഹരിണീസ്സീസായജോ യജ്യന്തേ കർമ്മഭിഃ = അശ്വപു
 വാജിൻ സ്തപചി സുചീഭി ജിമ്യന്തു തപാ. ര. 'നാ
 രീ സ്തേ പത്നയോ ലോമ വിചിന്നപന്തു മനീഷയാ = ഭേ
 വാനാം പത്നീ ദ്രീശസ്സുചീഭി ജിമ്യന്തു തപാ. ൫. ഇ
 ണ്ണൈയഞ്ച പ്രാവശ്യം തുനിക്കൊള്ളു. അനന്തരം ഹോ
 മം മുഴുവനാക്കി ചിതസംസ്കാരം തുടങ്ങി മറയ്ക്കു മന്ത്രസം
 സ്കാരം ചെയ്ത് സചേലസ്താനം കഴിച്ച് ഉദകക്രിയ ചെ
 യ്തുകൊള്ളു.

പക്ഷാന്തരം.

കീറി തുന്നി കെട്ടുക വേറെയാൾക്കുമാകാം. പ്ര
 ജക്കു ജീവനില്ലാത്തപക്ഷം ഭൂദാനം ചെയ്യാംപോൽ. ഈ
 പക്ഷത്തിൽവയറു തുണേണ്ട. വയറിൽവെക്കുന്നപക്ഷവും
 തുണേണ്ടെന്ന് അഭിപ്രായമുണ്ടു പോൽ. വയറ്റിലിരിക്കു
 ന്ന പൊന്നിൻ നറുക്ക് എടുത്തിട്ട് പൂഷദോജ്യം വീഴ്ത്താം.
 കട്ടിക്കു ജീവനുണ്ടെങ്കിൽ മഹാം ദിവസം പുണ്യാഹം,
 ജാതകർമ്മം, ഉദകം, ദശാഹബലി, പിണ്ഡം, പുണ്യാ
 ഹം ഇങ്ങനെ ചെയ്യാം. വേറേയും പക്ഷാന്തരങ്ങളുണ്ട്.

മ. ഉദകക്രിയ.

ഏതു പ്രകാരത്തിലും സംസ്കരിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ,

അതിന്റെ അംഗമായും, സഞ്ചേനം കഴിഞ്ഞാലതിന്റെ അംഗമായും, കാരോ ഉദകൃതിയയും, ദിനംപ്രതി കാരോ ഉദകൃതിയയും, ചെയ്യേണ്ടതാണ്. സംസ്കാരാംഗമായ ഉദകൃതിയ അപ്പോൾ തന്നെയും, നിത്യ ഉദകൃതിയയോടുകൂടിയും ചെയ്യാം. ഇതു സഞ്ചേനത്തിനു മുമ്പ് ഇടദിവസങ്ങളിൽ തുടങ്ങുകയുമാവാം. ഇതു ക്ഷേത്രം ചെയ്തിപ്പിച്ചു കളിച്ചുവേണം തുടങ്ങാൻ.

നിത്യകർമ്മാനന്തരം തറുടുത്ത് മുണ്ടും ചുറ്റി മാരാനോടുകൂടിക്കൂട്ടവിൽ ചെന്ന് ദാഹകന്മാർ സചേലസ്നാനം ചെയ്ത്, കേരി, മണ്ണെടുത്ത് വ്യാവകം ചെയ്യ. 'ധാതാ പുനാതു സവിതാ പുനാതു = അഗ്നി സ്തേജസാ സൂയസ്യ വചസാ.' രണ്ടാമതു മണ്ണെടുത്ത് മേല്പോട്ടു തേക്കൂ. 'സന്തപാ സിഞ്ചാമി യജുഷാ പ്രജാ' മായ ഭഗ്വഞ്ച = ബ്രഹ്മസ്തതിപ്രസൂനോ യജമാന ഇഹ മാരിഷത്' പിന്നെ എല്ലാവരും തുണിയിായി കാരോന്നുത്ത് തൊഴുതു ചൊല്ലു. 'ഉദപതം തമസ സ്തരി പശ്യന്തോ ജ്യോതിരന്തരം = ദേവം ദേവത്രാ സൂയ മഗ്ന ജ്യോതിരന്തരം.' പിന്നെ വലത്തുകാൽ കൊണ്ടു 'പ്രതിയുതോ വ

‘ഭണ്ഡ പാൾ’ എന്നും ഇടത്തു കാൽകൊണ്ടു ‘പ്ര
സ്തോ വ¹ഭണ്ഡ പാൾ’ എന്നും എല്ലാവരും നീർ പ
 റകോട്ടു തെറിക്കൊള്ളു. ഇതു നിത്യമായി ചെയ്യേണ്ടത
 ല്ലാ. മറുക്കു രണ്ടുകെട്ടിയയ്ക്കും ചെയ്യാൽ മതി.

ഉദകുടിയ. മേൽവിവരിച്ചതുപോലെ താറുടത്ത് മു
 ണ്ടു ചുറ്റി കടവിൽ ചെന്നു പവിത്രമിട്ടു ഇടത്തിട്ട് തെ
 കോട്ടിരുന്നു പ്രത്യേകമൊരു കല്ലിൽ മണലിട്ടു കീറി കു
 റുംപുല്ലു വിരിച്ച് വെള്ളം, മഞ്ഞൾ, ബലിപ്പൂവ് ഇവ മു
 മ്മൂന്നു കൊടുത്ത്, ഇവയും കൂടും എടുത്ത് ശുശ്രൂണത്തു
 കൽ നിന്നും പ്രേതത്തെ ആവാഹിച്ചു വച്ചു ബലിപോ
 ലെ വെള്ളം, മഞ്ഞൾ, പൂവ്, എള്ള്, ഇവ കൊടുക്കു.
 ഉപാധികാരികൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ അവരും കൊടുത്ത്, അ
 ഗ്രത്തിലും, നടുവിലും, വെള്ളം കൊടുത്ത് കുറുംപുല്ലോ
 ട്ടുകൂടി മുങ്ങിപ്പൊങ്ങി കയ്യിലെ വെള്ളം ഇടത്തുകാൽ ക
 ള്ളി വലത്തുകാൽ മടിഞ്ഞിരുന്നു മാരാൻ എള്ളും, പൂ
 വും, കയ്യിലിട്ടാൽ ‘മനുഗോത്രേ അഗ്നിശമണേ ഏത
 ത്ത ഉദകം’ എന്നു ചൊല്ലി ആ പുല്ലിൽ ഇടത്തുട് വീ
 ശ്ശിക്കൊള്ളു. ഒരു പ്രാവശ്യം കൂടി കയ്യിൽ വെള്ളം കോ
 റി തുണിയായി ഇതുപോലെ ചെയ്തുകൊള്ളു. വീണ്ടും
 മുങ്ങി ഇപ്രകാരമെല്ലാം ഒന്നുകൂടി ചെയ്യണം. വേറെ
 ദാധകന്മാരുണ്ടെങ്കിൽ ഇതുപോലെ അവരും ഉദകം ചെ
 യ്യണം. കത്താവു വെള്ളം, മഞ്ഞൾ, പൂവ്, ഇവ കൊ

ടത്ത് എല്ലാവരും പ്രദക്ഷിണം വച്ചു നമസ്കരിച്ചു പ്രത്യേകം, പ്രത്യേകം കുടുംബവും, വസ്തുതിന്റെ അറവും, കൂട്ടിപ്പിഴിഞ്ഞ് വെള്ളം കൊടുത്താൽ കർത്താവിന് ശുശ്രൂണയ്ക്കുപേക്ക് ഉദപസിച്ചുകൊള്ളൂ.

പക്ഷാത്തരം.

സംസ്കാരാംഗമായ ഉദകുതിയ അപ്പോൾ തന്നെ ചെയ്യാം. മണ്ണു തേക്കുന്നതു ഉദകുതിയക്കു ശേഷമാകാം. 'മനു' എന്നിടത്തും 'അഗ്നി' എന്നിടത്തും അതാതു ഗോത്രവും പേരും കൂട്ടണം. സ്രീയാകിൽ പേരിന്റെ കൂടെ 'ദേ' എന്നും കൂട്ടണം. ഗോത്രം നിശ്ചയമില്ലെങ്കിൽ 'മനുഗോത്ര'മെന്നു കൂട്ടാം. ഉദകം കഴിഞ്ഞും നീർ തൊറാം. ഉദകുതിയയ്ക്കു മൂന്നു പ്രാവശ്യം, മന്ത്രത്തോടു കൂടി കൊടുക്കുന്നവരുമുണ്ടു.

മം. ദശാമഖലി.

പട്ട—കാരിനാട്ടി ഖലി.

ഉദകുതിയക്കു ശേഷം തറുടുത്തുവന്ന് നടുമുറത്തു തെക്കേനോക്കിയിരുന്ന് ഇടത്തിട്ട് പവിത്രമിട്ടു തീർത്ഥമുണ്ടാക്കി കരിമ്പനത്തണ്ടു പിടിമുഴം നീളത്തിൽ മുറിച്ചു നാട്ടി ഒരു കരിക്കും അതിന്റെ മുമ്പിൽ വെച്ച് അതിന്റെ മുമ്പിലൊരു കരിങ്കല്ല്പിട്ടിൽ തളിച്ചു മെഴുകി കീറി കറുപ്പുപു വിരിച്ച് വെള്ളം, ചന്ദനം, കൊടുത്ത് പൂവാറാധിച്ച് വെള്ളം, ചന്ദനം, പൂവ്, എള്ള്, കൂർച്ചം, ഇവയെടുത്ത് ശുശ്രൂണത്തിങ്കൽനിന്നും ആവാഹിച്ചു വച്ചു

വെള്ളം, ചന്ദനം, പൂവ്, ഇവകൊടുത്ത് ഫവ്സ്സിർ നീന്നും ഇങ്ങനെ മുഷി വച്ച് (ഉപാധികാരികളും ഇതു വെക്കണം) തൈരുകൊടുത്ത് വെള്ളവും, ചന്ദനവും, പൂവും, എള്ളും, കൂടി ഫവ്സ്സിരിട്ടു കലക്കി തുപ്പിയിട്ടു പ്രദക്ഷിണം വച്ച് നമസ്കരിച്ച് ശുശാന്തതകലേക്കു ഉദ്ദേശിച്ചുകൊള്ളൂ. വല്ലം — പച്ചോലമടഞ്ഞു കെട്ടിയ തുകൊണ്ടു കുറിയും മുടിച്ച്, പയ്യപ്പാടിനെക്കൊണ്ടു ബലിയിട്ടതെടുത്ത് നദിയിൽ കൊണ്ടിടിവിച്ചു കൊള്ളൂ.

പക്ഷാന്തരം.

ചിലർ ഒന്നും പത്തും ദിവസങ്ങളിൽ കാരോ മുഷി യായിട്ടു മുണ്ടു. ഇങ്ങനെ ഉദകവും, ബലിയും, നിത്യമായി ചെയ്യുമ്പോൾ പത്താംദിനം ബലി കഴിഞ്ഞാൽ കുറിയും മാറു. വല്ലവും, മറ്റും കൂടി നദിയിൽ കൊണ്ടിട്ടുവിച്ചു മാറുടുത്തു കുളിച്ചുപോരു. പത്താംദിവസം കടവിൽ ഉദകമെല്ലാം കഴിച്ചു, ബലിയുമെല്ലാം, ഇടാമെന്നുള്ള പക്ഷക്കാരണ്ടത്രേ. ഉദകത്തിന്നും മറ്റും സഞ്ചേനം കഴിഞ്ഞാൽ അസ്തിസ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ളതിന്നും പിണ്ഡം കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നുള്ള ക്രിയകൾക്കു ഉദ്ദിച്ചുസ്ഥപത്തു നിന്നുമാണ് ആവാഹിക്കേണ്ടതു. ഉദ്ദേശിക്കേണ്ടതു അതാതു സ്ഥലത്തേക്കു തന്നെയാകുന്നു.

മന. സഞ്ചയനം.

ഇതിനു നാലാംദിവസമാണ് വിധിച്ചിരിക്കുന്നതു. അഞ്ചാംനാൾ വജ്രമാണ്. മേലോട്ടുള്ള ദിവസങ്ങൾ

കൊള്ളാം. കറുത്ത ചതുർശിയും, വെള്ളി, ചെമ്പും, അർജ്ജുനവും, പ്രേതത്തിന്റെ അഷ്ടമരാശിക്കുറും, അഷ്ടമരാശിയും ഇതിനുവെളിച്ചിരിക്കുന്നു. പിണ്ഡകന്താക്കന്മാരുടെ ജന്മനക്ഷത്രങ്ങളും, ഏടവം രാശിയും നിന്ദുമാണ്.

കുളിച്ചു, ത്വന്തിമുടിച്ച്, ഉപസ്ഥാനം ചെയ്ത് താറുത്ത കാലുകൾക്കി യാചമിച്ച് ഇടത്തിട്ടു പവിത്രമിട്ടു ചിതയുടെ വടക്കു കിഴക്കോട്ടിരുന്ന് കുത്തിത്തളിച്ചു തിളിട്ടു തലോടി വീളാകി പരിസ്തരിച്ച്. ചാതിക്കു. ചെറുവോമത്തിന്റെ സാധനങ്ങൾ വെളിക്കുഴ- ഇല്ലെങ്കിൽ കേത്തിക്കുഴ, മൂന്നത്തിക്കുടില്, മൂന്ന് കേരം കുത്തിയ പച്ചക്കുത്തുപാള, ഒരു പാളച്ചെരുപ്പ്, ഒരു കരികല്ല്, കരിമ്പടരളും നൂലും കൂട്ടിപ്പിരിച്ച ചാടിൽ ചുണ്ടങ്ങ കോത്തത്, നവധാന്യങ്ങൾ— അമര, തൊമര, തെല, ചാമ, തേന, പയര്, വൻപയര്, എള്ള്, കോതമ്പ്— ഇവ, ഗോമൂത്രം, ഇളന്നീര്, കോടിമുണ്ട്, പച്ചക്കലം ചട്ടി, സ്വണ്ണം, പാലു, രണ്ടത്തിക്കുറി, ചെറുകടലാടി, കറുക, ആല്, അക്കുതം, പുൽക്കയര്, ഇവ ചാതിച്ച് പ്രോക്ഷണി സംസ്കാരം, ആജ്യസംസ്കാരം, സ്രവസമ്മാജ്ജനം, ഇവ ചെയ്തു നെയ്യടച്ചുണിയിലകിരിച്ച് ഗണപതി നിവേദിച്ച ചാഞ്ചമതയിട്ടു വലത്തിട്ടു മിനുക്കി— ‘യന്മ ആത്മനഃ’— ‘പുനരഗ്നിഃ’ എന്നു ചെയ്ത് ഇടത്തിട്ടു സ്രവഹുതി ചെയ്യ. ‘അപസ്മരപുനര

ഹേ പിതൃഭ്യോ യസ്മൈ അഹുത ശ്രുതിസ്വധാഭിഃ = ആ
 യുവ്വസാന ഉപയാതു ശേഷം സംഗശ്ചതാം തനുവാജാ
 തവേദസ്വധാഹം. 'സംഗശ്ചസ്വപിതൃഭിസ്സു സ്വധാ
 ഭി സ്സമിഷ്ടാപുത്തേന പരമേ വ്യോമൻ = യത്ര ഭൂമൈ
 പുണസേതത്ര ഗച്ഛ തത്രതപാ ദേവ സ്സവിതാ ധോതു
 സ്വധാഹം. 'യത്തേ കൃഷ്ണശ്ശകന ആതുതോദ വിപീല
 സ്സപ്ത ഉതവാശ്വാപദഃ = അഗ്നിഷ്ട ദപിശ്വാദനൃണം കൃ
 ണോതു സോമശ്ചയോ ബ്രാഹ്മണ മാവിവേശസ്വധാഹം.
 സുസ്രാവം വാത്ത്, മന്ത്രപരിഷേകം ചെയ്തു വ്യാകി
 യാരാധിച്ചു ഗണപതി വിടുത്ത് കൊള്ളൂ.

പിന്നെ ധോമത്തുകൽനിന്നും കറച്ചു തീയെടുത്തു
 ചിതയിലിട്ട് പാല് എടുത്ത് അതിൽ തീർത്ഥമൊഴി
 ച്ച് അത്തിക്കുഴയതിൽ മുക്കി ചിതയിൽ തളിക്കൂ.
 'യന്തേ അഗ്നിമന്തമാമവൃഷഭാ യേവപക്തവേ = ഇമ
 ന്തം ശമയാമസി ക്ഷീരേണ മോദകേനച' മ. 'യ

നപ മഗേ സമദഹ സ്തപമനി വ്യാപയാ പുനഃ = കൃം.

ബു രത്ര ജായതാം പാകദിയാ വൃൽക്കരാ" ൨. "ശീ

തികേ ശിതികാവതി ഹ്യാദുക ഹ്യാദുകാവതി =

മണ്ഡുക്യാ സുസംഗമ യേമ സപ്തിം ശമയ" ൩.

"ശന്തേ ധനപന്ത്രം ആപ ജ്ഞതേ സന്തപന്ത്രപുഃ =

ശന്തേ സമുദിയാ ആപ ജ്ഞതേ സന്തു വഷ്ടാഃ" ൪.

"ശന്തേ സ്രപന്തീ സ്തനഃവ ശമതേ സന്തു കൂപുഃ = ശ

ന്തേ നീഹാരോ വഷ്ടു ശമുപുഷ്പാവശീയതാം". ൫.

"യന്തേ അഗ്നിമമ —," ൬. ഇങ്ങനെ ഒന്നാമത്തേതു

കൂട്ടി ആറു പ്രാവശ്യം തളിച്ചു തീ കെടുത്തി കഴ തളിച്ചു

കളഞ്ഞു കൊള്ളി മാറി ഇടത്തുകാലിൽ ചെരപ്പും, വ

ലത്തുകയ്യിൽ ആ ചരടും കെട്ടി (ഉപാധികാരികളു

ണ്ടെങ്കിൽ അവർക്കും കാപ്പും, ചെരിപ്പും വേണം). ചിത

മേൽ കല്ലുവച്ച് വലത്തുകാൽ അതേൽ ചവുട്ടി ഇടത്തു

കാൽ ചിതമേലും ചവുട്ടി കിഴക്കു നോക്കിയിരുന്ന് തല

യ്ക്കലും, നടുക്കും, കാൽക്കലും, വച്ചു ക്ഷത്തുപാളയും, അ

ത്തിക്കുടിലും, വച്ച് ചെറുകുടലാടിയും, കറുകയും, കൂട്ടി

ത്തിരുമ്മി കണ്ണെഴുതി നിവീതമിട്ട് അത്തിക്കുറികൾ കഴുത്തിന്റെ സ്ഥാനത്തും അരയുടെ സ്ഥാനത്തും താഴ്ന്നു തലയ്ക്കുലേ കുടിലെടുത്ത് തലയ്ക്കുലേ അസ്ഥിയിലോന്നെടുത്ത് ആ പാളയിൽ വെള്ളം. “ഉത്തിഷ്ഠാത് സ്തനവം സംരേസ്യ മേഘഗാത്ര മപഹാമര ശരീരം = യത്രഭൂമൈവ പ്രണ സേതത്ര ഗമ തത്രപാ ദേവ സ്പവിതാ ദയാത”. പിന്നെ ക്നേകുടി എടുത്തു വെള്ളം ‘ഇദന്ത ഏകം’ കുടിലവിടെ വെച്ചു കൈ നന്നച്ചു നടുക്കിരിക്കുന്ന കുടിലെടുത്ത് ആ പാളയിൽ അവിടെ നിന്നും അസ്ഥിയെടുത്തു വെള്ളം. ‘പര ഉത്ത ഏകം’ ക്നേകുടിയെടുത്തു വെള്ളം. ‘തൃതീയേന ജ്യോതിഷാ സംവിശസ്യ’ കുടിലവിടെ വെച്ചു കൈ നന്നച്ചു കാൽക്കൽ നിന്നും കുടിലെടുത്ത് അവിടെ നിന്നും അസ്ഥിയെടുത്തു ആ പാളയിൽ വെള്ളം. ‘സംവേശന സ്തനവൈ ചാരു രേധി’ ക്നേകുടിയെടുത്തു വെള്ളം. “പ്രിയോ ദേവാനാം പരമേ സധസ്മേ” കുടിലവിടെ വെച്ചു കൈ നന്നച്ചു തലയ്ക്കൽ മുതൽ അതാതു കുടിലു കൊണ്ട് അതാതു സ്ഥാനങ്ങളിലെ അസ്ഥികളെല്ലാം പെറുക്കി അതാതു പാളകളിൽ വെച്ചു തെക്കു മു

തൽ ആ പാളകളെടുത്തു ചിതയുടെ വടക്കു പടിഞ്ഞാറു
 തെക്കു മുതൽ വച്ചു കൊള്ളു. പിന്നെ ചിതയിലെ ചാ-
 രം വാരി നദിയിലിട്ടുകൊള്ളു. അതിന്നു തരമില്ലെങ്കിൽ
 അവിടെത്തന്നെ ചാരം കുഴിച്ചു താത്തു മൂടി ചിത വെ-
 ടി നിരത്തി നവധാന്യങ്ങൾ വിതച്ചു തൈ, വാഴ, മാ-
 റാൻ, ഇവയും യഥാക്രമം നട്ടു ചെയ്തപ്പു കളഞ്ഞു വല-
 ത്തിട്ട് കാലു കുഴുകി യാചമിച്ച് ഇടത്തിട്ട് അസ്ഥിക-
 ുടെ പടിഞ്ഞാറു കിഴക്കോട്ടിരുന്നു ശുദ്ധജലം, ഇളനീ-
 െ, ശുദ്ധജലം, പാൽ, ശുദ്ധജലം, ഗോമോത്രം, ശുദ്ധ-
 ജലം ഇവകളെക്കൊണ്ടു തെക്കു മുതൽ യഥാക്രമം അ-
 സ്ഥികൾ കുഴുകി കോടി വിരിച്ച് അതിൽ പച്ചക്കലം
 വച്ചതിൽ ഉപസ്കരിച്ച് കുറുപ്പുല്ല്, സ്വണ്ണം, ചന്ദനം,
 അക്ഷതം, എള്ള്, ബലിപ്പൂവ്, ഇവയിട്ടു കാതക്കുത മു-
 തൽ അസ്ഥികൾ വലത്തുട്ട് കലത്തിലാക്കി പൂവാരാ-
 ധിച്ചു തൊഴുതു ഗന്ധപുഷ്പാക്ഷതാദികളിൽ മുണ്ടുകൂട്ടി
 പുതക്കയറുകൊണ്ടു കെട്ടി നിവീതമിട്ട് ഇടം തോളിലെ-
 ടക്കു. “ഉത്തിഷ്ട പ്രേമി പ്രഭുവൈകുഃ കൃണാചപര-
 മേ വ്യാമൻ = യമേ ന തപം യമ്യം സംവിദാന ഉത്ത-
 മം നാകമധിരോഹേമം” കൊണ്ടുപോയി പ്ലോവിനു
 പ്രദക്ഷിണമായി കുഴിക്കു വടക്കുവശത്തു തെക്കു നോക്കി
 യിരുന്നു വശം മാറാതെ കലം വടക്കു തിരിച്ചു വച്ചു

കഴിയിൽ കഴിച്ചു മണ്ണു കളഞ്ഞു മെഴുകി കുത്തിത്തളിച്ച്
അർക്കതം, കുറുപുല്ലി, ചന്ദനം, പൂവ്, എള്ള് ഇവ
യിട്ടു വശം മറാതെ കലമെടുത്തു കഴിയിൽ വടക്കോട്ടു
പ്രതിഷ്ഠിക്കു. “പുഥിവ്യാസ്തപാ അക്ഷിത്ത്വാ അപാമോ

ഷധീനാം രസേസ്വതേ ജോകേനാകസ്യതപാ പൃഷ്ഠേ ബ്ര
ഹ്മസ്യതപാ വിഷ്ണുപേ സാദയാമി ഭൂർഭുവസ്സുവ ദേവദത്ത
ശമൻ” സ്മിയാകിത് “ഭൂർഭുവസ്സുവതേഴരിദേ” (“ദേവദ
ത്തൻ” എന്നുള്ളിടത്തും “ഗൌരി” എന്നുള്ളിടത്തും,
അതാതു പ്രേതത്തിന്റെ പേരു കൂട്ടണം) പിന്നെ കോ
ടി മാറി കലത്തിൽ വിളക്കും വച്ചു ചട്ടികൊണ്ടു് ചു
ചന്ദനം, പൂവാരാധിച്ചു, തൊഴുതു കാപ്പഴിച്ചു കഴിയി
ലിട്ടു മണ്ണിട്ടു മൂടിയാപ്പിച്ചു വലത്തിട്ടു പ്രദക്ഷിണം വ
ച്ചു നമസ്കരിച്ചു ഇടത്തിട്ടു പോരമ്പോൾ, നദി വെള്ള
മൊഴിച്ചു കടക്കു. ‘അശ്വന്നപതീരേവതീ സ്തംഭഭൂപമ

ത്തിഷ്ഠത പ്രതരതാ സഖായഃ = അത്രാജഹാമയേ അ
സന്നശേവാശ്ഠീവാൻ വയമഭി വാജാനന്തരേമ’ പിന്നെ
യും വെള്ളമൊഴിച്ചു കടക്കു. ‘യദൈവദേവസ്യ സവി

തു പ്ലവിത്രം സഹസ്രധാരം വിതത മന്തരിക്ഷേ = യേ

നാ പുനാദിനാ മനാഞ്ച മാഞ്ചേതേ നാമാമാം സ
 ച്ചതനം പുനാമി' മൂന്നാമതും നദി കടക്ക. 'യാരാഷ്ട്രം
 ത് പന്നാദ യേന്തി ശാഖാ അഭിമുശാസതപതി മിച്ഛ
 മാനാഃ = ധാതു സ്താസ്തച്ഛാപ്തവന്നേ പൂതാ പ്രജയാ
 സ്താ ന്റോജാവച്ഛാ സംസൃജാമ്'.

അനന്തരം പ്ലാശിൻ തോരണത്തിൻ കീഴിൽ കൂടി
 കടന്നു പോട്ടിച്ചുകൊള്ളു പലരണ്ടകിൽ പ്രായം ക
 റഞ്ഞയ്ക്കും വേണമതു പോട്ടിച്ചുകളയാൻ. പിന്നെ മ
 റയ്ക്കു സപേലസ്താനം ചെയ്തു സഞ്ചയനാംഗമായും, നി
 ത്രുമായും, ഉള്ള ഉദകക്രിയ ചെയ്തു കൊടുമ്പിരിച്ചുകൊ
 ള്ളു.

പക്ഷാന്തരം.

തളിക്കുന്നതിനു പ്ലാശംകഴയും ആചാരം. ചരടേ
 ത് കോപ്പാൻ ചെറുവഴുതിനക്കാ ആചാരം. ഒരു മുതലാ
 യതു ചെയ്തെന്നെന്നില്ലാ. അസ്ഥി; തെങ്ങും മുട്ടിലും
 സ്ഥാപിക്കാം. അസ്ഥി സ്ഥാപിക്കാൻ കുഴിക്കുന്നതിനും,
 പൂഴി കളയുന്നതിനും, സമാപ്തിയിൽ വന്ദിക്കുന്നതിനും,
 ചിലർ മന്ത്രം ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ടത്രെ. തലേദിവസം
 അന്തിയ്ക്ക ശ്മശാനത്തിൽ മാരാൻ അക്ഷതം വിതറി ഇ
 രമ്പുകഷണം ഇടാം.

മദ്. പിണ്ഡം.

പത്താം ദിവസം ഉദകം, കൊടുബലി, ഇവ കഴിഞ്ഞു കററി മാററി മാറുടുത്തു കളിച്ചു പതിനൊന്നാംദിവസം പിണ്ഡം വെക്കും.

കളിച്ചുത്തന്നിമുടിച്ച് പുല പോക്കി കളിച്ചു ഉപസ്ഥാനം ചെയ്ത് തറുടുത്ത് ആചമിച്ച് കടവിൽതെക്കോട്ടിരുന്നു ഇടത്തിട്ടു പവിത്രമിട്ടു തീർത്ഥമുണ്ടാക്കി ഒരാളെയിരുത്തി അനുസ്മരണി ദാനമെന്നു സങ്കല്പിച്ച് 'ഓം തൽസൽ' എന്നു യഥാക്രമം ദക്ഷിണചെയ്തു കളിച്ചുപസ്ഥാനം ചെയ്തുപോരും.

ഗൃഹത്തിൽ കിഴക്കു നോക്കിയിരുന്നു പവിത്രമിട്ടു തീർത്ഥമുണ്ടാക്കി ഗണപതി നിവേദിച്ചു പശുദാനമെന്നു സങ്കല്പിച്ചു ഒരാളെയിരുത്തി ദക്ഷിണ ചെയ്തു കൊള്ളും. പവിത്രമുരിയഴിച്ചു കളഞ്ഞു കാലു കഴുകി യാചമിച്ചു തെക്കു നോക്കിയിരുന്നു ഇടത്തിട്ടു പവിത്രമിട്ടു തീർത്ഥമുണ്ടാക്കി ശുശ്രൂണപ്രായശ്ചിത്തമെന്നു സങ്കല്പിച്ച് ഒരാൾക്കു ദക്ഷിണചെയ്തു ദശാഹപ്രായശ്ചിത്തമെന്നു സങ്കല്പിച്ചു യഥാവിധി ദക്ഷിണ ചെയ്തുകൊള്ളും. നൂറ് പേക്കു വേണ്ടതാണ്. (എങ്കിലും മൂന്നിൽ കുറയാതെ ചെയ്യണം) പവിത്രം കളഞ്ഞു കാലു കഴുകി ആചമിച്ചു കിഴക്കോട്ടിരുന്നു പവിത്രമിട്ടു 'സർവ്വപ്രായശ്ചിത്തമിദം ഓം തൽസൽ' എന്നു ചൊല്ലി ഒരാൾക്കു ദക്ഷിണ ചെയ്തുകൊള്ളും. മുൻ ഗണപതി വിടുത്തുകൊള്ളും.

പവിത്രമഴിച്ചുകളഞ്ഞു കാല കഴകിയാചമിച്ചു തെ-
ക്കോട്ടിരുന്ന് പവിത്രമിട്ടു ഇടത്തിട്ടു തീർത്ഥമുണ്ടാക്കി ബ-
ലിസ്സാധനങ്ങളെല്ലാം കാരോന്നായി ചാരിച്ച് ഇടത്തു-
ട്ടു തളിച്ചു മെഴുകി തെക്കുഗ്രമായി രണ്ടു പുല്ല് വച്ച് പ-
ടിഞ്ഞാരോതെടുത്ത് കീറിക്കളഞ്ഞു മണലിട്ടു കീറി മ-
റോപ്പുപു കളഞ്ഞു സകൃതാഹിന്നം വിരിച്ചു ചന്ദനവും,
പൂവും, ആരായിച്ച് വെള്ളവും, ചന്ദനവും, പൂവും, മ-
മൂന്നു കൊടുത്ത് കൂച്ച്മെടുത്ത് ചന്ദനം, പൂവ്, എള്ള്,
വെള്ളം, ഇവ കൂട്ടി, അസ്ഥി സ്ഥാപിച്ചിടത്തുനിന്നും
ആവാഹിച്ചുവെച്ച് സ്വേത പ്രാവശ്യം വീതം വെള്ളം, ച-
ന്ദനം, പൂവ്, ഇവ എല്ലാവരും പ്രത്യേകം കൊടുത്തു
കൊള്ളു. തുശ്ശനില തുടച്ച് ഉപസ്കരിച്ച് എള്ളു വി-
തരിച്ചുപസ്കരിച്ച് കവ്യൻ ഇട്ട് പിണ്ഡം ഉരുട്ടി എള്ളു
പൊതിഞ്ഞു ഉപസ്കരിച്ച് ഏകോദ്ദിഷ്ടത്തിനൊരാളേയി-
രുത്തി കൈയ്ക്കു വെള്ളം, ചന്ദനം, തൊടുവാൻ വെള്ളം,
മുട്ടവാൻ എള്ള്, പൂവ്, ഇവ കൊടുത്ത് പ്രൈഷം
കേട്ട് ഏകോദ്ദിഷ്ടം ചെയ്യു.

(കൊടുത്ത പെൺമക്കളോ, കൊടുക്കാത്ത പെൺ-
കുട്ടികളോ ഉണ്ടെങ്കിലവർ ഈ ബലി തുടങ്ങുമ്പോൾ മ-
തൽ കിഴക്കോട്ടിരുന്ന് തുളസി, ചന്ദനം, 'കുറുപുല്ല്',
ഇവയൊരുകി ക്രമത്തിന്നു തുവേണ്ടതാകുന്നു. കൊടുത്ത
പെണ്ണുങ്ങളാണെങ്കിൽ പ്രത്യേകം, പ്രത്യേകം, ഏകോ-
ദ്ദിഷ്ടവും ചെയ്യണം.) പ്രൈഷം കേട്ട് ഏകോദ്ദിഷ്ടം
ചെയ്യു.

പ്രേഷം— ഇവിടെ ദേഹദേഹിവിയോഗത്തുകൽ
 പഞ്ചപ്രാണമനോബുദ്ധിർദശേന്ദ്രിയസമന്നപിതം അപ
 ച്ചക്രതദ്രുതോത്ഥം സൂക്ഷ്മാംഗം ഭോഗസാധനം— എ
 ന്നിങ്ങനെ ജീവാധിഷ്ഠിതമായിരിക്കുന്ന സൂക്ഷ്മശരീരത്തി
 ന്നു മോക്ഷാവസ്ഥയിങ്കലേ വിനാശമുള്ളു. അത്രനാളും
 ജീവാത്മാവ് യഥാപ്രാരബ്ധം ശരീരാന്തരപ്രവേശദാ
 രാ സംസരിച്ചു സംസരിക്കുമത്രേ.

നാനാജന്തുശരീരാണി പശ്ചായേണ പ്രവിശ്യതി
 വാസനാവശ്യോജീവ ആമുക്തേസ്സംസരന്ത്യസൗ.
 എന്നു സ്മൃതി ഉണ്ടു. ‘ജീവോമൃതസ്യ ചരതിസ്വധാഭിഃ’
 മൃതനായിരിക്കുന്നവന്റെ ജീവൻ സ്വധകൾ നിമിത്ത
 മായിട്ട് ചരിക്കുന്നു എന്ന് കേൾക്കുകൊണ്ടു ദിവ്യശരീ
 രമായി കവ്യഹവിഭോക്താവായി നിരതിശയൈശ്വര്യ
 വാനായി, നിഗ്രഹാനുഗ്രഹകന്താവായിട്ട് പ്രേതമെ
 ന്നൊരു ദൈവതമുണ്ടെന്നു നിശ്ചയിക്കുന്നു. അവിടെ ആ
 പ്രേതത്തിന്നു ഉജ്ജ്വലദൈവകകർമ്മങ്ങളെക്കൊണ്ടു ശരീ
 രാഭ്യുല്പത്തിയായിരിക്കുന്നതു, അത് വേണ്ടുവണ്ണം ചെ
 യ്യാതെപോയാൽ നിരാശ്രയത്വേന പിശാചത്വം ഉ
 ണ്ടായിപ്പോകും.

പ്രേതത്വയാതിരഹിതഃപ്രേതകർമ്മഃ ബഹിഷ്കൃതഃ
 പിശാചദേഹമാശ്രിത്യ വിശിതാശി ചരന്ത്യസൗ.
 എന്നുണ്ടാകയാൽ പിശാചത്വാനുഭൂതിയതും പ്രേത
 സംസ്കാരങ്ങളെ ചൊല്ലുന്നിടത്ത്, സംസ്കാരത്തുകലെ

ഉപസ്ഥാനാനന്തരം ധനഞ്ജയനാകുന്ന പ്രാണൻ എല്ലാവരും വ്യാപ്തമായി കർമ്മത്തിന്നാശ്രയമായി അഭ്യസ്യമായിരിപ്പോരു ദേഹത്തെ ഇഹിക്കുന്നതിന്റെ പരിപൂർത്തിയായിക്കൊണ്ടു പത്തു ദിവസത്തെ ഉദേകൃിയയും, കൊട്ടുബലിയും ചെയ്യുന്നു. അവിടെ പ്രഥമദിവസത്തേ ഉദേകവിണ്ഡങ്ങളെക്കൊണ്ടു മൂലാവുണ്ടാകുന്നു. രണ്ടാംദിവസത്തേതുകൊണ്ടു ചക്ഷുശ്രോത്രങ്ങളും, നാസികയുമുണ്ടാകുന്നു. മൂന്നാം ദിവസത്തേതുകൊണ്ടു ഗ്രീവയും, വക്ഷസ്സും, ബാഹുക്കളും ഉണ്ടാകുന്നു. നാലാം ദിവസത്തേതുകൊണ്ടു നാഭിയും, ഗുദവും, ലിംഗവും, ഉണ്ടാകുന്നു. അഞ്ചാം ദിവസത്തേതുകൊണ്ടു ഉരുകൾ ഉണ്ടാകുന്നു. ആറാം ദിവസത്തേതുകൊണ്ടു ചർമ്മം ഉണ്ടാകുന്നു. ഏഴാം ദിവസത്തേതുകൊണ്ടു ഞരമ്പുകൾ ഉണ്ടാകുന്നു. എട്ടാം ദിവസത്തേതുകൊണ്ടു രോമങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നു. ഒമ്പതാം ദിവസത്തേതുകൊണ്ടു ദേഹത്തിന്റെ ബലം ഉണ്ടാകുന്നു. പത്താം ദിവസത്തേതുകൊണ്ടു ക്ഷുപ്തിവാസ ഉണ്ടാകുന്നു. എന്നിങ്ങനെ ജഗദ്ഗുഹംഗമഹാഷിയാൽ ഉക്തമായിട്ടുണ്ടു.

പ്രഥമേഹനി യഃ പിണ്ഡ സ്തേന മൂലാ പ്രജായതേ ചക്ഷുഃ ശ്രോത്രേ നാസികാ ച ദപിതീയേഹനി. ജായതേ ഗ്രീവവക്ഷസ്ഥലം ബാഹു തൃതീയേഹനി ജായതേ നാഭിസ്ഥാനം ഗുദം ലിംഗം ചതുർത്ഥേഹനി ജായതേ ഉരൂത്ര പഞ്ചമേഹനയൈഷഷ്ടേ മർമാണി നിദ്രിശേൽ

സപ്തമേ തു സിരാ സ്സർവ്വം ജായന്തേ നാത്ര സംശയഃ
അഷ്ടമേ തു കൃതേ പിണ്ഡേ സർവ്വരോമാണ്യനന്തരം
നവമേ വീർച്ചസമ്പത്തി ദ്വീപമേ ക്ഷുൽപരിശ്രമഃ
ആശൈഃ ചാന്തേതതസ്സമൃക്ഷപിണ്ഡദാനം സമാചരേത്

എന്നിങ്ങനെ ദശാഹോദകപിണ്ഡങ്ങളെക്കൊണ്ടു സർവ്വാവയവപരിപൂർണ്ണമായി ക്ഷുപ്തിപാസാപരിശ്രാന്തമായിരിക്കുന്ന പ്രേതത്തിന്നു ഉപജീവനാത്മമായിട്ടു ഏകാദശപിണ്ഡം വെള്ളം നൽകുന്നു. അവിടെ ആ പ്രേതത്തുകൾ അനാദിജന്മകൃതമായിരിപ്പോരു എന്നു സ്സണ്ടു പ്രതിബന്ധമായിട്ടു. അത് ഉപജീവനവിരോധിയായി ഭവിക്കുന്നതു. തന്മറിവുത്തിയ്ക്കായിക്കൊണ്ടു യഥാശക്തി തൃഹിതമായിരിപ്പോരു ദ്രവ്യത്തുകലാമാറു എന്നു സ്സിനേ കല്പിച്ചിട്ടു ഏകോദ്ദിഷ്ടദാനം ചെയ്യും.

എന്നാൽ ഉക്തപ്രകാരം സ്മരിച്ച് ഏകോദ്ദിഷ്ടദാനം ചെയ്യും.

ഇപ്രകാരം പ്രൈശ്ചം കേട്ട് ചന്ദനവും, പൂവും, പണവും, എള്ളും, തീർത്ഥവും, കൂടിയെടുത്ത് 'ഏകോദ്ദിഷ്ടശ്രാദ്ധമിദം കാം തത്സത്' എന്നു ചെയ്ത് വെള്ളം കൊടുത്ത് ഖൊറില, പാക്ക്, പൂണത്ത, വസ്ത്രം, ഇവകൊടുത്ത് പുല്ലിന്റെ തലക്കല്പം കുറച്ചു താത്തും കാരോ വെള്ളം കൊടുത്ത് പിണ്ഡമെടുത്ത് രണ്ടാമതു വെള്ളം കൊടുത്തിടത്തു ഇടത്തുട് വെള്ളം. 'അയമോദനഃകാമദിഘോസ്തപനസ്ഥോ ക്ഷീയമാണഃസുഭാദിസ്സർവ്വകാമീ'

സതപാപതിഷ്ഠതപജരോനിത്യപുതസ്സപധാനുമാനാ അ
മൃതാ - സ്മർപ്പയതു അഗ്നിശമ്നണഉപതിഷ്ഠതു' ഇട
ത്തുട് തൈരും കൊടുത്ത് വലത്തിട്ടു തിരിഞ്ഞ് ബ്രാ
ഹ്മണരേയും പശുക്കളേയും വിചാരിച്ചിരുന്ന് ഇടത്തി
ട്ട് ഒരു വെള്ളം കൊടുത്തുകൊള്ളൂ. സ്രീയാകിൽ 'ഗൌരീ
ദായാ' ഉപതിഷ്ഠതു' എന്നു വേണം. 'അഗ്നി' എന്നുള്ളി
ടത്തും, 'ഗൌരീ' എന്നുള്ളിടത്തും, അതാതു പ്രേതത്തി
ന്റെ പേരു കൂട്ടണം. ഉപാധികാരികളുണ്ടെങ്കിലവരും
പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം വിധം വെയ്ക്കണം.

പിന്നെ കർത്താവിരുന്ന് തീർത്ഥം, അഞ്ചനം, അഭ്യ
ഞ്ചനം, തീർത്ഥം, ആലി, തീർത്ഥം, ഇവയും കൊടുക്കു.
കർത്താവിരുന്ന് ഇല കോട്ടി ഫലിസ്സെടുത്ത് തീർത്ഥം,
നെയ്യ്, തേന്, പാലി, പാൽ മഴക്കിയത്, ഇവയൊ
ഴിച്ചു ചന്ദനവും, പൂവും, ഇട്ട് ഇളക്കി ഇടത്തുട്ടു വിധ
ത്തിന്നു ചുറ്റും കയ്യിലാക്കി തൂവു. 'ഉജ്ജ്വലസപതീസപ
ധയാവനമാനാസ്താ - സ്തേസ്രവന്തീസ്ത്യാനാ ഉജ്ജ്വലം വ
ഹന്തീസ്സപധമക്ഷിതോദകാഃക്ഷീരമുദകം ഘൃതമ്മധുപയഃ
കീലാലം പരിസ്രുതംസ്ഥതർപ്പയതമേപ്രേതംതുപ്യസപ'
'തുപ്യസപ' 'തുപ്യസപ' എന്നു രണ്ടു പ്രാവശ്യംകൂടി തൂ
വി ഇലവച്ച് തലയ്ക്കൽ വെള്ളം കൊടുത്ത് വലത്തി
ട്ടു വലത്തുട്ടു തിരിഞ്ഞ് പുണ്യസ്ഥലങ്ങളും, നദികളും,
വിചാരിച്ചിരുന്ന് ഇടത്തിട്ടു ഒരു വെള്ളം കൊടുക്കു. ഉ
പാധികാരികളും വെള്ളം കൊടുത്തുകൊള്ളൂ. സ്രീയാ

കിൽ 'പ്രേതാന്തപ്രസ്ത' എന്നു വേണ്ടതാണ്. പിന്നെ കർത്താവിനാൽ മൂന്നു പ്രാവശ്യം വെള്ളവും, മുമ്പുപ്രാവശ്യം ചന്ദനവും, പൂവും, കൊടുത്ത് തൊഴുത്ത് ഒരാളെയിരുത്തി പിണ്ഡദാനമെന്നു സങ്കല്പിച്ച യഥാവിധി ദീക്ഷിപ്പിച്ചുകൊള്ളൂ. പിന്നെ വെള്ളവും, ചന്ദനവും, പൂവും, എടുത്ത് പ്രേതത്തെ ഒരു പുണ്യസ്ഥലത്തേക്കു ദപ്സിച്ചുകൊള്ളൂ. എല്ലാം ഇലയിലാക്കിക്കൊള്ളൂ.

ഏകോദ്ദിഷ്ടം വാങ്ങിയയാൾക്കു എണ്ണിക്കാരം. നിവീതമിട്ടു പിണ്ഡം ഇലയോടെ എടുത്തു കൊണ്ടുപോയി നദിയിലിട്ടു കുളിച്ചുപസ്ഥാനം ചെയ്തുകത്തുവന്നു ശുദ്ധപുണ്യാഹമേറുകൊള്ളൂ.

പക്ഷാത്തരം.

സംസ്കാരത്തിനൊ, സഞ്ചയനത്തിനൊ, കർത്താക്കന്മാർക്കു കൂടാൻ സാധിക്കാതെ വന്നാൽ ഉദകം, ബലി, ഇവ കുടിശിഖ തീർത്ത് പിണ്ഡത്തുന്നാൾ വിശേഷാൽ പശുഭാഗം ചെയ്ത് മറയ്ക്കുക കൂടിക്കൊള്ളുക. അനുസ്കരണിമുതൽ എല്ലാത്തിനും, തൊടാൻ ചന്ദനവും, ചൂടാൻ പൂവും കൊടുക്കാരം. കിഴക്കോട്ടു ചെയ്യുന്നതിനു തുളസിപ്പൂവാണ്. ഉപാധികാരികൾ പിണ്ഡത്തുക്കൽ പരഞ്ഞ ക്രമത്തിനു വെള്ളം, ചന്ദനം, ഇത്യാദികൾ കൊടുക്കുക, പിണ്ഡം വെക്കുക, ഇവ ഒഴിച്ചു മറ്റൊല്ലാത്തിനും പുറം തൊട്ടു കൂടേണ്ടതാണ്. തുച്ഛ കഴിഞ്ഞാൽ എളുത്തു തൊട്ടു വെള്ളംകൊടുക്കണം. ബ്രഹ്മചാരി ദീക്ഷിതനെങ്കിൽ കൊട്ടുബലി കഴിഞ്ഞു കുളിച്ചു ഭക്ഷിക്കാവു.

മരം നിത്യബലി.

പുണ്യാഘത്തിനു ശേഷം അറുത്തു വെച്ചിട്ടിട്ടു
ന്ന സ്ഥലത്തിരുന്ന് ഇടത്തിട്ടു പവിത്രമിട്ടു തീർത്ഥമുണ്ടാ
ക്കി ശ്രാദ്ധക്കാരനേ വടക്കോട്ടിരുത്തി കാലു കഴുകിക്കൊടുത്തു.

ബലിസ്ഥലത്തിരുന്ന് ഇടത്തിട്ടു പവിത്രമിട്ടു തീ
ർത്ഥമുണ്ടാക്കി ബലിസ്സാധനങ്ങളും, കവുൻ മുതലായവ
കളും, കാരണമായി ചാതിച്ച് പലകയിൽ കുറുപ്പുവെ
ട്ടു ശ്രാദ്ധക്കാരനേ വടക്കോട്ടിരുത്തി, ചന്ദനം, കൊടു
ത്ത് ചൂടാൻ എള്ളും, പൂവും കൊടുത്താൽ ഇവയ്ക്കു വെ
ള്ളം കൊടുത്ത്, എള്ളു വിതറി ഉപസ്ഥരിച്ച് ശ്രാദ്ധക്കാ
രന് കവുൻ വിളമ്പി, കുളിപ്പഴം, ശക്കര, ഇഞ്ചി,
ഇഞ്ചിത്തൈര്, ഇവയും വിളമ്പി ഉപസ്ഥരിച്ച് കുടിക്കു
മ്പിർ കൊടുത്ത് കൊള്ളു. അന്ത്യം ഇടത്തു കൈ ഇല
യിൽ തുടങ്ങും.

അനന്തരം ഇരുന്ന് ആണ്ടുബലിക്കു പരഞ്ഞിട്ടുള്ള
തുപോലെ ബലിയിട്ടു പിന്നെ നിവീതമിട്ടു പിണ്ഡം വെ
ളിയിൽ മെഴുകിയിടത്തു വച്ച് കൈകൊട്ടിപ്പോര.

വലത്തിട്ടു കാലു കഴുകി യാചമിച്ച് ഭൂതം തൊട്ടു
മുന്നേപ്പോലെയിരുന്ന് ഇടത്തിട്ടു ശ്രാദ്ധക്കാരനേയിരു
ത്തി കൈ തുടച്ച് ദക്ഷിണ ചെയ്ത് എണ്ണിററു വലത്തി
ട്ടു അരിവാട്ടും ചെയ്ത്, പ്രദക്ഷിണം വെച്ചു നമസ്കരിച്ചു
ഇരുന്ന് ഇടത്തിട്ടു 'സുശ്രാദ്ധമസ്തു' എന്ന് ശ്രാദ്ധക്കാ
രൻ പറഞ്ഞാൽ എണ്ണിററു ശേഷം പ്രാശിച്ചുകൊള്ളു.

പക്ഷാന്തരം.

ഉപാധികാരികൾ വെള്ളം, ചന്ദനം, ഇവ കൊടുക്കുന്നതിനും പിണ്ഡം വെക്കുന്നതിനും, ഒഴിച്ച് മറ്റൊല്ലാത്തിനും പുറം തൊട്ടു കൂടേണ്ടതാണ്. ഇങ്ങനെ നിത്യവും ചെയ്തുകൊള്ളുക. അപ്പോൾ ഉപസ്ഥാനശേഷം തറുടുത്തു ബലി തുടങ്ങേണ്ടതാകുന്നു. സാധ്യമായമുണ്ടെങ്കിൽ അതും, വൈശ്വമുഖ്യമുള്ളതെങ്കിൽ അതും രണ്ടാം ദക്ഷിണക്കുമ്പു വേണ്ടതാണ്. നിത്യബലി- കൈബലിയായും ചിലർ ചെയ്യുന്നുണ്ടത്രെ, അപ്രകാരം ചെയ്യുന്ന പക്ഷക്കാർ പിണ്ഡവും പുണ്യാചവും ചെയ്തു കഴിഞ്ഞാൽ തറുടുത്ത് ബലിസ്തലിരുന്ന് ബലിസാധനങ്ങൾ ചാതിച്ച് വടക്കോട്ടു പലകയിൽ പൂല്പിട്ടു വച്ച് ഇടത്തിട്ടു പചിത്രമിട്ടു തീർത്ഥമുണ്ടാക്കി മേൽ വിവരിച്ചതുപോലെ ബലി തുടങ്ങി സമാപിച്ച്, പിണ്ഡം വെച്ചിയിൽവെച്ചു കൈകൊട്ടിവന്ന് കാലു കഴുകി യാചമിച്ചു സ്പും തൊടുക തുടങ്ങി ബലി യഥാക്രമം മഴവനാക്കിക്കൊള്ളു.

ചന്ദ്ര. ദീക്ഷ നിർത്തൽ.

ദീക്ഷ നിർത്തണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ പന്ത്രണ്ടാം ദിവസം, മാതൃ നിത്യശ്രാദ്ധക്കാരനേ കല്പ കഴുകിച്ചിരുത്തി ശ്രാദ്ധമുട്ടി ഏകോദിച്ചും കൂടാതെ മാതൃ ബലിയിട്ടുകൊള്ളു. ബലി ഉദേശിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് കരാളെയിരുത്തി ബലിനിർത്തുന്നു എന്ന് സങ്കല്പിച്ചു ദക്ഷിണചെയ്ത്, ബ

ലി ഉദേശിച്ചു വെളിയിലിട്ടവൻ മറയ്ക്ക 'സുശ്രാദ്ധം' വരെ ചെയ്തുകൊള്ളൂ.

പ്രേതം, സപിണ്ഡിയ്ക്കു അപ്പോൾ അർഹതയുള്ള താണെങ്കിൽ കത്താവു കളിച്ച് ബൗധായനീയസ്സാനം ചെയ്തുവന്ന് കിഴക്കോട്ടു ദീക്ഷാലോപവും, തെക്കോട്ടു സപിണ്ഡിയും, അഷ്ടകയും, ദാനമായും ചെയ്തുകൊള്ളൂ. ആൾ ചുരുക്കമെങ്കിൽ നിത്യശ്രാദ്ധക്കാരന് രണ്ടാം കടിയ്ക്കുനീർ കൊടുത്ത് കൈ കഴുകിച്ച് ബലി നിശ്ചയദാനം ചെയ്ത് ഉദേശിക്കാമെന്നും ഒരു വക്ഷമുണ്ടു.

൧൭. ഏടമാസങ്ങൾ.

ശ്രാദ്ധത്തിന് നാളോ, പക്ഷമോ, ആചരിച്ചു വരുന്നതായാലും, ഇടമാസങ്ങൾക്കു പക്കക്കണക്കു തന്നെ. ബലിക്കണക്കിനുള്ള ദിവസം ഇവ ചെയ്യണം. ഈ ദിവസം രോമമെടുക്കി ക്ഷണിച്ച് ആ ആളേ മുമ്പായി കാലുകഴുകിച്ച് പടിഞ്ഞാറു മുതൽ യഥാക്രമം ഇരുത്തി ഏടമാസക്കാരന് ഏകോദിഷ്ടം ചെയ്ത് മറയ്ക്കു ഇരുവക്കും ചോറു, കടലിപ്പഴം, ശക്കര മുതലായതു വിളമ്പി കടിയ്ക്കു നീർ കൊടുത്ത് പതിവുപോലെ ബലിയിട്ടു രണ്ടു പിണ്ഡവും വച്ച് ബലി സമാപിച്ച് ഏവള്ളം കൊടുത്ത് പിണ്ഡം പുറത്തിട്ടവന്നു കാലു കഴുകിയാചമിയ്ക്കു തുടങ്ങി ദക്ഷിണയിങ്കൽ ഏടമാസക്കാരന് വെറിലുവാക്കും, മറ്റേയാളിനു ദക്ഷിണയും, കൊടുത്തഭിവാദ്യം തുടങ്ങി 'സുശ്രാദ്ധം' കേട്ടു ശേഷം പ്രാശിച്ചു കൊള്ളൂ.

കൈബലിയാണെങ്കിൽ ഏടമാസദിവസം ഒരു
 ഉള്ള ക്ഷണിച്ചു മുറയ്ക്കു കാല കഴുകിച്ചിരുന്നതി അതിന്നു
 കിഴക്കു പലകയിൽ പുല്ലിട്ടുവെച്ചാൽ, ശ്രാദ്ധക്കാരനു മുറ
 യ്ക്കു ഏകോദിയും ചെയ്ത് യഥാക്രമം ചോറുവിളമ്പി ക
 ടിയ്ക്കു നീർ കൊടുത്ത് ബലി തുടങ്ങി ഏടമാസത്തിന്റെ
 കൂടി രണ്ടു പിണ്ഡം വെച്ച് മുറയ്ക്കു ബലിമുഴുവനാക്കി എ
 ല്ലാം മുന്നേപ്പേലൈ ചെയ്ത്, ശേഷം പ്രാശിച്ചുകൊള്ളു.

പക്ഷാന്തരം.

ഇപ്രകാരം നിത്യബലി, ഏടമാസങ്ങൾ, വിശേ
 ഷാലിടമാസങ്ങൾ, ഇവ ചെയ്തു ദീക്ഷിച്ചുകൊള്ളു. വി
 ശേഷാലിടമാസങ്ങളുടെ കണക്ക് സപിണ്ഡിക്കൽ വി
 വരിച്ചിട്ടുണ്ടു.

മദ്ധ്യ. ശാന്തിമോക്ഷം.

ചൊവ്വ, വെള്ളി, ഈ ആഴ്ചകളിൽ പിണ്ഡം വ
 ന്നാൽ ത്രിപക്ഷത്തിനകം കറുത്ത പക്ഷത്തിൽ ഈക്രി
 യ ചെയ്യേണ്ടതാണ്. ചൊവ്വ, വെള്ളി, ആഴ്ചകളും,
 പിണ്ഡകർത്താവിന്റേയും, പ്രേതത്തിന്റേയും, ജന്മന
 ക്ഷത്രങ്ങളും വഞ്ചുമാണ്. കറുത്ത പക്ഷത്തിൽ ദ്വാദ
 ശിയും, വാവു, മുഖ്യമെന്നും പതിന്നായ്ക്ക് വഞ്ചുമെ
 ന്നും പറയുൻ.

നിത്യബലി കഴിഞ്ഞ് കാല കഴുകിയാചരിച്ച് ശു
 ശാന്തത്തിന്റേയും, ഗൃഹത്തിന്റേയും, മദ്ധ്യത്തിലിരുന്നു
 മെഴുകി ക്ഷത്തിത്തലിച്ച് തിയ്യിട്ട് തലോടിവീളാകി പരി

സ്കരിച്ചുചാതിയ്ക്കു. പ്രോക്ഷണിസ്കാലി, ആജ്യസ്കാലി, നീർമാതളംകൊണ്ടുള്ള സ്രവം, ജഹു, പത്തുകെട്ടിയത്, മടക്കിക്കെട്ടിയത്, പതിനഞ്ചെണ്ണമുള്ള പ്ലാതുംകൂട്ടച്ചമത, നീർമാതളപരിധികൾ, കാളത്തോലു, (ഉപാധികാരികളുണ്ടെങ്കിലവർക്കും കാളത്തോലുവേണം) വഹിക്കഴ, കരികല്ല, അഞ്ജനം, വെണ്ണ, കുശ, നൈ ചേത്തുണ്ടാക്കിയ അട, കാളമൂരി, ഇവ ചാതിച്ച് പ്രോക്ഷണിസംസ്കാരം, ആജ്യസംസ്കാരം, സുക്ലിമാർജ്ജനം, ഇവചെയ്ത് പലകയിൽ കാളത്തോലിലിരിക്കു. ഉപാധികാരികളുണ്ടെങ്കിലവരും പ്രത്യേകമിരുന്നുകൊള്ളു.

‘ആരോഹതായു ജ്ജരസം ഹണാനാ അനുപുച്ഛം യതമാനാ യതിഷ്ഠ = ഇഹ തപശ്ചാ സുജനിമാ സുരത്തോ ദീർഗ്ഗല മായുഃ കരത ജീവസേവഃ’ അഗ്നിയേ തൊഴുതു ചൊല്ലു. ‘യഥാഹ്യാന്തനുപുച്ഛം ഭവന്തി യഥാജ്വതവ ജ്വതഭി ഗൃന്തി ക്ലിപ്താഃ = യഥാ ന പുച്ഛ മപരോ ജഹാത്തേവ ധാത രായുഷി കല്പയൈഷാം’ പിന്നെ പരിധിവെച്ച് അഗ്നിയലങ്കരിച്ച് ഗണപതി നിവേദ്യം, ആത്മാരാധന, ഇവ ചെയ്ത് മന്ത്രപരിഷേകം ചെയ്ത് ഉപസ്കരിച്ച് ചമത കെട്ടിയ പുല്ലുവടക്കുവച്ച് കൂട്ടച്ചമ

തമോമിഷ. ചാഞ്ചമതയായിട്ടുമാവാം. ചക്ഷുഷീ ചൈ
 യഥാക്രമം ചതുർഥീതം നിമിച്ഛ പൂണ്ണാഹുതി
 ചെയ്യ. 'നഹി തേ അഗ്നേ തനുവൈ കൂരം ചകാര

മന്ത്വഃ = കവിർബ്രഹ്മണീ തേജനം പുന ജ്ജരായുഗൌരി
 ഖോറാ മപന ജ്ഞോശ്ച ദൈവ മഗ്നേ ശു ശു ദ്വാരയിം =

അപന ജ്ഞോശ്ച ദൈവം മൃത്യുവേ സ്വപാഹാ' പരിമോ
 മം ചെയ്ത് 'മൃത്യുവേ ഇദം ന മമ' എന്നുദേശത്യാഗം ചെ
 യ്ത്, ജഹ്വ പടിഞ്ഞാറു തലയായി മോമത്തിലിട്ട് സ്ര

വാഹുതി ചെയ്യ. (രണ്ടാമതു മുതൽ 'അപനജ്ഞോശ്ച
 ദൈവം സ്വപാഹാ'. എന്ന് എല്ലാത്തിനും ചേർത്തുചൊ

ല്ലണം). 'അപന ജ്ഞോശ്ച ദൈവ മഗ്നേ ശു ശു ദ്വാര
 യിം = അപന ജ്ഞോശ്ച ദൈവം സ്വപാഹാ'. 'സുഷുക്രൂ

താ സുഗാതുതാ പസ്യതാ ച യജാമഹേ = അപന ജ്ഞോ
 ശ്ച ദൈവം സ്വപാഹാ'. 'പ്ര യ തദേദിഷ്ട ഏഷാം പ്രാ

സ്മാകാസ് യാ സൂര യഃ = അപനഃ ദൈവം സ്വപാഹാ'.
 'പ്ര യ തേ അഗ്നേ സൂരയോ ജായേമഹി പ്ര തേ

വയം = അവനും - ദേവം സ്വാഹാ. 'പ്രയദഗേ സ്ത

ഹസ്വതോ വിശ്വതോ യന്തി സ്മരയഃ = അവനും - ദേവം സ്വാഹാ. 'തപം ഹി വിശ്വതോമുഖ വിശ്വത

പ്പരിഭൂ രസി = അവനും - ദേവം സ്വാഹാ. 'ദിഷോ

നോ വിശ്വതോമുഖാന്തി നാവേവ ചാരയ = അവനും -

ദേവം സ്വാഹാ. 'സ ന സ്തിസ്മിമിവ നാവയന്തി ചംഛാ

സ്വസ്തയേ = അവനും - ദേവം സ്വാഹാ. 'ആവ

പ്രീവണാദിവയതി രപാസു സ്തവതാ മഘം = അവനും -

ദേവം സ്വാഹാ. 'ഉദാനാ ദദേകാനീവാപാസു സ്തവ

താ മഘം = അവനും - ദേവം സ്വാഹാ. 'ആനന്ദായ

പ്രമോദായ പുനരാഗാ സ്വാഹാ ഹമാൻ = അവനും -

ദേവം സ്വാഹാ. 'ന വൈ തത്ര പ്രമീയന്തേ ഗൌ

ശ്വ ജ്വരേഷു പൃശുഃ = യത്രേദം ബ്രഹ്മ ക്രിയതേ പരി

ധി ജ്ജീവനായ ക മവനഃ - രയിം അവനും - ദേവം

‘സ്വാമി’ മ. പിന്നെ പല്ലു തളിച്ചിട്ട് പരിത്യഗി
തടങ്ങി മുറയ്ക്കു ഫോമം മുഴുവനാക്കിക്കൊള്ളൂ.

അനന്തരം കാളമുരിയേ തൊട്ടു ചൊല്ലു. ‘അ
ന് സ്വാമി മന്നപാഭാമയേ സ്വസ്തയേ സന ഇന്ദ്ര ഇ
വ ദേവേഭ്യോ വഹ്നി സ്സംപാരണോ ഭവ’ കാളയേ വ
ഹ്നി കഴകൊണ്ടിപ്പോടില്ല. ഗൃഹത്തിലേക്കു മോടി
ക്കാം. ‘ഇമേ ജീവ് വി മൃതൈ രാവവന്തി നന്ദ്രേ
ഭദ്ര ദേവഹുതി നോ അഗ്നി = പ്രാം ജ്യാഗാ മന്ത
യേ ഹസായ ദ്രാഹീയ ആയു പ്രതരാം ദധാനഃ?
അതു പോയ വഴി ആ കഴ കൊണ്ടില്ല. ‘മൃത്യോ
പദം ജ്യോവയം തോ യ ദൈമ ദ്രാഹീയ ആയു
പ്രതര ദധാനഃ = ആവ്യായമാനാ പ്രജയാ ധനേന
ശുദ്ധാ പൃതാ ഭവഥ യജ്ജിയാസഃ? ഗൃഹത്തിന്റെ
തെക്കേവശത്ത് കൈയ്ക്കടയുടെ താഴെ കുഴിച്ചു തളി
ച്ചു മെഴുകി കുറുപല്ലം, അക്ഷതവും, ഇട്ടാൽ ഒരു
ദാനം ചെയ്ത് ആ കുഴിയിൽ ആ കരിങ്കൽ കു

ഷണം സ്ഥാപിതം. 'ഇമം ജീവേദ്യം പ്രരിധിം ദധാ-
 മി മാ നോ ന, ഗാ ദപരോ അർദ്ധം മേതം = ശതം
 ജീവേമ ശരദേ പൂർവ്വചി രന്തർ മൃത്യും ദദ്മഹേ പദ്യ-
 തേന'. പിന്നെ ഭരതിന്മേൽ ചവുട്ടി ഗ്രഹത്തിലേക്കു
 പോരമ്പോൾ, വെണ്ണയും, അടയും, കുശയും, അഞ്ചു
 നവും, എടുത്തുകൊള്ളണം. അകത്തു വന്ന് അവ
 വച്ച് കാലു കഴുകി യാചമിച്ചു പിണ്ഡകന്താവിന്റെ
 പതിയേ കിഴക്കോട്ടിരുത്തി തലയിൽ വെണ്ണ തേ-
 കൂ. പതികൾ ഒന്നിലധികമുണ്ടെങ്കിൽ എല്ലാവർക്കും
 ഇങ്ങനെ ചെയ്യണം. 'ഇമാ നാരി രവിധവാ സ്പുപ-
 തീ രാഞ്ജനേന സർപ്പിഷാ സംമൃശന്താം'. പതി
 യിലെങ്കിൽ ഈ ക്രിയ വേണ്ട. കുശാഗ്രമെടുത്തു തിരു-
 മ്മി തന്റെ കണ്ണെഴുതു. 'യദാഞ്ജനം ത്രൈകുങ്കഭം
 ജാതം ഹിമവത പ്രരി തേനാ മൃതസ്യ മൃലേ നാരാ-
 തീർ ജംഭയാമസി'. ഇടത്തേതിലു മെഴുക് ശിഷ്ടമിരി-
 ക്കുന്ന കുശയിൽ ഇട്ടു. 'യഥാ തപമുൽഭിനന്യോഷധേ
 പൃഥിവ്യാ അധി = ഏവ മിമ മുതലിനുള്ള കീർത്താ

യശസാ ബ്രഹ്മവർഷേന്? പിന്നെ കർത്താവ് പല
കയിൽ പലകയിട്ടരിക. ഉപകർത്താക്കന്മാരുടെകി
ലവരുമിങ്ങനെ ചെയ്യണം. കട്ടിലിലിരിക്കുന്നവരു
മുണ്ട്. 'അനുഗ്രഹോ അനമീവാ സുശോഭാ ആ രോ
മന്തു ജനയോ യോഗി മഗ്നേ'. അനന്തരം അട
പ്രാശിക്ക. 'അജോസ്യ ജാസുഭോഭാഭാഷാസി'.

കൈ കഴുകി ബലിശ്ശേഷം പ്രാശിക്ക. 'യഥോസിയവ
യാസുഭോഭാഭാഷാസി'. ഉപാധികാരികളുണ്ടെങ്കിൽ
അവരും ഇവ പ്രത്യേകം ചെയ്യണം. അനന്തരം ചട
ങ്ങു ദക്ഷിണ ചെയ്ത് യഥാക്രമം ഭക്ഷിച്ചുകൊള്ളി.

പക്ഷാന്തരം.

പശുദാനം ചെയ്ത് ഹോമം തുടങ്ങാം. തുഷ്ണിയാ
യി തീയിടാം. ബ്രഹ്മനും, പ്രണീതയും, ഉഷ്ഠവും,
അനുയാജവും, ആചാരം അഗ്നിമുഖവും, സപിഷ്ടതന്ത്രം,
ചിത്തഞ്ചാതിയും, ആചാരം. ചിത്തഞ്ചാതിക്കു ദശസ്ര
വാഹുതീയർത്ഥിത്വമാവാം. സപിഷ്ടതന്ത്ര പൂണ്ണാഹുതി ആ
യിട്ടുചെയ്യാം. സപിഷ്ടതന്ത്രിന് ഹവിസ്സുപചോഗിക്കാം.
അപ്പോൾ പ്രതിഷ്ഠാഭിഷാരണം കൂടിചെയ്യണം. ശു
ശാന്ത ഹോമങ്ങളുടെ മദ്ധ്യത്തില് കരിങ്കല്ല് സ്ഥാപി

കാരം. വെണ്ണ ക്രിയ പിണ്ഡകന്താവിന്റെ സമോദ
 രിക്കും ആവാരം. പത്തിയില്ലകിൽ വേണമെന്നില്ലാ.
 കടിയ്ക്കു നീർചെയ്തു കഴിഞ്ഞു അടയും, കവൃന്ദം, പ്രാ
 ശിച്ച പ്രാണാഹുതികൾ ചെയ്യാം. കാളക്കൊമ്പുക
 ളുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ പല്ലുവച്ചു ചൊല്ലുകയും, തെക്കോട്ട്
 കാടിക്കയും ആവാരം.

ശ്രീ.

ഭാഷ.

ജാതകരം.

൧.

പിറന്നാൽപ്രീതിദാനങ്ങൾ ചെയ്തുകണ്ടുകൂടിച്ചു
 മിറത്തിരുന്ന് “ഭൃദയ”-ശ്രാദ്ധംചെയ്തിട്ടകത്തമ.

൨.

ബാലനെയുമെടുത്തോണ്ടു-മടിയിൽവെച്ചുപൊന്നിനാൽ
 നെയ്യുംതേനുമുച്ചിട്ടു-“പ്രതേ”മന്ത്രാൽകൊടുപ്പിച്ച്.

൩.

ചെവിമേൽപൊന്നുവെച്ചിട്ടു-“മേധാനേ”നമിച്ചു
 “അശ്വാഭവേ”തിമുനിക്കും-തോളുതൊട്ടുജപിച്ചു

൪.

പേരോത്തത്തലയിൽതൊട്ടി-“ടംഗാദംഗം”ജപിച്ചു
 മൂന്നുതൊട്ടിലിൽപിന്നെ-ഗന്ധിച്ചിട്ടുമുടിപ്പിച്ച്.

൫.

പെൺക്കുട്ടിയ്ക്കിതുചെയ്യുമ്പോൾ - മന്ത്രമില്ലിതുമന്ത്രമേ
പുത്രാസംകണ്ടിടുന്നൊളം - എല്ലാദേശത്തുമേവമാം.

ഏകമ്.

൧.

ബാലനങ്ങമരിച്ചീടി - ലേകമ്കൊണ്ടുസംസ്കൃതി
കളിച്ചതൊടുത്തിട്ട - ഞാചമിച്ചുണ്ടിടത്തിട്ട.

൨.

കളിപ്പിച്ചുലംകൃതിമുടി - ചിതമേൽവച്ചിതാചമം
'ഇദന്ത'മേകമിന്നാൽ - പൂച്ചദാജ്യംകൊടുപ്പിത്.

൩.

പവിത്രംമാറിയിട്ടങ്ങ - പൂർവ്വപുത്രാനീയമങ്ങിട്ട
ദാമനത്തിന്റെയന്ത്യത്തിൽ - തുണിയുത്തിതുചൊല്ലുക.

൪.

“അയംചമ്” പ്രദക്ഷിണ്യം - നമസ്കാരംകഴിച്ചുടൻ
ചൊന്നുകൊൾകക്ഷകീഴിൽ - പ്രദക്ഷിണ്യംകഴിച്ചുടൻ.

൫.

സചേലസ്താനവുമ്പിന്നെ - ഉദകക്രിയയുമ്പലി
പിണ്ഡപുണ്യഫലവുമീക്കു - ചെയ്തനിർത്തണമിങ്ങനേ.

മന്ത്രസംസ്കാരം.

൧.

മരിക്കുമെന്നതോന്നുമ്പോൾ - തളിച്ചുമഴുകിസ്ഥലം
മണലുമ്പിതരിഭട്ട് - ദക്ഷിണാഗ്രംവിരിച്ചതിൽ

ര.

കിടത്തി, പുത്രരെല്ലാം ആചരിച്ചുവലഞ്ചെയിൽ
“ആയുഷപ്രാണ”മിത്രം നിശ്ചിതം ജ്ഞാനാദികളും ജപേൽ

ന.

ഇടത്തേതിലുമിടത്തും ജപിച്ചാൽ മരണശൃംഖല
എങ്കിലോ “പൂവ്” മെന്നാടി ജപിപ്പു രണ്ടിലും പുനഃ.

ര

ആസ്പേപൊന്നു നുകുടിതാൽ അംഗുഷ്ടങ്ങളു ബന്ധനം
കൃതപ്രവേശനമുടിട്ടു തൊട്ടുകൊണ്ടു നിരിപ്പിതു.

ര

കരണി ചിതയെന്നായിൽ കളിപ്പു പുത്രജാതികൾ
കരണി നയിക്കുതൊട്ടു നിരിപ്പു എപ്പോഴും പുനഃ.

ന.

പ്രേതത്തിൻ മലപരിഹാരം ചെയ്തു ശുദ്ധിവരുത്തിയാൽ
കളിച്ചുവന്നു പ്രതേകം തൊട്ടാൽ മരോവനാപ്തം.

ര.

ചെയ്തുവന്നു ചമകൃതപ്രവേശനം പുറമിടത്തിട്ടു
പവിത്രവു ധരിച്ചു കൊണ്ടു കരണി ചെയ്താൽ.

പു.

ഇടുഷ്ടേഷ്ടൻ പ്രധാനായി കളിപ്പു പൂവോടിയ്ക്കു (വലേ.
“ചിത്തിസ്തേ” മന്ത്രമെല്ലാം ചൊല്ലിക്കൊൾകയഥാ

ന.

അത്തിക്കുട്ടിലെടുത്തിട്ടു വെച്ചുകോടി വിരിച്ചതിൽ
വടക്കുകരയാം മറ്റു കിടത്തുകു കിണേതല.

൧൦.

ഉടുപ്പിച്ചാചമംമെയ്യ - ചന്ദനാദികൾലേപനം
നേത്രലേപനപുഷ്പങ്ങൾ - മൃട്ട മേന്തോന്നിമാലയും.

൧൧.

അലങ്കരിച്ചുകൊണ്ടപ്പോൾ - മൃദിക്കെട്ടിയെടുപ്പിതു
നിവീതമായിട്ടുകൊണ്ടു - ജ്യേഷ്ഠൻമുമ്പിൽതലക്കല്.

൧൨.

കൊണ്ടുപോതിമുമ്പിൽ, വേണം - ശുദ്ധമായോരുഭൂസുരൻ
കുഴപ്പാസനാഗ്നികോരീട്ടു - കൊണ്ടുപോകയവൻനടേ.

൧൩.

മിററത്തുവയ്ക്കതെക്കോട്ടു - അതിന്നൊട്ടുവടക്കഥ
വെയ്ക്കപ്രേതത്തെമറോവർ - ഇടത്തിട്ടുചുഴറുക.

൧൪.

പുല്ലുംപ്ലാശിലയുംനിറം - ഉടുത്തപ്പുടവത്തല
കൈപിടിച്ച്കോണാദി - 'വാതാസ്തേവാതു'മന്ത്രതഃ.

൧൫.

ഇടത്തിട്ടുചുഴറീട്ടു, - പുല്ലുംപ്ലാശിലസൂക്ഷ്മവും
വലത്തിട്ടുവലത്തുടേ - പരിഹാശ്ചഞ്ചപിന്നയും.

൧൬.

നിവീതമായിട്ടെടുത്തു - പോമ്പേളിടയിൽചെങ്കിലും
തദപാതമുന്നിലെപ്പോലെ - വേണംസൂത്രവെയ്ക്കിലും.

൧൭.

ചിതക്കുവശിമേദിക്കിൽ - വയ്ക്കയൗപാസനാഗ്നിയേ
അഗ്നിക്കുപുവ്വദിക്കിൽ - പ്രേതസ്ഥാനംവിധിച്ചതു.

൧൮

തദപാതമുന്നിലെപ്പേപൈ-വച്ചാൽനന്നായമരത
പരിഹാരമതുചെയ്തു-ഓചമിച്ചിട്ടുപിന്നയും.

൧൯.

പശ്ചിമോത്തരദിക്കിങ്കൽ-പൂർവ്വാഭിമുഖമായ് സ്ഥിത
മെഴുകിറ്റുകലമ്പച്ച-ഇടത്തിട്ടുപവിത്രവും

൨൦.

ധരിച്ചുകത്തിതീച്ചിട്ട-പരിസ്തീയ്യയമാക്രമം
വടക്കുപുല്ലിൽ ചാതിപ്പ-ഓരോന്നേപ്രേതകമ്മണി.

൨൧.

പ്രോക്ഷണിസ്താലിയുംപുല്ലും-ആജ്യസ്താലിസ്രവംതുണും
പൂഷ്സ്താലിപുഷഭാജ്യ-സ്താലികൊള്ളാംചിരദുതാൻ.

൨൨.

ശാഖചാഞ്ചമതശംകം-പുൽപരിസ്തരണങ്ങളും
പൊന്നുംപുൽക്കയറുംഏലും-അക്ഷതംതിലിതണ്ഡുലം

൨൩.

ഭടിയുംമധുവുംപൂണ്ണ-കുളവുംമഴകത്തിതാൻ
ചാതിച്ചുപ്രോക്ഷണീചെയ്താ-ലാജ്യസംസ്കൃതിചെയ്താ.

൨൪.

പ്രഷസ്താലിതുണരണ്ടു-വച്ചുതെർവീത്തിയർപ്പനഃ
പരിസ്തരിച്ചതിന്നത്തെ-വച്ചുപുല്ലുകൊളത്തിയാൽ.

൨൫.

നൈജ്യംതയിക്കുമായിട്ട-കൂട്ടിപ്പയ്ക്കിചെയ്തിതു
സ്രവസമ്മാജ്ജനചെയ്തു-പുഷാജ്യസ്താലിപുച്ചതിൽ.

൨൬.

രണ്ടു പട്ടംസ്രവാജ്യത്താൽ - ഉപസ്ഥിത്യമാക്രമം
പുഷ്പസ്ഥാലിലിരിക്കുന്ന - പുൽകളുത്തപ്പുറത്താദമ.

൨൭.

രണ്ടു പല്ലമുറിച്ചുഗ്രം - പുഷ്പാജ്യസ്ഥാലിയിലിട
പുഷ്പസ്ഥാലിലിരിക്കുന്ന - തൈരുംകൈകൊണ്ടുകോരിയ്.

൨൮.

കഴിച്ചാൽ പുൽകളുത്തീട്ട് - കരിക്കലദിലാരവും
തേൻവീത്തിയെള്ളമരിയും - ഇടുമുടീട്ടവെയ്യിതു

൨൯.

വീളാകിയാരാധനംപിന്നെ - യാത്മാനംഗണനായകം
അച്ചിച്ചുവരിഷേകബ - കൃതപാചമതയിട്ടമ.

൩൦.

കോരിവ്യാഘ്രതിയുംചെയ്ത - മുടിച്ചുവരിഷേകവും
വീളാകിയാരാധനംചെയ്ത - ചിതസംസ്കാരമാചരേൽ

൩൧.

കഴിച്ചുശകലംകൊണ്ടു - കമ്പതേടത്തുകത്തിയാൽ
തളിച്ചുശകലംതൃക്തപാ - ദക്ഷിണാഗ്രേതദിദപതം.

൩൨.

അഞ്ചുതരേഴ്താൻകാഷം - വച്ചുശകതാപ്പിത്
വലാശശാഖകൊണ്ടുപോൾ - അടിപ്പിച്ചിതദക്ഷിണേ.

൩൩.

‘അപേര’ രണ്ടു മന്ത്രേണ - അടിപ്പിച്ചാന്നതളിക്കയും
‘അപസപ്ത’ തിമന്ത്രേണ - പൊന്നും, ചിതകഴിച്ചിട്ട.

൩൪.

ദക്ഷിണോത്തരദിക്കായി - തൊട്ടുമുന്നങ്ങുകീറിയാൽ
തിലതണ്ഡുലവുംവారి - ഇടത്തുടെ പ്രവിന്ത്യ സേത.

൩൫.

“യമായാ”ദികൾമന്ത്രത്താൽ - പൂവാദീപശ്ചിമേമുടി
ശേഷംവാരീട്ടുനിന്നിട്ടു - ചിതമേൽവിതറുമ്പഴ്.

൩൬.

‘യഥവിതേ’തിമന്ത്രത്താൽ - തെക്കുനോക്കിമുടിപ്പിതു
തെക്കുഗ്രമായ് വിരിക്കേണം - ചിതമേൽ ചിലദളകൾ.

൩൭.

യജമാനൻകീഴക്കൂടെ - പോരമ്പോരതൻകനിഷ്ഠരും
നിവിതമായിട്ടുകൊണ്ടു - ചിതമേൽപ്രേതമാക്കിയാൽ.

൩൮.

കട്ടിൽവാങ്ങികളഞ്ഞിട്ടു - സൂത്രപാശങ്ങൾ ചുറുക
അഗ്നികോണത്തുശങ്കന്മേൽ - തുടങ്ങിക്കോണാലിലും.

൩൯.

ചുറ്റിക്കെട്ടിയെടത്തുടേ - മുടിപ്പുഅഗ്നികോണിലു്
തെക്കുകീഴത്തരേയുല്പം - വരത്തിക്കൊണ്ടു ചുറുക.

൪൦.

പുൽപരിസ്തരണത്തിന്നു - മിങ്ങനേകണ്ടുകൊള്ളണം
മുഖംമുടിയതുനീക്കി - പൊന്നിട്ടുവായിൽമുക്കിലും.

൪൧.

കണ്ണിലുംചെവികളിലും - രണ്ടുപസ്തത്തിലുംപുനഃ
ഇട്ടുവായിലൊരോരിക്കൽ - എല്ലാരുമുടകുടദൽ.

൪൨.

എടമേപ്പുഷഭാജ്യത്തേ - കൊടുക്കുമ്പോൾ പ്രഥമം പൂമകു
‘ഇദന്തേനാത്മനോ’ ‘സ്മാത്തപം’ - ‘വസുഭ്യോ’ മൂന്നിവകുമാത

൪൩.

സകൃൽസകൃൽജലംദതപാ - ദഭ്യായന്നഥ മൂകില
‘ചിത്തിസ്സഗം’ നൃസിചിട്ട - കളഞ്ഞിട്ടപ്പതൊട്ടഥ.

൪൪.

വായിൽ ‘പ്രഥിപ്താ’ നൃസംതാൻ - കളഞ്ഞിട്ടപ്പതൊട്ടഥ
കണ്ണി ‘ചഗ്നി’ നൃസിചിട്ട - കളഞ്ഞിട്ടപ്പതൊട്ടഥ.

൪൫.

ചെവീൽ ‘സൂയ്’ നൃസിചിട്ട - കളഞ്ഞിട്ടപ്പതൊട്ടഥ
‘മഹാ’ തോളിക്കന്നൃസിചിട്ട - കളഞ്ഞിട്ടപ്പതൊട്ടഥ.

൪൬.

മുന്നേപ്പോലെഅസിഗപാത - ചെയ്തിട്ടങ്ങ കളഞ്ഞഥ
ജ്യേഷ്ഠൻ പ്രധാനമായിട്ട - ഇടത്തിട്ടിട്ടകുംഭവും.

൪൭.

ഇടത്തുടഗികോണത്തു - വടക്കോട്ടങ്ങ നിന്നഥ (താൻ.
ഇടത്തേ ചുമലിൽ ചേർത്താ - പിന്നിൽ നിന്നൊരുകുത്ത

൪൮.

നീങ്ങേധാരയുണ്ടായാത - ചിതിമേൽ തട്ടൊഴുകി ത
ഇടത്തുടൈപ്പോകമൂന്ന - ‘മിമാദി’ തൃജമന്ത്രതഃ.

൪൯.

കീഴേ കീഴേറണ്ടകുത്തു - പോരും വഴിയുടച്ചിട്ട
എടം തിരിഞ്ഞെടുക്കേണം - കവാലജലമപ്പൊഴേ.

൫൦.

വലത്തിട്ടാൽപുത്രജാതി-വായിതദതപാകനിഷ്ഠം
കവാലജലവംകജിത-വീത്തിവായിതകൊടുപ്പിത്.

൫൧.

‘ദിവിജാതാ’ദിമന്ത്രത്താൽ-ദദ്യാന്നീരുമൊരിക്കലും
അഴിച്ചുബന്ധവുണ്ടാകാത്ത-ലനുസ്സരണിചെയ്തത.

൫൨.

കൃതപാവാമുടിമാർത്ത-പ്രാഹുത്യാതീയമിദമ (ത്.
“അഗ്നി” “സേനേന്ദ്ര” രണ്ടോത്തം-വീശിയങ്ങനെരിപ്പി

൫൩.

നടുമറിഞ്ഞാൽതുണ്ണിത്താൻ-ഉത്തുവന്ദിച്ചുപസ്ഥിതി
വാചസ്പതേദ്യാദുവേണം-ബ്രാഹ്മണപ്പത്തുവിനയും.

൫൪.

പരിഹാരമതുചെയ്തു-ഇടത്തിട്ടിട്ടുപിന്നയ്ക്ക്
തുണ്ണിമുത്തിട്ടതൊഴുത് - ‘അയംഘോഷം’ തൃപസ്ഥിതി.

൫൫.

കനിഷ്ഠർവ്രഥമാദ്യാതി-പോരമ്പോരണ്ടുവിപ്രരും
അയുധത്തേപിടിച്ചിട്ടു-‘മാവതരത്’ചൊല്ലുക.

൫൬.

കീഴേനഴുദാഹകന്മാർ-‘നപുന’മന്ത്രമുച്ചിതം
പ്രദക്ഷിണനമസ്കൃത്യാ-കളിച്ചിട്ടുകകിയ.

ക്രിയാസംക്ഷിപ്തം.

കണ്ഠം, സ്താനം, കുളിപ്പി, ചൂണിയക വിവിധം,
കട്ടിൽ, വാതംച, വാതം

വാതാ, ഘോരം, ചമക്കുചിത, യടിതളിയും,
പൊൻ, കുഴിച്ചുക്കുതാടി.

പുല്ലം, നൂലുഞ്ച, പൊന്നം, പൂച്ചട, മവിചി, വാ
താ, കുടം, നീരു, തീയ്യി-

ട്ടേ, സ്ഥാനം, രണ്ടുവന്യക്രിയ, കുഴ, മഴവിൻ
വന്യ, യക്കു, രാഞ്ച കുർമ്മം.

പുനർസംസ്കാരം

൧.

പ്ലാശിൻകുഴകളെക്കൊണ്ടു-പ്രേതത്തേതാൻ ചമച്ചുടൻ
സംസ്കരിക്കുതുതിൻതോതു-ചൊല്ലിടാം പ്ലാശിതടിക്കൽ.

൨.

മുനന്താറുപതുപ്ലാശിന്റെ-കുഴകൊണ്ടു ചമപ്പിത്
ദർക്കൊണ്ടുണ്ടുകെട്ടേണം-പ്ലാശിൻകുഴകളേകുമാൽ

൩.

തലയിൽനാലുതും, കണ്ണേ-പത്തും, കൈകളിൽനാലു
കയ്യടേവിരലിൽപത്തു-മാരത്തങ്ങു മുപ്പതും.

൪.

കുക്കിലിരുപതും, പിന്നെ-പുഷ്പണയാറുവയ്ക്കണം
ലിംഗത്തിന്നു നാലുവയ്ക്കണം-പിന്നെത്തുടകളിൽശതം.

൫.

ത്രിംശൽകുഴകളെങ്ങാൽക്കു, -കാലിൻപുറവടിക്കിട
കുഴപത്തങ്ങുവയ്ക്കണം-ഈവണ്ണവച്ചുകെട്ടുവു.

൬.

മേപ്പട്ടുതലയായിട്ടു-വെച്ചുകെട്ടുദരംവരെ
ഇതൊഴിഞ്ഞുള്ളസ്ഥാനത്ത്-കീഴ് പട്ടങ്ങു മായ്ക്കും.

െ.

ഇവണ്ണകെട്ടിവച്ചിട്ടു - വെള്ളമങ്ങുതളിപ്പിത്
അവണ്ണമേവമുകൊണ്ടു - നെല്ലാച്ചങ്ങുതേപ്പിത്.

വ.

എന്നങ്ങു ചിലർചൊല്ലുന്ന - നല്ലുള്ളൊക്കുതുചാരണം.
പേരുകൂട്ടിവിളിക്കേണം - എന്നൊണ്ടു ചിലപക്ഷവും.

ൻ.

മന്ത്രസംസ്കാരമായിട്ടു - മേകച്ചംകൊണ്ടുമാമിത്
അച്ചടങ്ങുകുളോതീമൻ - നോക്കിചെയ്തങ്ങുകൊള്ളുക.

പ്രേതമുഖി

മ.

അശുഭിതീഭവാനുള്ള - ടിനവുന്താരതമ്യവും
കാമ്ബച്ച, കളിച്ചിട്ടു - മാറുവച്ചിട്ടുപ്രേതവും

ര.

ചെമ്പുപാത്രത്തിലേനീരാൽ - കളിപ്പിച്ചുകുളിക്കുക
ഇങ്ങനേവേണ്ടടത്തോളം - കഴിച്ചാൽപോവിതങ്ങവൻ

ന.

അവനേശുദ്ധനാക്കേണം - പിന്നയോമരൊരാളത്തന്നെ
കശയങ്ങുപിഴിഞ്ഞിട്ടു - ചെമ്പുപാത്രംനിറച്ചതിൽ

ർ.

പുറമണ്ണുംഗോമയവും - ചൊന്നുംഗോമുത്രസ്പൃഷ്ടം
ഇട്ടിട്ടങ്ങുതിളപ്പിച്ചാ - ലൊട്ടെടുത്തിട്ടുപുല്ലിനാൽ.

െ.

“അഗ്നിയയംഷി”മൂന്നിടം - തെറിയാതെതളിപ്പിത് (അ
ശേഷിച്ചുള്ളജലത്തിന്നാൽ - മുന്നെപ്പോലെതന്നെത്തന്നെ

൬.

ആശ പലായനപുണ്യാരം മുചംപ്രതിതളിപ്പിട്ട
ബദ്ധായനൻപുണ്യാരം പിഴയില്ലതളിപ്പിട്ട കിര.

൭.

ശേഷിച്ചുള്ളജലത്തേമേൽ കഴുകിട്ടണനന്തരം
മറപോൽസംസ്കരിക്കേണ മിണിനേയാണിതിൻ കമം.

ഗഭിണിസംസ്കരം.

പ്രേതശുദ്ധീകരപേണകിൽ ചെയ്തിട്ടങ്ങുമായ്ക്കടൻ
ചെയ്യമ്പോൾമന്ത്രസംസ്കാരം ചിതസംസ്കാരമാചരേത

൮.

ഹോമംതുടങ്ങിച്ചാതിച്ച-പുറപ്പതിശേഷമായ്ക്കടൻ
ഇടംഭാഗമതായ്ക്കീറ-‘ഹിരണ്യം’ദ്വജമന്ത്രതഃ

൯.

‘ജീവതാം’കുട്ടിയേക്കണ്ടോ-ലെടുപ്പു‘ബ്രഹ്മ’മന്ത്രതഃ
ഇലയിൽവച്ചുനോക്കിട്ടു-ജീവനങ്ങകിലോമുല

൧൦.

കൊടുക്കുമ്പോൾകണ്ടുചൊൽവു-‘യസ്യേ’മന്ത്രമനന്തരം
വയറിൽപൊന്നുവച്ചിട്ടു-ഹോമശേഷംപുതത്തിനാൽ.

൧൧.

‘ശതായുധ’ദിനായുള്ള-മുപ്പത്തൊന്നുസുവാഹുതി
ചെയ്താൽപുഷ്പാഭൃത്തിത-തൊള്ളിയുവിഴിയാലുടൻ.

൧൨.

ചിതമേല്പോറിവച്ചിട്ടു-മറപോൽചെയ്തു-‘വിതകണ’ം
പ്രജക്കുജീവനില്ലകി-ലിലമന്ത്രകൃത്യവേണ്ടതിൻ

െ.

വയറ്റിൽ കട്ടിയേ വച്ചു - “ഗായത്രി” സാദിമന്ത്രതഃ
തുന്നിക്കൂട്ടികഴിഞ്ഞാൽ - ചിതമേലേറി വച്ചുടൻ
പ്രകൃതത്തുടർച്ചയായ് വന്നു - തത്ത്വമിഹൈവേതദേവം

സംസ്രാവാദിച്ചെഴുതിട്ടു - നല്ല ചുറ്റു തുടങ്ങിയും
മുറപോൽ ചെയ്തു കൊള്ളേണം - സംസ്കാരാദിയഥാവിധി.

തത്ത്വമഥാവിധി - ഉപദേശം - ഉപദേശം - ഉപദേശം

തെക്കേനോക്കിയിരുത്തിട്ടു - ഇടത്തിട്ടിട്ടുപിന്നെ
മെഴുകിക്കീറി പുതുവിരി - ചുങ്ങാവാഹിച്ചിട്ടുപിന്നെ

മുതൻറ ഗോത്രനാമങ്ങൾ - കൂട്ടിട്ടുണ്ടിടമേസ്സകൃത്
തൂങ്ങിർങ്ങുകൊടുത്തിട്ടു - തളിച്ചാലുടനേപുനഃ

രണ്ടുവട്ടമതിവണ്ണം - കൈകൊടുത്താലേ കഴിയേ

സംസ്കാരംഗമതാമോനാം - സഞ്ചയനാംഗപുരതഥാ

ഉപസിച്ഛിട്ടുരണ്ടുതട - മണ്ണുതേക്കുപറ്റത്തിടാം

‘ധാതാ’ മന്ത്രം കീഴുവെട്ടുങ്ങ - ‘ഗേ’ മേൽ പൂട്ടുമന്ത്രവും.

കുളിച്ചുകോരിയൊടുമ്പോൾ - ‘സന്തപാസിഞ്ചാ’ മുചംപുനഃ

തൂങ്ങിമൊന്നത്തുടയ - ഞ്ഞ - ചൊല്ലിട്ടാദിത്യനാമം

‘പ്രതി’ ‘പ്രത്യുസ്ഥ’ ചൊല്ലിട്ടു - വെള്ളം തെറ്റിട്ടുകാലിനാൽ

പിന്നയങ്ങു മൂലത്തിങ്കൽ - പോകുവാൻ മെഴുകിസ്ഥലം

തത്ത്വമഥാവിധി - തത്ത്വമഥാവിധി - തത്ത്വമഥാവിധി

തത്ത്വമഥാവിധി - തത്ത്വമഥാവിധി - തത്ത്വമഥാവിധി

ഈ കായിതതീയെരിച്ചിട്ടു-ഗോവിന്ദേയങ്ങുനിത്തിയാൽ
അക്ഷതംവారిവിതര-‘സപസ്വതൃസ്തോ’മന്ത്രതപ്പനഃ.

ദശാമബി.

എ.

ബലിക്കാറിന്റർച്ചിട്ടു-ദശാമബിയാചരൽ
നക്ഷീരാജനമദ്യംഗം-നവാസാദശമസ്സച.

ഉ.

മന്ത്രൈഃതുഷ്ണീംചകർച്ചിതഃ-പുനഃസർവാൻബലിക്രമതഃ
ഉദകക്രിയഭേദങ്ങൾ-വിംശതിപതിനെട്ടവി.

ഇ.

പിണ്ഡത്തിൽപക്ഷഭേദങ്ങൾ-രണ്ടുമാനായ് വരുന്നമാ
വിംശതിപക്ഷമാണെങ്കിൽ-ദിനമീരണ്ടുവയ്ക്കണം.

ജ.

പതിനെട്ടെങ്കിലാദ്യന്തം-കാരോന്നേവചുകാജ്ജണം
ഇങ്ങനേക്രിയചെയ്യണം-കാത്തുതന്നേയഥാവലേ.

സഞ്ചയനം.

എ.

നാലാനാൾസ്നാനവുംചെയ്തു-ഇടത്തിട്ടിട്ടുപിന്നയ്
കത്തിത്തളിച്ചതിയിട്ടു-വ്യാകീർപ്പിന്നെസ്മരിച്ചു.

ഉ.

പ്രോക്ഷിണ്യാജ്യസ്താലികളും-അഭിദ്യോതനവുപുനഃ (ൻ
സൂവസംമുജ്ജനംവിനെ-ചാൻസ് മിത്തൊന്നുമഞ്ചതാ

൩.

ആറുതാൻകഴയുമത്തി - ക്ഷീരോദംപാദകന്തമാ
കാപ്പം, കറുക, കടലാടി - പാളയംകൊടിലത്തിയും.

൪.

രണ്ടുദണ്ഡംശിലായൊന്ന - ഗോമുത്രംനാളികന്തിലം
നവധാന്യങ്ങളുംസപ്തം - ഘടംവസുഞ്ചകനിയും.

൫.

പലാശംദഭ്യംവിനെ - ചാതിച്ചാൽപ്രോക്ഷണീപുനഃ
ആജ്യസംസ്കാരവുംവിനെ - മന്ത്രവൽപരിചിച്ചുമാ.

൬.

സമിദിട്ടാൽവലത്തിട്ട - ദാമിന്ദാഹുതിയുംപുനഃ
ഇടത്തിട്ടാൽമൂന്നുചെയ്പൂ - 'അവസൃജാ'സ്രവാഹുതി.

൭.

വിനെഹോമംമുടിച്ചിട്ട - ഹോമാദഗ്നിശ്ശശാനിട്ട
“എന്തേ”, ദ്രാറുംകഴകൊണ്ടു - ജലംക്ഷീരംശ്ശശേതളി.

൮.

കുളഞ്ഞുകൊള്ളിയുംവിനെ - പാദകാപ്പമിടത്താശം
കെട്ടിട്ടഞ്ജനവുംകണ്ണിൽ - ശിലമദ്ധ്യേനപാദകം.

൯.

ഇക്രമംപാളകൊടിലും - വച്ചുദണ്ഡംതാപ്പിട്ട് .
വലത്തുപാദംശിലമേൽ - ചവിട്ടുസ്ഥിയെടുപ്പിത്.

൧൦.

ഉത്തിഷ്ഠാ'ദികളുംചൊല്ലി - യെടുത്തങ്ങുത്തരേമുടി
ശ്ശശാനംവെട്ടിമുടീട്ട - നവധാന്യങ്ങളുംഫലം

൧൧.

വാദസ്തുക്തപാചമംചെയ്തു - എടത്തിട്ടുണ്ടുണ്ടാകുന്നു
നീർപാതഗോമൂത്രവംകൊണ്ടു - വെവ്വേറെ കഴുകി ക്രമാന്ത

൧൨.

ശുദ്ധമായ പ്രദേശത്തു - തളിച്ചുമെഴുകിപ്പുനം
കോടിവസ്ത്രം വിരിച്ചിട്ടു - മദ്ധ്യേ വസ്ത്രം ഘടത്തെയും

൧൩.

തിലഗന്ധം സപ്തപുഷ്പം - കൂട്ടുവുമിട്ടുകൊണ്ടു തിരു
ക്രമത്താലസ്ഥിസാദിപ്പു - പാദമദ്ധ്യ ശിരോത്തമാം

൧൪.

വസ്ത്രത്തോടെയെടുക്കുമ്പോൾ - ഉപവീതം നിവീതമാം
“ഉത്തിഷ്ടപ്രേമി” മന്ത്രേണ - വൃക്ഷമൂലത്തു ചെന്നു

൧൫.

വലത്തിട്ടാചമം ചെയ്തു - കുഴിച്ചു മൺകളഞ്ഞു
ഇടത്തിട്ടു തളിച്ചെല്ലാം - മെഴുകിക്കുത്തി തളിച്ചു തിരു

൧൬.

മണലിട്ടു പരത്തിട്ടു - പരിസ്തീർത്ഥ മാവിധി
‘പ്രഥിപ്യാസ്തപാദി’ മന്ത്രേണ - കുഴിയിലങ്ങസ്ഥിസാദനം

൧൭.

വസ്ത്രം വാങ്ങിക്കുറുമ്പല്ല - മിട്ടടച്ചിട്ടു മുടിയും
ആരാധനം നമസ്കൃത്യ - വന്ദിച്ചാലങ്ങു പോവിതു്

൧൮.

കനിഷ്ഠർ പ്രഥമാദ്രാതി - പോകുമ്പോൾ നീർകടപ്പിതു്
‘അശ്വനപ’ തീതി മുറിക്കും - ഇടത്തിട്ടു കടപ്പിതു്.

൧൯.

അപ്പാഴെശംഖയുവിനെ - പരിചുണ്ടുകുഞ്ഞമ
കാപ്പാകുഞ്ഞുപാന്നിട്ട - കുളിച്ചുണ്ടുകുതിയ.

൨൦.

അന്നകൂട്ടതലായൊന്ന - കൂടി:ഖണ്ഠിയാംഗമായ്
പത്താദി:നഖലിംകൂതപാ - കുറിയുണ്ടുപരിചമ.

൨൧.

മാറുതൊട്ടുകുളിച്ചിട്ട - ഞിരിയ്ക്കേണമെഥാവലേ
ഇതിന്റെപക്ഷഭേദത്തെ - യരയ്ക്കുന്നൊണ്ടതിങ്ങനേ.

പിണ്ണ.

൧.

ഏകാദശേപുലപോക്കി - അന്നസ്തരണിചെയ്യുക
വിന്നെയുണ്ടുകുളിച്ചിട്ട - പശുദാനംകഴിച്ചു.

൨.

ശുശാനഞ്ചദശാഹഞ്ച - ഇടത്തിട്ടിട്ടുചെയ്യുക
ആചമദാനമദ്ധ്യയം - തീർത്ഥവുംമാറിവേണമേ.

൩.

സപ്തപ്രായംവലത്തിട്ട - ഞാചമിച്ചിട്ടിടത്തിട്ട
മെഴുകിക്കീറിപുതവിരി - ചുവാചമിച്ചിട്ടനന്തരം

൪.

ഏകോട്ടിയുതമതുംചെയ്തു - വിണ്ഡംവച്ചിട്ടതെരിഞ്ഞ
കൊടുത്തിട്ടഞ്ചനാഭൃത്തരം - തൃപ്തിയുംവിണ്ഡനവും

൫.

ഉദപരിചുപുറത്തിട്ട - സ്നാനംപുണ്യാഹവുംചരേൽ
ദീക്ഷവിന്നെതുടങ്ങേണം - സാദരേണയഥാക്രമം

ശാന്തിമോദം

മ.

(വൃം

ചൊവ്വ, വെള്ളി, കളിൽ പിണ്ഡം - വരികിൽ ശാന്തിമോദം
ത്രിവക്ഷത്തിനകം വേണം - ചെയ്യാനെന്നുണ്ടു കാലവും.

ഉ.

കത്താക്കടേ പിന്നാള - പ്രേതത്തിന്റെ പിറന്നാൾ
കുജ, വെള്ളികളൊന്നു താൻ - കൊൾകയില്ല യഥാവിധി.

ഋ.

കൃഷ്ണവക്ഷേപതിന്നാക - ഞ്ഞൊഴിച്ചു പാദശീടിനും
ശുഭമാണെന്നു ചൊല്ലുന്ന - ചൊല്ലുളളോരു മഹാജനം.

൯.

നിത്യമാംബലിയിട്ടങ്ങു - ശുശ്രൂണഗൃഹമദ്ധ്യമായ്
ഇരുന്നുമെഴുകീത്യാടി - ചാതിക്കണമതിങ്ങു.

ഒ.

പ്രോക്ഷണ്യോജ്യസ്താലികളും - നിർമാതളസ്രവംജംഹ
അഭിജ്ഞാതനവുങ്കൂട്ട - ചമതാവത്തുപുല്ലതും.

ന.

ചവനിക്കഴയെരുത്തുതോൽ - കരിക്കൽവെണ്ണയങ്ങനം
അടയുങ്കൾ യുങ്കൂട്ടി - കാളയുന്നതകൃമത്തില്.

ഈ.

പ്രോക്ഷണീത്യാടി ചെയ്തങ്ങാ - പരിധിവെണ്ണചോളവും
പിണ്ഡകത്താക്ക 'ളാരോമ' - മന്ത്രാൽ തോലിലിരിപ്പിതു.

പു.

പിന്നെത്തൊഴുതുവസ്ഥാനം - 'യഥാഹാര' ചെയ്തപിന്നയ്
പരിത്യഗിമുഖം ചെയ്ത് - 'നന്മി' പൂണ്ണഹൃതീംചരേൽ

ൻ.

പശുഭാഗം ചെയ്തു പിന്നെ - അപനാദിസ്രാവഹുതീ
പന്തിരണ്ടു ചെയ്തു പിന്നെ - സപിഷ്ടകൃത്തുഃ പൃതത്തിനാൽ.

൧൦.

ദശസ്രവാഹുതീ ചെയ്തു - ഹോമമങ്ങുമുടിപ്പിതു
'അനന്ധപാ'ഹേതിമന്ത്രത്തേ - കാളയേഞ്ഞാട്ടു ചൊല്ലുക.

൧൧.

വഹ്നിതൻകഴയേക്കൊണ്ടു - 'ഇമംജീവാ'ദിമന്ത്രതഃ
കാളേയടിച്ഛപായിച്ചാ - സ്ഥലം 'മൃത്യോ' നിരത്തുക.

൧൨.

ഗ്രഹത്തിൻതെക്കുഭാഗത്തേ - കയ്യാടയ്ക്കുക ശിച്ഛാടൻ
അക്ഷതം പല്ലമണിട്ടു - പശുഭാഗം കഴിയ്ക്കുക.

൧൩.

കരികല്ലതിരുവയ്ക്കേണം - 'ഇമംജീവേത്യ'മന്ത്രതഃ
പിന്നതിന്മേൽ ചവിട്ടീട്ടു - പോന്നുകൊൾക ഗൃഹത്തിലു

൧൪.

പോരമ്പോൾ വെണ്ണയും വസ്ത്രം - കശയഞ്ജനമെന്നിവ
എടുത്തകത്തു ചവിട്ടു - പാദക്ഷാളനമാചരം

൧൫.

പതിയേയങ്ങിരുത്തിട്ടു - 'ഇമാംനാരി'തിമന്ത്രതഃ
തലയിൽ വെണ്ണതേക്കേണം - ഭാര്യയില്ലാക്കിരുവേണ്ടിതും

൧൬.

കശാഗ്രത്താലഞ്ജനത്തേ - യെഴുതുക 'യദാഞ്ജനം'
ഇടത്തേതിലുമിവണ്ണ - മെഴുതു പിന്നയക്കശ.

എ.

‘യഥാപരിതി’മന്ത്രേണ - കശനഃ ഉത്തിലങ്ങിട്ട
‘അനശ്വാ’സനത്തിനേ - ലാസനം വച്ചിരുന്നതാൻ.

എ.

പ്രാശിക, 5 ‘അജോസീതി’ - ‘യവോസീ’ കവ്യവുപനഃ
ഗുരുദക്ഷിണയും ചെയ്തു - പക്ഷഭേദങ്ങളാണിതിൽ.

പ്രായശ്ചിത്തം.

വിവരണം.

ആധാരായേയങ്ങൾ കൂടാതെ, ക്രിയകൾക്കു അംഗി-പ്രധാനം എന്നും; അംഗം - അപ്രധാനം എന്നും; രണ്ടു വിഭാഗങ്ങളുണ്ടല്ലോ. അതിൽ പ്രധാനം പിഴയ്ക്കുകയോ, മറക്കുകയോ ചെയ്താൽ ക്രിയ ആവർത്തിക്കേണ്ടതും, അപ്രധാനം പിഴയ്ക്കുകയോ മറക്കുകയോ ചെയ്താൽ ലഘു പ്രായശ്ചിത്തങ്ങൾ കൊണ്ടും, ചിലതിനു ഒന്നും കൂടാതെ ജപം കഴിയ്ക്കേണ്ടതുമുമാകുന്നു.

ആവക പ്രായശ്ചിത്തങ്ങളിൽ ചിലത് ഇതിൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ളതും, ചിലത് അനുമാനിച്ചാൽ പ്രയാസമില്ലാത്തതും, ആണ്. പ്രധാനം - പവിത്രധാരണം ചെയ്യേണ്ടതിനു ചെയ്യാത്ത, ചെയ്യാൻ പാടില്ലാത്തതിനു ധരി

കുറേ ഇത്യാദികളായ കാര്യങ്ങളുണ്ടാകയും തത്പ്രകാരം ശ്രീമത്തം ചെയ്യുകയും ദുർല്ലഭമാകുകയും ചെയ്യും, അവ രണ്ടു ഭാഗത്തിന്റെ പ്രായശ്ചിത്തത്തോടു അനുയോജിക്കുന്നതിനാലും, അവ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ അധികം പ്രതിവാദിച്ചിട്ടില്ല. പക്ഷാപതരങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്ന അവസരത്തിൽ പൂർവ്വാചാരമനുസരിച്ച് പ്രവൃത്തിക്കേണ്ടതാകുന്നു എന്നു വാദകന്മാർ തരമുള്ള.

നടപ്പില്ലാത്തതും, ഉണ്ടാവാൻ പ്രയാസമെന്നുള്ളതും ആയ ചിലതു, ആവശ്യമെന്നു വരുന്നപക്ഷം, പ്രായശ്ചിത്തവിഭാഗത്തിൽ കടന്ന് അറിയാമെന്നുള്ളതിനാൽ, ഇതിൽ പകർത്തി ഗ്രന്ഥപുസ്തകം ചെയ്തിട്ടില്ല.

പ്രായശ്ചിത്തവിഷയങ്ങൾക്കു, കാരണമാവാതെ കഴിയുന്നതും കരുതി അഭ്യുദയമാർഗ്ഗം നേടേണ്ടതു് യേവരുടേയും ചുമതലയെന്നുള്ളതു് പ്രത്യേകം പ്രസ്താവിക്കേണ്ടതുമില്ലല്ലോ.

൧. ബാലൻ ചെയ്യേണ്ടതായ സംസ്കാരം.

“ജാതക്രിയാനന്തരമേവബാലഃ

പ്രേതക്രിയാദാവധികാരവാന്യന്തഃ”.

ജാതകർമ്മത്തിനു ശേഷം മാത്രമേ ബാലൻ ക്രിയാധികാരമുള്ളു. ബാലൻ പിറന്നാൽ ജാതകർമ്മത്തിനു മുമ്പ്, അയാളുടെ പിതാവു മരിക്കുന്നു യെങ്കിൽ പുലയില്ലാത്ത ആളിനേക്കാണ്ടു ജാതകർമ്മം ചെയ്യിക്കുക. മാതാവു മരിക്കുന്നു യെങ്കിൽ പിതാവിനു ജാതകർമ്മം ചെയ്യാം. അ

നന്തരം ചരട്ട കെട്ടിച്ചു കൊണ്ടും ഉടുപ്പിച്ച് അവിമോ
ഭവും കെട്ടിച്ചു അവരുടെ സംസ്കാരാദി പരം ക്രിയ ചെ
യ്യിക്കുന്നു. മാറ്റു പുലയുള്ളവർ കട്ടിയേയെടുത്തു സം
സ്കാരാദി ക്രിയ ചെയ്യിക്കരുത്. പത്താം ദിവസം മാറ്റു
ടുത്തു കളിപ്പിക്കുന്നു; വേണ്ടുന്നതുപക്ഷവും ഉണ്ട്. അ
പനാർ, സഹോദരന്മാർ, യെന്നിവർ ബാലൻ പിണ്ഡ
കത്താവായിരുന്നാൽ സംസ്കാരസഞ്ചയനങ്ങൾ കഴിച്ചു
മാറ്റപര ക്രിയകൾ എല്ലാം അയാളേക്കൊണ്ടു ചെയ്യിക്കേ
ണ്ടതാകുന്നു. ഇവ കൂടി ചെയ്യിച്ചു കൂടനും അഭിപ്രായ
ഭേദമുണ്ട്. ചെൺകട്ടിയും ജാതകർമ്മാനന്തരം വിതുക
ർമ്മാധികാരിണിയാകുന്നു. തൊണ്ണൂറുനാഴികയ്ക്കകത്തു ജാ
തകർമ്മം കഴിയാതെ ഇരിക്കേ, മാതുവിതുമരണം സമേ
പിച്ചാൽ, പതിനൊന്നാം ദിവസം പുലപോക്കിക്കുളിച്ച്
പുണ്യാഹ മേറ്റു ബാലനു ജാതകർമ്മം ചെയ്തു, അയാളേ
ക്കൊണ്ടു പശുദാനത്തോടു കൂടി ഉദകബലികൾ കടവി
ൽ കഴുപ്പിച്ചു, യഥാവിധി പിണ്ഡം മുതലെല്ലാം ചെയ്തി
ച്ചു കൊൾക. പത്താം ദിനം ആയിരുന്നാലും ദശാഹ
ബലി പട്ടനാട്ടി ചെയ്യിക്കണമെന്നും ചിലർ പറയുന്നു.
അമ്മമരിക്കുകയും, ബാലൻ തൊട്ടു കിടക്കയും ചെയ്യുന്ന
എങ്കിൽ ജാതകർമ്മം പാടില്ലാ. അതു മേതുവായിട്ടു
സംസ്കരിപ്പാൻ കൂടുകയും അരുത്. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ
പിതാവ് കാലഗതിയേ പ്രാപിച്ചാലും ബാലനു സം
സ്കരിപ്പാൻ പാടില്ലാ. പതിനൊന്നാം ദിവസം പെറ്റു
പുണ്യാഹത്തിനു മുമ്പ് ഇവർ മരിച്ചാലും സംസ്കാരാദി

ചെയ്തിച്ച കൂടാ. പുലയോയി പുണ്യാഹശേഷം, ജാതകമ്ം ചെയ്ത മേൽ വിവരിച്ചപ്രകാരം ഉദകാദിചെയ്തിച്ച കൊള്ളുക. മരിച്ച ആളിന്റെ പുലയിൽ ആ ആളിനു ഉണ്ണിയുണ്ടായാൽ, അപ്പോൾ അന്നുനേകൊണ്ട ജാതകമ്ം ചെയ്തിച്ച ഉദകബലികൾ കുടിശിഖതിന്ത് ചെയ്തിച്ച മുറയ്ക്ക തുടരേണ്ടതാകുന്നു. വിണ്ഡാനന്തരമാണു ഉണ്ണി പിറക്കുന്നതെങ്കിൽ, പുണ്യാഹാനന്തരം, ജനിച്ച ദിവസം തുടങ്ങി ബലിയിടീച്ച് ഭീക്ഷിപ്പിക്കുന്നു. പുലയിൽ ചെയ്യുന്ന ജാതകമ്ംക്രിയയ്ക്കു കൂട്ടുന്നവർ പുണ്യാഹം വേണ്ടെങ്കിലും വേണമെന്നുള്ളവർക്കു കാര്യമുണ്ടു്. ഈ ഗദ്യവിൽ ചെയ്യുന്ന ജാതകമ്ംത്തിനു നാനദീമുഖം തുണ്ണി ചെയ്തയണേ വേണ്ടതെന്നും ചിലർക്കു അഭിപ്രായമുണ്ടു പോൽ. ക്രിയകൾക്കു കുട്ടി മന്ത്രം ചൊല്ലേണ്ടതാകയാൽ തൊട്ടു ചെയ്യുന്നവർ ചൊല്ലുകയേ ഗത്യന്തരമുള്ളുവല്ലോ. ബാലനേ കൊണ്ടു ചെയ്യിക്കുന്ന ഉദകക്രിയ, കുട്ടിയേ കുളിപ്പിച്ച് കുളത്തിൽ നിന്നും ചെമ്പു പാത്രത്തിൽ വെള്ളം കൊണ്ടു വന്ന് അങ്കണ മിറത്തുവച്ചു ചെയ്യിക്കേണ്ടതാകുന്നു. അച്ഛനമ്മമാർ ഒഴിച്ച് മറ്റു മരിച്ച പുലയിൽ ഉണ്ടാകുന്ന ഉണ്ണിക്കും, അപ്പോൾ, അയാളുടേ അച്ഛനു ജാതകമ്ം ചെയ്യാം. ആ കുട്ടി സംസ്കാരത്തിനു ചേരേണ്ടതു മില്ലല്ലോ.

൨. കൂട്ടമരണം.

ദമ്പതികളുടെ മരണം ഒരു ദിവസം സംഭവിക്കുന്നെങ്കിൽ മുന്വിൽ മരിച്ചവരേ ഭൂവാസനാഗ്നി കൊണ്ടും

(ഇല്ലകിൽ ലോകാഗ്നി) പിന്നിൽ മരിച്ചവരെ ലോകാഗ്നി കൊണ്ടു പിന്നെയും സംസ്കരിച്ചു കൊള്ളുക. ആരായിരുന്നാലും സംസ്കാരം മരണ ക്രമത്തിനേ പാടൊള്ളുക. ഒരു സംസ്കാരം കഴിഞ്ഞാൽ അതിന്റെ ഉദക്രൂിയ ചെയ്ത് അടുത്ത സംസ്കാരം ചെയ്യുക. പതിമാരുടെ കൂട്ട മരണത്തിലും ന്യായം ഇതു തന്നെ. ദമ്പതിമാരുടെ കൂട്ട മരണത്തിൽ ഒരു കോണിയിൽ എടുത്തു ഒരു ചിതയിൽ സംസ്കരിപ്പാൻ വിധി കാണുന്നു എങ്കിലും, മന്ത്രത്തിൽ കൂടി ഭേദം കല്പിച്ച്, പേണ്ടിയിരിക്കുന്നതു കൊണ്ടും മറ്റും ഇത് ഇപ്പോൾ നടപ്പിലിരിക്കുന്ന ഒന്നല്ല. അതിനാൽ ഇതേപ്പറ്റി അധിക വിസ്താരം ചെയ്യുന്നില്ല. രണ്ടാമത് മരിച്ചവരെ തുടങ്ങി പ്രേത ശുദ്ധി ചെയ്ത് ക്രമത്തിനു സംസ്കരിച്ചു കൊള്ളുക. സഞ്ചയനവും മരണക്രമത്തിനു ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു.

൩. ശവത്തേ മുക്കി സംസ്കാരം.

ചണ്ഡാളാദി സ്വശർന്നത്തികലാണ് മുതശരീരം മുക്കേണ്ടത്. പുലയില്ലാത്ത ബ്രാഹ്മണർ മുതശരീരം കട്ടിലിൽ കൂട്ടി കെട്ടി കൊള്ളത്തിൽ താത്തുകല്ലുവെച്ചു അവർ മാറിയാൽ മാറ്റ ബ്രാഹ്മണർ എടുത്തു കൊണ്ടു വന്നു കൊള്ളുക. മറ്റാൾ പ്രേത ശുദ്ധി ചെയ്തു. പിണ്ഡകത്താവു സംസ്കരിക്കുക. തല, വയറു, മാറ്, ഇവയേ കിട്ടിയൊള്ളൂ എങ്കിൽ അതിനു പ്രേത ശുദ്ധി ചെയ്ത് സംസ്കരിക്കുക. മറ്റാൾമാണു കിട്ടിയതെങ്കിൽ, ദാമിപ്പി

ജ്വര സ്പന്ധാരം ചെയ്യുക. മുക്കികൊടുത്തവയ്ക്കും, എടുത്തു കൊണ്ടു പോന്നവയ്ക്കും, കുളിച്ചാൽ പ്രേതശുദ്ധി ചെയ്യാം. പ്രേതശുദ്ധി ചെയ്തവയ്ക്കു മാറ്റു തൊട്ടു കുളിച്ചു പുണ്യാഥമോരാൽ സ്പന്ധാരത്തിനു കൂടാം. ശവത്തേ മുക്കികൊടുക്കുന്നത് ശുഭാദികൾക്കു മാധാം. ശവത്തേ മുക്കുന്ന കുളം തേകി ശുദ്ധപുണ്യാഥം കൊണ്ടു ശുദ്ധിവരും. പ്രേതത്തിനു അശുദ്ധി വിഷയമുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ തന്നെ പ്രതിശരീരത്തിനു പ്രേതശുദ്ധി വേണ്ട. പ്രതിശരീര മശുദ്ധിപ്പെട്ടാൽ പ്രേതശുദ്ധി ചെയ്തേ സ്പന്ധരിപ്പാൻ പാടൊള്ളു താനും.

൪. ബ്രഹ്മചാരിസ്പന്ധാരം.

ബ്രഹ്മചാരി മരണത്തിൽ കൃഷ്ണാജിനം ധരിപ്പിച്ചു സ്പന്ധരിയ്ക്കണം. ദണ്ഡു ചിതയിൽ ഇടണം. ബ്രഹ്മചാരിയേ പറ്റാറിപുനസ്പന്ധാരമുണ്ടാകുന്നു എങ്കിൽ പ്രതിശരീരത്തിൽ പൂണന്തൽ മാത്രം ധരിപ്പിച്ചാൽ മതി. അസ്ഥിസ്പന്ധാരത്തിലും ഇപ്രകാരമാകുന്നു. പ്രതിശരീരത്തിനു വലിയ സ്പന്ധാരം ചെയ്യുന്നു എങ്കിൽ ആയുധ പ്രദക്ഷിണം ചെയ്തു വന്ദിച്ചു ചിത മൂടി ധാന്യം വിതച്ചു കുളിച്ചു നെല്ല് പൊന്നും, തൊട്ടു ഉദക ക്രിയാദി ചെയ്തു കൊള്ളുക. ദണ്ഡും, മുണ്ടും, ശരീരത്തിൽ ധരിപ്പിയ്ക്കണമെന്നും ഗ്രന്ഥാന്തരം.

൫. ക്രിയാർത്ഥം.

ബ്രഹ്മചാരി, ഗർഭിണി, ആയിതാഗ്നി, പ്രേതദീക്ഷിതൻ, അന്യോശൈലി, യെന്നിവർ ജനകജനനീമര

ഞങ്ങളുടെ അപരഭാവം, സംസ്കാരാദി അപരക്രിയകൾ എ
 ല്ലാം ചെയ്യാം. മറ്റാരെയും സംസ്കാരസഞ്ചയനങ്ങൾ
 ചെയ്തു കൂടാ. ബ്രഹ്മചാരി കർത്താവോ, ഉപകർത്താവോ,
 ആയിരുന്നാലും പിണ്ഡം കഴിവോളം ഗൃഹത്തിൽ വെച്ചു
 നിത്യകർമ്മം ചെയ്തുകൊണ്ടും, കൊടു ബലിയ്ക്കു ശേഷം കുളിക്കു
 തയും, ഗൃഹത്തിൽ വെച്ചു ഭക്ഷിയ്ക്കുകയും അതാണ്. ഉപഭവ
 നത്തിലോ അന്യ ഗൃഹത്തിലോ ഭക്ഷിക്കുക. കുളിച്ചു പ
 ഞ്യാമം ഏൽക്കണമെന്നും ചിലർ പറയുന്നു. ചിലർ
 ഗൃഹത്തിൽ ഭക്ഷിക്കണമെന്നും, കുളിക്കുന്ന മെന്തില്ലെന്നും,
 അഭിപ്രായപ്പെടാതെ ഇരിക്കുന്നില്ലാ. അഗ്നി ഹോത്രിയം
 പിണ്ഡ കർത്താവായി വന്നാൽ ബ്രഹ്മചാരിയേപ്പോലെ ഭ
 ക്ഷിക്കുക. ബ്രഹ്മചാരിയ്ക്കു പുലയിൽ നിത്യകർമ്മമെല്ലാം
 സമന്വയിച്ചു ചെയ്യാം. സമാവർത്തനം പിഴച്ചിട്ടാവത്തി
 ക്കും മുമ്പ് മാതാപിതാക്കന്മാർ മരിച്ചാൽ കൃഷ്ണാജിനാദി
 കൾ വിധിപോൽ ധരിച്ച് സംസ്കാരാദികൾ ചെയ്യുക.
 പിതൃവ്യാദികളുടെ മരണത്തുകൾ പിണ്ഡ കർത്താവായി
 വന്നാൽ മേൽ വിവരിച്ചവർ പിണ്ഡം തുടങ്ങി എല്ലാം
 ചെയ്യുക. ബ്രഹ്മചാരി എങ്കിൽ പതിമൂന്നാം ദിവസം
 ബലിയ്ക്കു ശേഷം പാചിയും, ചെയ്ത് ഭീക്ഷ യഥാവിധി
 വീടിക്കൊടുക്കുക. ബ്രഹ്മചാരി പിതൃവ്യാദികളുടെ സംസ്കാ
 രസഞ്ചയനങ്ങൾ ചെയ്തു പോയാൽ പുനരവനയനാദി
 പ്രായശ്ചിത്തങ്ങൾക്കു കാരണമാകുന്നു. മാതാപിതാക്ക
 ന്മാരേ അന്യോന്യം ഭീക്ഷിയ്ക്കുകയും ചെയ്യാം. ബ്രഹ്മ
 ചാരി മറ്റൊരാളെ കുളിക്കണമെന്നും, വേണ്ടെന്നും, പക്ഷം

നരം. ഒരുവന്റെ അച്ഛനോ അമ്മയോ മരിച്ചിരിയ്ക്കേ, അവൻ പുത്രനുണ്ടായാൽ ജാതകമം ചെയ്ത ശേഷം യഥാവത് സംസ്കരിയ്ക്കേണ്ടതാകുന്നു. ഭാര്യാമരണത്തുകൽ ഭർത്താവു സംസ്കരിച്ച കൂടാ. സംസ്കരിയ്ക്കാമെന്നും ചിലർ പറയുന്നു.

ന. അന്യചരണ സംസ്കാരം.

അന്യചരണമായി സംസ്കരിപ്പാനേ ചില സന്ദർഭത്തിൽ ശത്രുന്തരമുള്ള എന്നു വന്നാൽ അങ്ങിനെ ചെയ്യാമെന്നു കാണുന്നു. അങ്ങിനെ ചെയ്തിരുന്നാലും ഉടകബലി, സഞ്ചയനം, മുതലായവ സ്വചരണമായി മാത്രമെ ചെയ്യപ്പെടാൻ പാടാുള്ളൂ.

൭. അടുപ്പം.

(സംസ്കാരം ചെയ്യപ്പെടേണ്ട ആളിന്റെ കൂടം)

ഈ കൂടം അനുസരിച്ചാണ് അപരക്രിയ എല്ലാം ചെയ്യേണ്ടതു. മരിച്ച ആളിന്റെ പുത്രൻ, പിതാവ്, പൗത്രൻ, സഹോദരൻ, ഭിന്നോദരൻ, അഹൻ, ഭിന്നോദരഅഹൻ, ഇവരുടെ പുത്രന്മാർ, മുത്തഹൻ, ഇങ്ങനെ കൂടംഈ കൂടത്തിനു അടുത്തഅടുത്തആൾ ഇല്ലകിൽ പിന്നെയുള്ളആൾ ചെയ്തുകൊൾക. ഔരസപുത്രനും, ദത്തപുത്രനും, കൂടി സംസ്കരിക്കുകിൽ ഔരസപുത്രനാണ് പ്രമാണ്യം. ഉപനിച്ഛതുകൊണ്ടു അടുപ്പം ഇല്ലതാനും.

൮. സംസ്കാരത്തടവ്.

അനുപനീതർ, സൂതിക, ദാഹ, പ്രഥമാർത്ഥവശൈ

ണ്ഡകാദിസ്തർശനത്താൽ പുണ്യാഹനിമിത്തമുള്ളവർ, സ
ന്ധ്യാലോപമുള്ളവർ, പുണ്യാഹനിമിത്തമിരിയ്ക്കേ സ്നാത
കന്മാർ, എന്നിവർ സംസ്കാരസഞ്ചയനങ്ങൾ ചെയ്യ
രുതു. സന്ധ്യാലോപികൾ സന്ധ്യ ആവത്തിച്ചു ഉദകബ
ലികൾ കുടിശിവ തീത്ത് മറ്റുടത്തു കുളിച്ചു, യഥാവ
ൽ പിണ്ഡം വച്ചു കൊള്ളുക. പുല ഉണ്ടായിരിക്കുമ്പോ
ൾ മാതാപിതാക്കന്മാരേ കഴിച്ച് മറ്റാരെയും സംസ്കാ
രസഞ്ചയനങ്ങൾ ചെയ്യരുതു. ഉദകദശാഹങ്ങൾ ചെ
യ്യാം. ഇപ്രകാരം സംഭവിക്കുമ്പോൾ സംസ്കാരസഞ്ചയ
നങ്ങൾ അന്യന്മാരെക്കൊണ്ടു ചെയ്യിക്കയെ തരമുള്ളു.

൯. സംസ്കാരത്തിനു കൂടൽ.

പുലയില്ലാത്ത ഒരാൾക്കു ഒരു ദിവസം ഒരു സംസ്കാ
രത്തിനെ കൂടാവു. നിവത്തി ഇല്ലങ്കിൽ പചതിനും കൂടാം.
അങ്ങിനെ ചേരേണ്ടതു എടുത്തുകൊണ്ടു പോകുന്നേടം മു
തലാകുന്നു. കൂട്ടന്നവർ സംസ്കാരാനന്തരം തദംഗമായ
ഉദകക്രിയ കഴിച്ചു മറ്റുടത്തു കുളിച്ചു പുണ്യാഹം ഏ
റു ശുദ്ധനാവണം. ആലത്തൂർ ഗ്രാമക്കാർ ഇങ്ങനെ
കൂടകിൽ, ഒരു സന്ധ്യ കഴിഞ്ഞുവെച്ചു പുല കൊള്ളുന്നു.
അനുദേശവാസികളായ പിണ്ഡകന്താക്കന്മാർ സംസ്കാ
രത്തിനിടയ്ക്കു വന്നു ചേർന്നാൽ മദ്ധ്യോപസ്ഥാനം മുതൽ
ചേരാം. ആ ഉപസ്ഥാനത്തിനു ശേഷം ചേരാൻ പാടി
ല്ലാത്തതുമാകുന്നു.

൧൦. ചരണം മാറിയാൽ.

ഒരുത്തനുള്ള പുത്രരിൽ ജ്യേഷ്ഠനെ ചേർന്നു മാറി ഉ

വനയിച്ചാൽ, മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ സംസ്കാരത്തു
മുമ്പു കനിഷ്ടപുത്രനാകുന്നു. ശേഷം ക്രിയ വെച്ചേറെ
യേണ്ടതുമാകുന്നു. ജ്യേഷ്ഠപുത്രൻ സംസ്കാരത്തിനു കൂടി
മെന്നില്ലെന്നും ചിലർ പറയുന്നു.

മ. സംസ്കാരമദ്ധ്യേ സന്ധ്യ.

സംസ്കാരത്തുകൾ സന്ധ്യ വന്നാൽ മദ്ധ്യോപവാസം
നത്തിനു മുമ്പു കത്താക്കന്മാർ കുളിച്ചു, അതി
ച്ചു ശേഷം മുഴുവനാക്കുക. ഉപസ്ഥാനത്തിനു ശേ
ഷം സന്ധ്യ വരുന്നതു എങ്കിൽ സംസ്കാരാംഗം ഉ
ന്നത്തരം നെല്ലും പൊന്നും തൊട്ടുകുളിച്ചു സന്ധ്യാവ
ചെയ്തു. പുലയില്ലാത്തവർ സംസ്കാരത്തിനു കൂടി
കിൽ അവർക്കു ഇടയ്ക്കു സന്ധ്യാവന്ദനം ചെയ്യാൻ
ല്ലാ. സംസ്കാരം കഴിഞ്ഞു ഉദകൃതിയാനന്തരം
പൊന്നും തൊട്ടു മാറുടുത്തു കുളിച്ചു പുണ്യാഹമേറേ
സ്ത്യാവന്ദനം ചെയ്യാവു. പുലയുള്ളവരും ഇല്ലാത്ത
കൂടി സംസ്കരിക്കുമ്പോൾ പുലയുള്ളവർക്കും ഇടയി
സ്ത്യാവന്ദനം പാടില്ലാ. അതുകൊണ്ടു ഇങ്ങനെ
ന്ന ഘട്ടത്തിൽ ഇടയ്ക്കു സന്ധ്യവരാതെ നോക്കിയെ
യ്ക്കാൻ പാടൊള്ളു. ബ്രഹ്മചാരിയ്ക്കും, അഗ്നിഹോ
ഇടയ്ക്കു സന്ധ്യാവന്ദനം പാടില്ലാ. ആലത്തുകാർ
രത്തിനു കൂടിയായ ഒരു സന്ധ്യ പുല കൊള്ളുന്ന
വർക്കും ഇടയിൽ സന്ധ്യാവന്ദനം പാടില്ല. ഇവ
സ്ത്യാവരാതെ നോക്കിയേ സംസ്കാരത്തിനു കൂടി
പൊള്ളു.

മ. സംസ്കാരമദ്ധ്യേപുല.

സചിന്ധസോഭകന്മാരെ പുലയിൽ സംസ്കരിക്കു
മ്പോൾ പരിസ്കരിച്ചതിൽ പിന്നെ അന്യപുല കേൾക്കി
ൽ, മന്ത്രം കൂടാതെ കളിച്ചവന്നു ശേഷം ക്രിയ ചെയ്യുക
പുലയില്ലാത്തവന്നും സംസ്കാരത്തിന്നു കൂടിയിട്ടുണ്ടങ്കിൽ
അയാൾ മന്ത്രസ്നാനം ചെയ്ത് ശേഷം ക്രിയ ചെയ്യണം.
സംസ്കാരമദ്ധ്യേ പുലകേട്ടാൽ, ആ പുലകൊള്ളുണ്ടവൻ
കളിച്ചു കൂടുക എന്നും വക്ഷുഭേദം ഉണ്ടു.

മ. മദ്ധ്യോപസ്ഥാനം.

സംസ്കാരത്തിൽ, നട്ട മുറിഞ്ഞാൽ ചെയ്യേണ്ടതായ
ഉപസ്ഥാനം, അതിന്നു മുമ്പു ചെയ്താൽ ആവർത്തനീയമാ
ണ്. പിമ്പ് ചെയ്താൽ പശുഭാഗം ചെയ്യേണ്ടതുമാകുന്നു.

മ. സംസ്കാരപ്പിഴവിൽ.

ഗർഭിണിസംസ്കാരപ്പിഴവിൽ, പ്ലാശ്കൊണ്ടുള്ള പു
നസ്സംസ്കാരം മതി. അസ്തികൊണ്ടു ചെയ്യുന്നിടത്തും പു
നസ്സംസ്കാരക്രിയ മതി. സംസ്കാരവും, ഏകച്ഛസംസ്കാ
രവും, പിഴച്ചാൽ, ആവർത്തിക്കുമ്പോൾ മാറി മാറി ചെ
യ്ക്കുകൊണ്ടു ആവർത്തിക്കുന്നു. ഏകച്ഛകാലത്തിൽ ഭൂ
മിഭാഗം ചെയ്തുപോകിൽ പുനസ്സംസ്കാരം ഏകച്ഛമായി
ത്തന്നെ ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു.

മ. അസ്ഥി സംസ്കാരം.

പ്രേതശുദ്ധി വിഷയത്തുകൽ അത് ചെയ്യാതെ
സംസ്കരിച്ചാൽ, അസ്ഥി, കോടിവസ്ത്രം വിരിച്ച്, അ

തിൽ അരവരയും, കണ്ണം വരയും, അതിനു മേൽപ്പട്ടം ഉള്ളത് പ്രത്യേകം കടിലുകൊണ്ടു എടുത്ത് യഥാക്രമം വച്ചു പുല്ലുകൊണ്ടു വെച്ചൊരാ കെട്ടി പുല്ലും മണലും വിരിച്ചു അരിൽ തെക്കു തലസ്ഥാനം വരുമാറു വച്ചുകൊള്ളുക. ഭരണന്തരം കുളിച്ചുവന്നു മന്ത്രസംസ്കാരമായോ, ഏകച്ചമായോ, ചെയ്ത് ചിതമുടി ചോന്ന ശേഷം ചെയ്തുകൊൾക. പുണലുള്ളവർക്കു അതു ശുഭമായി പിരിപ്പിച്ചു ഇടുവേണം സംസ്കാരം ചെയ്യാൻ എന്നുമുണ്ടു. കൊണ്ടുചോകുന്നതു കോണിയിൽ വച്ചു വേണന്നുചിലാ. അസ്ഥി മൂക്കി സസ്തരിയ്ക്കേണ്ടതാണെങ്കിൽ, മുതശരീരം മൂക്കുന്ന രീതിയ്ക്കല്ലാം ചെയ്തുകൊള്ളുക. അസ്ഥി വാരി നദിയിൽ കുളഞ്ഞു പുനസ്സംസ്കാരം ചെയ്താൽ മതി എന്നും അഭിപ്രായമുണ്ടു.

മന്ത്ര. സംസ്കാരാവർത്തനം.

ഏകച്ചത്തിൽ ഉപസ്ഥാനവും, പൂജാജ്യം കൊട്ടിക്കലും, പിഴച്ചാൽ പുനസ്സംസ്കാരം ചെയ്യണം. പുനസ്സംസ്കാരത്തിൽ, പ്ലാശിൻ കഴകൾ വിധിച്ചവണ്ണമല്ലാതെ അംഗങ്ങളിൽ കൂടുതൽ കാവു വന്നാൽ പുനസ്സംസ്കാരം ചെയ്യണം. ഗർഭിണി സംസ്കാരത്തിൽ സ്രവസംമാജ്ജനത്തിനുശേഷം ഉള്ള വിശേഷവിധികൾ പിഴച്ചാൽ ആവർത്തിക്കണം. മന്ത്രസംസ്കാരത്തുകൽ ആജ്യസംസ്കാരം, സ്രവസംമാജ്ജനം, ഉപസ്ഥാനമന്ത്രങ്ങൾ, ഇവ പിഴച്ചാലും ആവർത്തിയം തന്നെ. ആവ

അന്തരവിഷയം സഞ്ചയനത്തിനു മുമ്പ് അറിഞ്ഞതേ അ
സ്ഥികൊണ്ടു പുനസ്സംസ്കാരം ചെയ്യാം. പ്രേത ലോകാ
രം മരണാൽ ചിതമേൽ വയ്ക്കും മുമ്പാ ചെയ്യാം. ഗോ
കൃത്യാപ്രമാദത്തിൽ, പിണ്ഡത്തുകൾ ബഹുതപം വശ
ദ്രവ്യം ചെയ്ത തന്നെ.

മത. കർമ്മമദ്ധ്യേപല.

ഉപനയനത്തിൽ പൂർണ്ണത ഇട്ടശേഷവും, വേളി
ക്കു പാണിഗ്രഹണം കഴിഞ്ഞിട്ടും, മാതാപിതക്കൾ മ
രിച്ചാൽ, കുളിച്ച് ഈ കൃത്യ മുഴുവനാക്കി സംസ്കാരാദി
ചെയ്തുകൊള്ളുക. ഇവയ്ക്കു മുമ്പാണകിൽ എല്ലാമുപേക്ഷി
ച്ചു പിണ്ഡാനന്തരം ചെയ്തുകൊള്ളുക. അതിശ്ചൈത്രീ
യ അനുദിനകീൽ വച്ചു ചെയ്തുകൊള്ളുക. ഗോദാനത്തി
ക്കുലം, മഹാനാമനിയിങ്കലും ന്യായം ഇതുതന്നെ. നാ
മകരണം, വാതിൽ വിറപ്പാട്, അന്നപ്രാശനം, ശ്രാ
ദ്ധം, ഇത്യാദികൃത്യകളുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ ഗുരുക്കന്മാരുടെ
മരണം സംഭവിക്കിൽ എല്ലാമുപേക്ഷിച്ചു പിണ്ഡാനന്ത
രം ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു. നാമകരണം അമരൻ ചെയ്യ
കയാണെങ്കിൽ കുളിച്ചു മുഴുവനാക്കി, സംസ്കാരം ചെ
യ്തുകൊള്ളുക. അഷ്ടകാപാർവ്വണം, സപിണ്ഡി, ഇവയി
ൽ ഇങ്ങനെ സംഭവിക്കിൽ കുളിച്ച് അഗ്നിയിങ്കലേ കൃ
ത്യ മുഴുവനാക്കി സംസ്കരിക്കുക. താന്ത്രികകർമ്മമദ്ധ്യേ
താന്ത്രിയ ഗുരുമരണശുദ്ധം സംഭവിക്കിൽ അനു
ബാധ കൃത്യ സമാപ്തിയാക്കിൽ മതിയല്ലോ. നാമധ്യായ

ത്തിൽ ആണങ്കിൽ കളിച്ചു മുഴുവനാക്കി, സംസ്കാരാദി ചെയ്യുക.

മവ്യ. അഗ്നിഹോത്രസംസ്കാരം.

അഗ്നിഹോത്രം സംസ്കാരം ത്രേതാഗ്നികൊണ്ടു ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു. അവിടെ ത്രേതാഗ്നി-കൂട്ടുന്നസമയം മുതൽക്കാണ് പൂജ തുടങ്ങുക. മരിച്ച ദിവസമല്ലാ സംസ്കരിക്കുന്നതെങ്കിൽ സംസ്കാരദിനത്തിന്റെ പതിനൊന്നാംദിവസമാണ് പിണ്ഡം. അനന്തരം പുണ്യാഹശേഷമുള്ള നിത്യബലിയ്ക്കുത, മരണത്തിനുശേഷം സംസ്കാരദിനത്തിനു ഇടയിൽ എത്ര ദിവസമുണ്ടോ അത്രയും പിണ്ഡം വയ്ക്കണം. ചാത്തത്തിനു മരിച്ച സമയത്തെ തിമിയാണ് — നക്ഷത്രമാണ് ഗണിയ്ക്കുക. അന്യദേശത്ത് മരണം സംഭവിക്കുക, അഗ്നിഹോത്രമുള്ളടത്തു കൂടുതൽകൂടി കൊണ്ടുവരാൻ സാധിക്കാതെയും വന്നാൽ ചെറുതെ ദഹിപ്പിച്ച്, അസ്ഥി കൂറ്റാക്കിനത്തോലുക, ഉൽ ക്രമത്തിനു കെട്ടികൊണ്ടു വന്ന് അസ്ഥിസംസ്കാരത്തിൽ വിവരിച്ചു വണ്ണം ത്രേതാഗ്നികൊണ്ടു സംസ്കരിച്ചുകൊൾക. അസ്ഥികൊണ്ടു വരുന്ന ആൾ, സന്ധ്യാവന്ദനാദി ചെയ്യേണ്ടതായി വന്നാൽ, അസ്ഥി വെച്ചു കളിച്ച് പുണ്യാഹമോറു ചെയ്തുകൊൾക. ശുവരോദ്ധവിഷയം ഉണ്ടായാൽ അതു ചെയ്തു സംസ്കരിക്കുക. ഇപ്രകാരമുള്ള, അഗ്നിഹോത്രം പതിയുടെ മരണത്തുകയും ഇപ്രകാരം ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു.

൧൯. സംസ്കാരാദികളുടേതവർ.

സംസ്കാരത്തിന്നു കൂട്ടുന്നവൻ, കഴുപ്പിക്കുന്നവൻ, സഞ്ചയനം ചെയ്യവൻ, പട്ടങ്ങു കാട്ടിയവൻ, ദശാഹ മുണ്ടവൻ, അതിനുവെച്ചവൻ, ഏകാദിഷ്ടം ചെയ്യവൻ, വാങ്ങിയവൻ,— ഉണ്ടവൻ, ഇവർ ആ ദിവസം, അതിനുശേഷം നിത്യകർമ്മം മാത്രമെ ചെയ്യാൻ പാടൊള്ളൂ. മരണാനന്തരം ചെയ്തുകൂടാ. പ്രായശ്ചിത്തം വാങ്ങിയവൻ കളിച്ചാൽ മറ്റു എല്ലാത്തിനും കൂടാം. ശ്രാദ്ധാദിയുണ്ടു കയ്യുമാവാം.

൨൦. സംസ്കാരം ചെയ്യിക്കൽ.

ഒരു ദിവസം ഒരാലായ്ക്കു ഒരു സംസ്കാരമെ ചെയ്യിക്കാൻ പാടൊള്ളൂ. നിവർത്തി ഇല്ലങ്കിൽ രണ്ടിനാവാം. അഗ്നിഹോത്രി, പ്രേതദീക്ഷിതൻ, പുലയുള്ളവൻ, ഗർഭദീക്ഷിതൻ, ഇവർ സംസ്കാരസഞ്ചയനങ്ങൾ കഴുപ്പിച്ചുകൂടാ.

൨൧. ഗ്രഹണം.

മരണാനന്തരം ഗ്രഹണമുണ്ടായാൽ ആ കിടക്കുന്ന മുറി ഗ്രഹണാരംഭത്തിന്നു മുമ്പ് അടച്ചാൽ മതി. ആ ഗ്രഹണശുദ്ധം ബാധകമല്ല. ഗ്രഹണമദ്ധ്യത്തിൽ മരിച്ചാൽ പ്രേതശുദ്ധിചെയ്ത് സംസ്കരിക്കണം. പുലയ്ക്കിടയിൽ ഗ്രഹണം സംഭവിച്ചാൽ, പട്ടയ്ക്കൽ പഞ്ചഗവ്യംകൊണ്ടു പുണ്യാഹം തളിച്ചുകൊള്ളുക.

൨൨. ബാലമരണാദികളുള്ള അതുദ്ധി.

ഭർതൃതിയിലും, ബാലമരണത്തിലും, അനുബ്രാഹ്മ

ണമരണത്തിലും, ആ കിടക്കുന്ന മുറിക്കു അശുഭിയാ-
 ള്ളു. മൃതശരീരം മാറിയാൽ ആ അകം പലവട്ടം മെ-
 ഴുകി ശുദ്ധപുണ്യാഥം തളിച്ചാൽ ശുദ്ധിയാകും. ശവ
 ശുദ്ധിയിക്കൽ ഏവക്കും മാറുടത്തു കളിച്ചു പുണ്യാഥം
 ചേണം. ശുദ്ധർ ചത്താൽ മൃപ്പതും, പതിതൻ ചത്താൽ
 രണ്ടുമാസവും, തക്കുകാടി ചണ്ഡാളന്മാർ ചത്താൽ നാ-
 ലുമാസവും, കഴിഞ്ഞ സ്ഥലം ശുദ്ധിവരും. അതിന്നു മ-
 ന്വ അത്യാവശ്യമെങ്കിൽ ചന്നാടിയിരിക്കാണ്ടു ശുദ്ധി വരി-
 കയും ചെയ്യും.

൨൩. സമാശ്വേദമുള്ള പല തരവാട്.

സമപുചയുള്ള തരവാടുകളിൽ ഒന്നിന്ത ആരെങ്കി-
 ലും പ്രായപൂരണമുള്ളവർ മരിച്ചാൽ എല്ലാതരവാടുകാ-
 രും പതിനൊന്നാം ദിവസം പുച പോക്കി കളിക്കുണ്ടതും
 കത്താക്കുന്നതും, പ്രേതശുദ്ധമായവരും ശുദ്ധപുണ്യാഥം
 മേക്കേണ്ടതും, ആകുന്നു. പുച പോയിട്ടു കേട്ടാൽ സ്നാ-
 നം ചെയ്തു ശുദ്ധനായിക്കൊള്ളുക.

൨൪. കത്താവു മരണം കേട്ടാൽ.

ഒരാൾ മരിച്ചതായി, ഒരു പിണ്ഡകത്താവു കേട്ടാൽ
 പത്തു ദിവസിക്കു മുമ്പാണെങ്കിൽ, സംസ്കാരം കഴി-
 ഞ്ഞിട്ടില്ലെങ്കിൽ അതു ചെയ്ത് മറക്കു ഉദകബലികൾ തു-
 ടങ്ങുക. പത്താം ദിവസം ഉണ്ടു കഴിഞ്ഞാണു കേട്ടതെ-
 ങ്കിൽ, അപ്പോൾ സംസ്കാരം ചെയ്ത് ഉദകബലികളും
 തിത്തു ചെയ്ത്, പിറേദിവസം വിധിയു ചെയ്തു ദിക്കി

മുക്കുക. രാത്രിയിലാണ് കേട്ടതെങ്കിൽ ഉടയത്തി
 അടുത്തു ചെയ്തു വിരോധിപ്പണം പിണ്ഡം ചെയ്തു. പതി
 നൊന്നാംദിവസം പുലർച്ചെ പോയിട്ടു കേട്ടാൽ, അപ്പോൾ
 സംസ്കാരം ചെയ്യേണ്ടതെങ്കിൽ ചെയ്തു, ഉദയത്തിലി
 യം തീർത്തു ചെയ്തു, അപ്പോൾ പിണ്ഡാവശ്യമുണ്ടാകും. അ
 ന്ന പിണ്ഡം വെട്ടാൻ സാധിക്കാതെ വന്നാൽ, പന്ത്രണ്ടാം
 ദിവസം പിണ്ഡം വെട്ടുക. പന്ത്രണ്ടാം ദിവസമാണ്
 സംസ്കാരം ചെയ്യേണ്ടതെങ്കിൽ, അന്നു മാറ്റിത്തന്നു ക
 ളിച്ചു പതിച്ചുനാൾ ദിവസം പിണ്ഡം വെട്ടുക. കിഷ്കി
 കൊള്ളുക.

ര. സന്ധ്യാവർത്തനം.

പുലർച്ചയിൽ സന്ധ്യകൾ പുലർച്ച പോയിട്ടു ആവർത്തി
 കേണ്ടതായിരുന്നാൽ സമന്തമായി ചെയ്യണം. പുലർ
 ഞ്ച മുപ്പത്തു സന്ധ്യകൾ പുലർച്ചയിൽ ആവർത്തിക്കേണ്ടതാ
 യി. വന്നാൽ മന്ത്രം കൂടാതെ ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു.

ര. പുലർച്ചയിൽ പുണ്യം.

ദശാഹബലിയിടുന്നവർ, സൂരികൾ, രജസുപല, അ
 ന്നശവദാഹദശാഹദീക്ഷിതർ, ഇവരെ സ്വർഗ്ഗിയും,
 ഇവരുടെ വിടപ്പ്, വസ്ത്രം, എച്ചിൽ, ഇവരുടെ ശുദ്ധ
 മായം, പതിരൻ, തക്കുകാടി ചണ്ഡാലപയുത്തമുള്ള
 തിണ്ടൽ ജാതി, പുലർച്ചയിൽ ശുദ്ധജാതി, ഇവരേ സ്വർഗ്ഗി
 കയും, ചെയ്താൽ, പുണ്യമുള്ള മാറി ശുദ്ധപുണ്യം —
 അലർപ്പുണ്യം ഏകദേശം. ഇവരെ തിണ്ടപ്പെ

കീൽ രോപ്പുണ്യാരം ചെയ്താൽ മതി. പുണ്യാരം തളിക്കുന്നവർ കളിക്കുകയും വേണം. പുലക്കിടയിൽ പുര തീണ്ടിത്തൊട്ടാൽ പതിനൊന്നാം ദിനമേ പുണ്യാരം ചെയ്യാൻ പാടൊള്ളൂ. അനന്തരം പതിനൊന്നാം ദിവസം പുലപോക്കി കളിച്ചു പുണന്തൽമാറി ശുദ്ധപുണ്യാരമേറാ പൂണന്തൽ ഇട്ട് കളിച്ച് സന്ധ്യാവന്ദനങ്ങൾ ആചരിച്ചു ദശാമംബലികൾ കളക്കുവെൽ ഇട്ടു മാറ്റുതൊട്ടു കളിച്ചു പുണ്യാരമേറു വീണ്ടും പൂണന്തൽ ഇട്ടു പിണ്ഡം വച്ചു കളിച്ചു പുണ്യാരം ചെയ്ത് പൂണന്തൽ ഇട്ടു ഭീഷ്മ തുടങ്ങിക്കൊള്ളുക. ഇതിനിടയിൽ ബ്രഹ്മചാരി ഉണ്ടെങ്കിൽ അപ്പോൾ—അശുദ്ധി പററിയ ഉടൻ മാറ്റുതൊട്ടു കളിച്ച് ശുദ്ധപുണ്യാരമേറു പൂണന്തൽ ഇട്ടു ദശാമംബലി ഇട്ടിരിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

൨൭. കടിക്കുനീർ.

ശ്രാദ്ധദിവസം ശ്രാദ്ധമുതേണ്ടയാൾ, ബൃതികാശൌചി, ശാവാശൌചി, എന്നിവർ ആക്കും, ശാവാശൌചികൾതന്നെ തങ്ങളിലും, വിളമ്പി കൊടുക്കുക കടിക്കുനീർ വീർത്തുക ഇവ ചെയ്യരുതു.

൨൮. പുലയിൽ പൂണന്തൽ പൊതിയാൽ.

പുലയിൽ പൂണന്തൽ മുറിഞ്ഞാൽ, ശുദ്ധമായി പിരിപ്പിച്ച്, അപ്പോൾ സമന്തമായി ധരിക്കുക. അപ്പോൾ മന്ത്രത്തോടു കൂടാതെ ധരിച്ച്, പുല പോയാൽ മന്ത്രം ചൊല്ലി ധരിക്കുന്നമെന്നു ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

ഈ പക്ഷത്തിൽ പിണ്ഡകന്താവു പിണ്ഡാനന്തരം പു
ണ്യാഹം കഴിഞ്ഞാൽ മന്ത്രത്തോടുകൂടി ഒരു പുണ്യത്ത
കൂടി ധരിയ്ക്കേണ്ടതാകുന്നു. ഈ അഭിപ്രായമത്രേ പല
രും സ്വീകരിയ്ക്കുന്നതു.

൨൯. ക്ഷൗരനിമിത്തം.

ഗണഹോമമദ്ധ്യത്തിലും, ഗർഭദീക്ഷയിലും, അന്ത്യ
ദീക്ഷകളിലും, മാതാപിതാക്കന്മാർ മരിച്ചാൽ, തദംഗ
മായ ക്ഷൗരം ചെയ്യിക്കാം. ദത്തമ്മ, വലിയമ്മ, ചെ
റിയമ്മ, പിതൃവ്യാദിഗുരുഭൂതന്മാർ, ഭാര്യ, അനുജൻ, പു
ത്രൻ, ഇവരുടെ മരണത്തുകൽ മേൽപ്പായപ്പെട്ടവർ
ക്ഷൗരം ചെയ്യിയ്ക്കേണ്ടതു. പിതൃവ്യാദികളുടെ മരണത്തു
കൽ പിണ്ഡം വെപ്പാനാളില്ലങ്കിൽ തദംഗമായ ക്ഷൗ
രം ചെയ്യിക്കാം എന്നും ചിലർ പറയുന്നു. സംസ്കരി
യ്ക്കാമെന്നു മറുചിലരും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. മഹാനാ
മന്ത്യാദിപ്രതംകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ബ്രഹ്മചാരി, മാതൃദീക്ഷി
തൻ, ചെറും കഴിയാത്തവൻ, ചാതുർമാസ്യവ്രതധാരി
എന്നിവർ ഒരു ഘേതുകൊണ്ടും ക്ഷൗരം ചെയ്യിച്ചുകൂടാ.
നേരെ അപ്പന്റെ ദീക്ഷയിൽ അമ്മ മരിച്ചാൽ ക്ഷൗ
രം ചെയ്യിക്കണമെന്നും അമ്മയുടെ ദീക്ഷയിൽ അപ്പൻ
മരിച്ചാൽ ക്ഷൗരം ചെയ്യിച്ചു കൂടുന്നു ഉള്ളതു ഒരു പ്ര
ത്യേകവിധിയാകുന്നു. നാരായണബലി കന്താവു തദംഗ
മായ ക്ഷൗരമല്ലാതെ നിത്യക്ഷൗരം ചെയ്യിയ്ക്കേണ്ടത്.
അവിടയും അഹരനമ്മമാരുടെ മരണം പ്രമാണിച്ച്

ക്ഷൗരം ചെയ്യിക്കണം. വിവാഹദീക്ഷയിൽ പിണ്ഡം വെക്കുണ്ടതായാൽ ക്ഷൗരമാകാം. പിണ്ഡാംഗമാകുന്ന ക്ഷൗരം. ക്ഷൗരത്തടവിൽ ബലാബലം അനുസരിച്ചു അതു കൂടാതെയും പിണ്ഡം വെക്കാമെന്നും അഭിപ്രായക്കാരണ്ടു.

ഗുരുതപഃമറിയവർ മരിച്ച ദീക്ഷയിൽ ഗുരുതപം കറഞ്ഞവർ മരിച്ചാൽ ക്ഷൗരം ചെയ്യിക്കൂതതു. ഗുരുതപം കറഞ്ഞ ദീക്ഷയിൽ ഗുരുതപഃമറിയവർ മരിച്ചാൽ ക്ഷൗരം ചെയ്യിക്കൂണം. ഗുരുതപം സമമാണെങ്കിൽ ക്ഷൗരം ചെയ്യിക്കൂകയും വേണ്ടാ. ഇങ്ങനെ ഇതിനു പക്ഷഭേദങ്ങളും കാണുന്നുണ്ടു.

അഗ്നിഷ്ടോമം, മുതലായ യാഗം, “സന്ധിതം” എന്ന വ്രതം, കൂശാസ്ഥിഗണയോമം, പുനരാധാനം, ഇതുകൾ തുടങ്ങുന്ന അവസരത്തിലും, ഗർഭദീക്ഷയുള്ളവൻ ക്ഷൗരം ചെയ്യിക്കാം. ഉപനിച്ഛാൽ ദണ്ഡുചാരുണതിനമുവു പുനരുപനയനം വേണ്ടിവന്നാൽ ക്ഷൗരം ചെയ്യിക്കാം. ചെയ്യേണമെന്നില്ലെന്നും പക്ഷാന്തരമുണ്ടു.

നര. കൊട്ടുവലിപ്പിഴ.

ഇതു വിഴിച്ചാൽ അറിയും ദിവസം ഉദകവും, ബലിയും, കൈ ആവർത്തിക്കുക. ബലി വിഴിച്ചതു അപ്പോൾ അറികിൽ അപ്പോൾ തന്നെ ആവർത്തിച്ചാൽ മതി. ആവർത്തിക്കുമ്പോൾ പട്ട വേറെ നാട്ടുക ഉത്തമം. പട്ട നാട്ടിയതിനു വലിയ അശുദ്ധി വന്നാൽ പട്ട കളി

ഞ്ഞു കുളിച്ചു വീണ്ടും പട്ടാട്ടി ബലി ഇട്ടുകൊൾക. ഇ
ശ്വാദികൾക്കു വിശേഷിച്ചു പിണ്ഡത്തുന്നാൽ പത്തുദാ
നങ്ങൾ ചെയ്തു. ദശാഹബലിയിൽ കല്പ' മാറിക്കൂടാ എ
ന്നു നിശ്ചയമുണ്ടു്.

ന.മ. കൊട്ടബലിയിൽ കൂടൽ.

ചില പിണ്ഡകന്താക്കന്മാർ കൊട്ടബലി ചെയ്തി
രിക്കുമ്പോൾ മറ്റു പിണ്ഡകന്താക്കന്മാർ വന്നു ചേർന്നാൽ
അവരും ആ പട്ടയിൽ തന്നെ ബലി ഇട്ടു തുടങ്ങുകയേ
വേണ്ടു. പത്താംദിവസം പട്ട പഠിച്ചശേഷം പത്തുണ്ടാം
ദിനത്തിനകം ഇപ്രകാരം വന്നു ചേർന്നാൽ അവർ വേ
റെ പട്ടനാട്ടി ബലിയിട്ടു ക്രമത്തിനു പിണ്ഡവും ചെയ്താൽ
ഇവർക്കും ക്രിയ ക്രമീകരിച്ചാൽ എല്ലാ കന്താക്കന്മാരും
കൂടി ഭീക്ഷിയില്ലയുമാകാം.

ന.മ. രണ്ടു കൊട്ടബലി.

സംസ്കാർസഞ്ചയനങ്ങൾ മരണക്രമത്തിനാണല്ലോ.
എന്നാൽ ഉദകബലികൾ ഹൃദക്രമത്തിനു ചെയ്യേണ്ട
താകുന്നു. ഒരു ഉദകബലി കഴിഞ്ഞു കുളിച്ചു മറ്റുദകബ
ലി ചെയ്യുക. പ്രത്യേകകുളി വേണ്ടെന്നും പക്ഷം ഉണ്ടു.
രണ്ടു കൊട്ട ബലി ഒരു മുറാത്തിടമ്പാൽ മറച്ചു കെട്ടേ
ണ്ടതാകുന്നു. പട്ട രണ്ടും മാറിയ ശേഷമേ മറ്റുദതാ
ട്ടു കുളി വേണ്ടതായിട്ടുള്ളൂ. പട്ടയ്ക്കുശുദ്ധി പാറിയാൽ
അതു കളഞ്ഞു കുളിച്ചു മറ്റുപട്ട നാട്ടി മുറയ്ക്കു ഇട്ടുകൊള്ളു
ക. പല പൂല കൂടിയാൽ സമാപ്തി പുലയിലെ മറ്റു

തൊട്ടു കളിത്തോളത്തോളം ഇങ്ങിനെ വരുമ്പോൾ
 മറ്റുപലയില്ലാത്ത കർത്താക്കൾ ബലി കഴിഞ്ഞാൽ ക
 ളി കഴിച്ചേ ഭക്ഷണം ചെയ്യാൻ പാടൊള്ളു. പല പല
 കൊണ്ടു ഉദകദശാമന്ദങ്ങൾക്കു മുടക്കമില്ലാ. കച്ചവും ഉ
 പകരണങ്ങളും എല്ലാം പ്രത്യേകംതന്നെ വേണം. ദാ
 മകന്മാരും സപിണ്ഡന്മാരും മറ്റും അന്യോന്യം സ്വർഗ്ഗി
 കളതു. കർത്താക്കൾക്കു ക്രിയയിൽ തൊടുകയും ചെയ്യാം.
 പത്താംദിവസം എപ്പോൾ കേട്ടാലും അപ്പോൾ ഉദകദ
 ശാമന്ദങ്ങൾ തീർത്തു ചെയ്ത് പതിനൊന്നാം ദിവസം പി
 ണ്ടും ചെയ്തണം. പത്തിനു മുമ്പു കേട്ടാൽ പിന്നാ ദി
 വസം നോഞ്ഞെ അതുവരെ തീർത്തു ഉദകദശാമന്ദങ്ങൾ
 ചെയ്തു മറ്റു ചെയ്യുക. മേൽവിവരിച്ചവയ്ക്കെല്ലാം — സ
 കല സ്മരണകൾക്കും വിണ്ഡദിവസം ബഹുത്വമായി പ
 ശുദാനം ചെയ്യുകൊള്ളുക. അപരരാത്രത്തിലും, സന്ധ്യ
 ക്കും, ഉദകദശാമന്ദങ്ങൾ ചെയ്യരുത്. രണ്ടു ഏകാദശ
 പിണ്ഡം ഒരു സ്ഥലത്തു ചെയ്യരുതു. സപിണ്ഡസോദ
 കന്മാരുടെ ആണെങ്കിൽ നടത്തുകയും ചെയ്യാം. ക
 ത്താവ് ഒന്നാണെങ്കിൽ ഗൃഹക്രമത്തിനു ഒരു ക്രിയ ചെ
 യ്ത് കളിച്ചു മറ്റേതും മറ്റു ചെയ്യുക. ഇപ്രകാരമുള്ള
 ഒരു ഉദകദശാമന്ദത്തിന്റെ പത്താം ദിവസം മറ്റു ഉദകദ
 ശാമന്ദത്തിന്റെ ഇടയ്ക്കുള്ള ഏതു ദിവസമായിരുന്നാലും,
 അതിന്റെ പത്താം ദിവസംവരെയുള്ള ഉദകദശാമന്ദങ്ങൾ
 കൂടി ചെയ്തുശീർത്ത്, കുറികൾ മാറി മാറുവാനുള്ള കളി

മുഖ്യ വിദഗ്ദ്ധവിവരം ആദ്യത്തെതിന്റെ പിണ്ഡവും, മറ്റേതിന്റെ പതിനൊന്നാംവിവരം അതിന്റെ പിണ്ഡവും വെച്ചു, പുണ്യാഹാരാന്തരം ഭീക്ഷിക്കുക. ആദ്യത്തേതിന്റെ ഭീക്ഷ — ബലിക്കൽ — മുടക്കം തീർത്ത് പിണ്ഡം വെക്കയും ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു.

രണ്ട. ചിതക്കുളം — സഞ്ചയനം.

സഞ്ചയനവിവരം ചില ഭാഗം ദഹിക്കാതെ കണ്ടാൽ ചിതയിൽ തീകൂട്ടി ദഹിപ്പിച്ചശേഷം സഞ്ചയനം ചെയ്യണം. ചണ്ഡലോദിസ്തർശനംകൊണ്ടു അശുദ്ധിപ്പെട്ടാൽ അസ്ഥി വാരി നദിയിൽ ഒഴുക്കി സ്ഥലം വെട്ടി മുടിക്കാളുക. ഇതിനു പിണ്ഡവിവരം വളരെ പശുഭാഗം ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു. ശുശ്രൂഷം പ്രേതശുദ്ധി ചെയ്ത് സഞ്ചയനം ചെയ്യാമെന്നും ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. സഞ്ചയനത്തിനു മുമ്പു ഗ്രഹണമുണ്ടായാൽ, കശോഭകമോ പഞ്ചഗവ്യമോ, ദഹോഭകമോ, കൊണ്ടു പുണ്യാഹാരം ഒരു ബ്രാഹ്മണനെക്കൊണ്ടു തളിപ്പിച്ചു ശുദ്ധിവരുത്തി സഞ്ചയനം ചെയ്യാം. കാഷ്ഠാദികളെക്കൊണ്ടു അശുദ്ധിപ്പെട്ടാൽ ഒരു ബ്രാഹ്മണൻ അതു കളഞ്ഞു ചാണകനീർ തളിച്ചാൽ മറ്റൊരു ബ്രാഹ്മണനെക്കൊണ്ടു പുണ്യാഹാരം തളിപ്പിച്ചു സഞ്ചയനം ചെയ്യുക. ചിത വൃത്തികരിച്ച ബ്രാഹ്മണൻ മറ്റൊരു തൊട്ടു കളിച്ചു പുണ്യാഹാരമോ ശുദ്ധമായിക്കൊള്ളുക. തീണ്ടൽകൊണ്ടു അശുദ്ധിപ്പെട്ടാലും പുണ്യാഹാരംകൊണ്ടു ശുദ്ധിവരും. പുല കഴിഞ്ഞിട്ടു സഞ്ച

യനം നടപ്പിലാക്കുകയും ചെയ്യുന്ന എങ്കിൽ ചാത്തം, മാസം, ഇവ ഉണ്ടു. ദിവസങ്ങൾ ഒഴിച്ചു ചെയ്തുകൊള്ളുക. ഇപ്രകാരം ചെയ്യുമ്പോൾ സഞ്ചയനാമാസം പ്രത്യേകമുണ്ടു. സഞ്ചയനം ചെയ്യുന്നതുവരെ കത്താക്കുമാർ ഉല്പാദനം ആചരിക്കണം. സഞ്ചയനം അന്നുമാരാണ് ചെയ്യുന്നതെങ്കിൽ സഞ്ചയനവിധി വേണ്ടതാകും. തദനുസരണമായ ഉദകം ചെയ്തും വേണം. അയാൾ മാറുടുത്തു കളിച്ചു പുണ്യാഥമേറ്റാ ശുദ്ധനാകുമുള്ളു.

൩൪. സഞ്ചയനം മാനുഷം.

സഞ്ചയനം ചെയ്യാൻ മറന്നു പോയാൽ രാജാബോധം ചെയ്ത് പ്രായശ്ചിത്തവും ചെയ്തുകൊൾക. സവിധിയിൽ ശേഷമാണ് അറിയുന്നതെങ്കിൽ അപ്പോൾ കളിച്ചു ബഹുതപമായി പശുദാനം ചെയ്തുകൊള്ളുക.

൩൫. പുലയോദയ ദശാഹം.

പുലയോദയ ദശാഹം കേൾച്ചു വന്നാൽ ശുഭകൃമത്തിനു ഒന്നു കഴിഞ്ഞു മാറുടുത്തു കളിച്ചു പുണ്യാഥം. അനന്തരം മറ്റേ ഉദകബലികളും ചെയ്തു മാറുടുത്തു കളിച്ചു പുണ്യാഥം. പിന്നെ യഥാവിധി ശുഭകൃമത്തിനു വിധി വരുത്തുക. ഒരു വിധി കഴിഞ്ഞാൽ പുണ്യാഥം കൂടി ചെയ്തു മറ്റുവിധി തുടങ്ങണമെന്നും വക്ഷം കാണുന്നു.

൩൬. ജാതകത്തിനു മുമ്പ് ഏകാദശവിധി.

ജാതകത്തിനു കഴിഞ്ഞു മുമ്പ് അപ്പോൾ, അമ്മയെ

ഏകാദശപിണ്ഡം വയ്ക്കുണ്ട വിഷ്ണു വന്നാൽ പതിനൊന്നാം ദിവസം ശുദ്ധപുണ്യമേന്മയോ ജാതകമോ കഴിച്ച് ഉദകദശാമന്ദം ചേർക്കുകയും അതും ചെറു മുറക്കു പിണ്ഡം വെച്ചുകൊള്ളുക.

നവ. വിവാഹദീക്ഷയിൽ പിണ്ഡം.

വിവാഹദീക്ഷയിൽ വധുവരന്മാർ പിണ്ഡം വെക്കുന്നതായി വന്നാൽ പിണ്ഡത്തുനാൾ മുറയ്ക്കു പിണ്ഡം വെച്ചു കളിച്ചുകൊള്ളുക. അനന്തരം ദീക്ഷ രേഖ കഴിഞ്ഞാൽ മുട്ടിയ ശ്രാദ്ധാദി ഉള്ള മുറയ്ക്കു ദീക്ഷിച്ചുകൊൾക. പതിനാണു പിണ്ഡകത്തു എങ്കിൽ — കളി പറ്റുന്നതുകൊണ്ടു അനാദിയും ചെയ്യണം. പതിനാണു ദീക്ഷ എങ്കിൽ ശേഷവും മുറും മുറയ്ക്കു ചെയ്യാം. ബലിയ്ക്കു ഉടുത്തുകെട്ടു മാറി അലക്കിയതോ — ദേശാചാരം പോലെ മുക്കിയുണങ്ങിയതോ ആയ വസ്ത്രം ഉടുക്കേണ്ടതാകുന്നു.

നവ. സ്രീകൾ പിണ്ഡം വെക്കൽ.

സ്രീകൾ സാധാരണ ക്രിയാധികാരാണികളല്ലല്ലോ. അവർ സ്വന്തം അച്ഛന്റേയും, അമ്മയുടെയും, ഭർത്താവിന്റെയും, പിണ്ഡം വെച്ചു ദീക്ഷിച്ചു ബലി ഇടുകയേ ചേർക്കൂ. അവർ ഒരു വിധത്തിലും സംസ്കാരാത്മകദശാമസപിണ്ഡികൾ ചെയ്യേണ്ടതായിട്ടില്ല. ഇവരുടെ പിണ്ഡം സ്വന്തം ആൺമാക്കുമാത്രം, ഇല്ലകിൽ തന്നെയും ചെയ്തയാണു സാധാരണ. ആൺമാക്കു ഇല്ലാത്തവരും

ഭത്താവിന്റെ പിണ്ഡം, വേറൊരാൾ വെക്കുന്നതാണെങ്കിൽ— മറുപിണ്ഡന്മാർ അതിന്റെ പിന്നാലെ പിണ്ഡം വെക്കുന്നതും മറ്റും ചെയ്തു. പുറം തൊടണ്ടതായ ഘട്ടത്തിൽ പുല്ലുകൊണ്ടു ആ ആളിന്റെ പുറം തൊടാമെന്നും ആണ് വൈദികമതം.

മംഗല്യസൂക്തം, കന്യകമാരും, പിണ്ഡം, ബലി, ഭിക്ഷ, മുതലായതു കിഴക്കോട്ടു മന്ത്രം കൂടാതെ ചെയ്തയാണു പതിവ്. കുറമ്പുപ്പ്, തുളസിപ്പൂവ്, അക്ഷതം, ഇവയാണ് അവർ ബലിക്കുവേണ്ടത്. ഭിക്ഷ നാല്പത്തൊന്നിനു നിശ്ചിതം ഇടമാസം ഉഷ്ണി, മാസദിവസം ഭിക്ഷ വീടിയാതെ മതി. ഭത്താവു ഇല്ലങ്കിൽ ഇവർ സംവത്സരം നീത്യബലി ഇട്ടു ഭിക്ഷിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

നന്. ആചാര്യ പിണ്ഡം.

അന്യന്മാർ ഉപനിഷാൽ ആ ആൾ മരിക്കുമ്പോൾ ക്ഷൗരം ചെയ്ത് കളിച്ചു പതിനൊന്നാം ദിവസം പിണ്ഡവും വെച്ച് പന്ത്രണ്ടാം ദിവസം കരദാനം ചെയ്തു വീടുക. അച്ഛനല്ലാതെ സപിണ്ഡസോദകരിൽ ഒരാൾ ഉപനിഷാൽ ഉദകൃതിയാടി ചെയ്തു പതിനൊന്നാം ദിനം പിണ്ഡം വെച്ചു പന്ത്രണ്ടാം ദിവസം വീടണം. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ബ്രഹ്മചാരി എന്നു വരികിൽ ഉദകൃതിയാടി അന്യരെക്കൊണ്ടു ചെയ്യിച്ച് മറയ്ക്കു പിണ്ഡം വെച്ചു പന്ത്രണ്ടാം ദിവസം വീടുക.

൪൦. സർവ്വസ്വപദാനന്താലും മറ്റും പിണ്ഡം വെക്കുക.

സർവ്വസ്വപദാനം മുതലായവയാൽ പുത്രനായി വരി
യ്ക്കപ്പെട്ടവൻ സംസ്കാരം ചെയ്തു അവിടെ ഉദകൃതിയായും
മറ്റും ചെയ്തു മറ്റുടത്തു കളിച്ചു പുണ്യാഥം ഏർക്ക
ണം. ദത്തു, ശാസ്ത്രവിധി പ്രകാരമല്ലാത്തതിനാൽ പു
ലയില്ലാത്തതുകൊണ്ടു ദിവസവും പുണ്യാഥം ചെയ്യണം.
പുണ്യാഥാനന്തരം അന്ത്യോഷ്ണത്തിൽ വച്ചു ശ്രാദ്ധം വ
ന്നാൽ ഊട്ടാം. അല്ലങ്കിൽ എല്ലാദിവസത്തേയും ഉദക
ൃതിയ, കൊട്ടുബലികൾ, പത്താംദിവസം ഒന്നായി ചെ
യ്തു മറ്റുടത്തു കളിച്ചു പുണ്യാഥം ചെയ്താലും പോരാ
ഴികയില്ലാ. പതിനൊന്നാം ദിവസം പിണ്ഡവും വെ
ക്കണം. മേൽ വിവരിച്ച അശാസ്ത്രീയദത്തന് ഒരു ദീ
ക്ഷയുള്ളപ്പോൾ മേൽപ്രകാരം ചെയ്യണ്ടി വന്നാൽ,
സംസ്കാരസഞ്ചയനം, ഉദകബലികൾ മറ്റൊരാളേക്കൊ
ണ്ടു ചെയ്യിച്ചു, താൻ പിണ്ഡം മുതൽക്കു് ചെയ്യുകയും
വേണം. ദത്തൻ മരിച്ചാൽ സംസ്കാരാനന്തരം, രണ്ടി
ല്ലത്തും— ദത്തു കൊടുത്ത പിതാവും, കൊണ്ടു പിതാവും
ദശാഹാദി പിണ്ഡം വെക്കണം.

൪൧. പതുപുലയില്ലാത്ത പിണ്ഡകർത്തവ്യം.

കന്യകയുടേയും, ഉപനയിക്കാത്ത ഉണ്ണിയുടെയും,
മരണത്തുകൽ ഇപ്രകാരമുള്ള പിണ്ഡകർത്താവു സംസ്ക
രിച്ചാൽ, ഒരു പുലക്കാരനെക്കുറിച്ചു അന്നു തന്നെ എല്ലാ
ദിവസത്തേയും ഉദകൃതിയ, കൊട്ടുബലികൾ, ചെയ്തു്

മാറുതൊട്ടു കളിച്ചു, മന്ത്രസ്താനം ചെയ്ത് മന്ത്രത്തോടു കൂടി നിത്യകർമ്മം ചെയ്തിരിക്കുക. മൂന്നു പുലക്കാറെങ്കിൽ ഒന്നാം, രണ്ടാം, ദിവസം ഭാര്യ ഉദകക്രിയയും ബധിയും, മൂന്നാംദിവസം ബാക്കിമുഴുവനും ചെയ്തു നാലാംദിവസം മാറുതൊട്ടു മുതലായതു ചെയ്തു മന്ത്രത്തോടു കൂടി നിത്യകർമ്മം ചെയ്തു ഇരിക്കുക. പതിനൊന്നാം ദിവസം പിണ്ഡവും വെച്ചു പിഴിച്ചു വീടിക്കൊള്ളുക. സന്ധ്യാരത്തിനു കൂടാത്ത സോദകൻ പിണ്ഡകത്താവായി വന്നാൽ തന്റെ മൂന്നു പുലയിൽ ഒന്നാംദിവസം മൂന്നാം, രണ്ടാംദിവസം നാലാം, മൂന്നാംദിവസം മൂന്നാം, ദിവസങ്ങളിലെ ഉദകക്രിയാദി ചെയ്തു മേൽവിവരിച്ച വിധം ഇരുന്ന പതിനൊന്നാംദിവസം പിണ്ഡം വെച്ചു ഭിക്കിക്കുക എന്നും പക്ഷമുണ്ടു്.

ഭം. പിണ്ഡവും ശ്രാദ്ധവും.

ഇവ ഒന്നിലധികം ഒരു ദിവസം വന്നാൽ അച്ഛൻ, അമ്മ, അഹൻ, മാതൃസപത്നി, തന്റെ പത്നി, പുത്രൻ, സഹോദരൻ, മുത്തച്ഛൻ, മുത്തശ്ശി, ഭർമ്മാത്ത മുത്തച്ഛൻ, മുത്തശ്ശി ഈ ക്രമത്തിനു ഊട്ടിക്കൊള്ളുക. ഇതുക്രമത്തിനു — എന്നു താല്പര്യം — അഹന്റെ പിണ്ഡം മാതാമഹപിണ്ഡത്തിനു (മാതാവിനു — നോട്ടു) മുമ്പു എന്നും പുത്രന്റെ പിണ്ഡം പത്നിയുടെ പിണ്ഡത്തിനു മുമ്പു എന്നും ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. ഇതിനു മറ്റു അഭിപ്രായങ്ങളുമുണ്ടു്. ഒരുപോലെ ഇരുപക്ഷമുള്ളവ ഒന്നി

ലധികം ഉണ്ടായാൽ പ്രായം കൂടിയവരുടെത് മുമ്പുവെ
 യ്ക്കു കൊള്ളേണ്ടതുമാകുന്നു. മരിച്ച ആളിനു പുത്രനില്ല
 കിൽ മാത്രമേ അച്ഛൻ പിണ്ഡകർത്തൃത്വമാുള്ളു. പു
 ത്രനും, പിതാവും, ഇല്ലകിൽ ഭാതാക്കന്മാർ പിണ്ഡകർ
 ത്തൃത്വമുള്ളവരാകുന്നു. അവരുമില്ലകിൽ പിന്നീടു അ
 ട്തന്തവർ പിണ്ഡാധികാരികളാകുന്നു അച്ഛനില്ലകിൽ
 അച്ഛൻ വയ്ക്കേണ്ടതായ പിണ്ഡം പുത്രൻ വയ്ക്കേണ്ടതാക
 ന്നു. ആണങ്ങളും, വെണ്ണങ്ങളും, കൂടി പിണ്ഡം വയ്ക്കു
 ന്നിടത്ത് ഭട്ടവിത പിണ്ഡം വയ്ക്കേണ്ടതു വെണ്ണങ്ങൾ ആ
 കുന്നു. അമ്മയുടെ പിണ്ഡം വയ്ക്കുന്നിടത്തു അച്ഛൻ പു
 ത്രന്മാരുടെ പിന്നാലെ ആണ് പിണ്ഡം വയ്ക്കുക. സ്ത്രീ
 കൾ തനിച്ച് പിണ്ഡം വയ്ക്കുന്നിടത്തു പ്രത്യേകം പല്ലി
 ഞ്ചെക്കുകയേ പാടൊള്ളൂ. ണ്ടു ചടങ്ങിനാതശ്രദ്ധം
 കേ ദിവസം ഉണ്ടായാൽ ഒന്നു ചെയ്ത് കുളിച്ച് മരോ
 ത്തം ചെയ്യുക. സപിണ്ഡിയ്ക്കും ഇതു തന്നെ ന്യായം.

ജ. പിണ്ഡം വയ്ക്കേണ്ടതതു.

പതിതൻറയ്ക്കും, സന്യാസിയുടെയ്ക്കും, പിണ്ഡം വെ
 യ്ക്കേണ്ട. പതിതൻ കൈകൊട്ടുന്നതിനു മുമ്പു മരിച്ചാൽ,
 ശുദ്ധരക്കൊണ്ടു ദഹിപ്പിച്ച്, പുനസ്സംസ്കാരം, ഉദകബ
 ലികൾ ചെയ്തു (പടിഞ്ഞാറ്) പിണ്ഡം വെച്ചു പത്രം
 ദിവസം ലിപ്പു വീടാം. കൈകൊട്ടിയതിനു ശേഷം മ
 രിയ്ക്കുന്ന എങ്കിൽ ഒന്നും ചെയ്യേണ്ടതുമില്ലല്ലോ. സംസ്കാ
 രാദി ചെയ്യാമെന്നും ചിലർ പറയാതിരിക്കുന്നില്ല. മേ

ൽവിവരിച്ചുകാരും തുറന്നുക്കണ്ടു ദമിപ്പിച്ചു പുന
സ്സംസ്കാരം കൂടി ചെയ്യാമെന്നു മറുചിലരും അഭി
പ്രായപ്പെടുന്നു.

ഭര. കൂടിയാൽ കൂടാവുന്നതും അന്താത്തതും.

ഏകോദിപ്പം വാങ്ങിയവൻ, ഉണ്ടവൻ, ചെയ്തവ
ൻ, ഇവർ ആ ദിചസം ഒന്നിന്നു കൂടരുത്. പ്രായശ്ചി
ത്തം വാങ്ങിയവർ, കുളിച്ചാൽ, എല്ലാക്രിയകൾക്കും
കൂടാം. ശ്രാദ്ധം, ചടങ്ങിനാൽശ്രാദ്ധം, സവിണ്ഡി,
ഇവയ്ക്കു ഭക്ഷണം ചെയ്യുകയുമാവാം.

ഭര. പുലയിൽ ക്രിയ.

സ്ഥാലീപാകം, സോപാനം, വേളി, ഇവ വിചാ
രം ചെയ്ത ആളിനു പുലയുള്ളപ്പോൾ ചെയ്തുകൂടാ. വ
തിക്കു മാത്രം പുലയുള്ളപ്പോൾ സോപാനം ചെയ്യാം.
സ്ഥാലീപാകം പാടില്ലതന്നെ പത്തിയ്ക്കു ചാർച്ചപ്പയ
ണകിൽ സ്ഥാലീപാകവും ചെയ്യാമെന്നു ചാലർവര
യ്ക്കു. പാടില്ലെന്നു ചാലർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. പു
ല കഴിഞ്ഞു, തൻമുഖം മുടങ്ങുന്നതു ആ പത്തിയ്ക്കു
പത്ത്വില്ല. അഷ്ടകാപാർവ്വണകാലങ്ങളിൽ പുലയുണ്ടാ
യാൽ അതു കഴിഞ്ഞു ഇവ ചെയ്യാം. കാലം കഴിഞ്ഞു
അഷ്ടകാദി ചെയ്യുണ്ടതല്ലെന്നു ചാല ആചാര്യന്മാർ വ
രയുന്നു. ഭായോത്തോക്കന്മാർക്കു ഉല്പപുലയുള്ള കാലത്തും
ചെയ്യാൻ പാടില്ലാ. അഗ്നി ഹോത്രം, പുലയിൽ കുളി
ച്ച സന്ധ്യാവന്ദനം ചെയ്തു മനുസ്താനം ചെയ്തു അഗ്നി

മോരും ചെയ്യാം. അങ്ങിനെ ചെയ്യുമ്പോൾ തീ മുടി കഴിഞ്ഞെ ക്രിയ മുടിയാൻ പാടൊള്ളു. അല്ലകിൽ മ ഹാരാധി തീ മുടേണ്ടതാകുന്നു. ഹ്രസ്വതസ്സാത്തങ്ങളായ കർമ്മങ്ങളുടെ ഇടയിൽ, പൂവ വാചാമ കേട്ടാൽ, മന്ത്ര സ്താനം ചെയ്തു ആ ക്രിയ അധ്വാനിപ്പിച്ചാൽ. ഈ സ മയം പൂവ ഇപ്പന്ന താല്പര്യം. താന്ത്രികങ്ങൾക്കു കർത്തൃ നിയമമില്ലാത്തതിനാൽ പൂവ കേൾക്കുന്ന ഘട്ടത്തിൽ മ ഹാരാധി ക്രിയ മുഴുവനാക്കിക്കൊള്ളുകയും ചെയ്യാം.

ഭന്തു. അതികാലാശേഷം.

പൂവ കഴിഞ്ഞു മരണം കേട്ടാൽ കൊള്ളേണ്ടതായ പൂവയിൽ ഒന്നാംദിവസം ഒരു ദിവസത്തേയും, രണ്ടാം ദിവസം നാലു ദിവസത്തേയും, മൂന്നാം ദിവസം അഞ്ചു ദിവസത്തേയും, ഉദകബലികൾ ചെയ്തു മാറുടത്തു കളി ച്ചു നാലാം ദിവസം പിണ്ഡവു വച്ചു, അന്നുവരെയുള്ള നാത്യശ്രാദ്ധം, ഇടമാസം, ഇവ ഉഴട്ടികൊള്ളുക. അന്നു ന്തരം മുറയ്ക്കു ഭീഷയും ചെയ്യുക. ഒരു വർഷം കഴിഞ്ഞു മരണം കേട്ടാൽ, പിണ്ഡദിവസംതന്നെ ഭീഷവിടുകയും പിതാദിവസം സപിണ്ഡി ഉഴട്ടുകയുമാവാം. അതികാ ലാശേഷമില്ലാത്തവൻ പിണ്ഡകത്താവാണെങ്കിൽ മ രാണ്ടു കഴിഞ്ഞു കേട്ടാൽ അന്നുതന്നെ ഉദകദശാഹാദി സപിണ്ഡ്യന്തം ചെയ്യാം. സപിണ്ഡി ചെയ്യുന്നതു പീ ഠാദിവസവുമാവാം പിണ്ഡദിവസം സപിണ്ഡിചെയ്യുന്നതു മദ്ധ്യമാമന്നാ വക്ഷമുണ്ടു മരിച്ച മാസം, ആ

സമയത്തെ നഷ്ടത്തിലധികം ഇവ നിശ്ചയിച്ചാണെ വ
രുന്നതും, ആ നൂതന ചി കർമ്മകളിൽ കടുത്ത വേവ
റു ചെയ്യുക. കർമ്മാസത്തിൽ ചെയ്യാമെന്നു മറ്റൊ
രവർ വെളിച്ചം കാണാനുണ്ടു. ദേശാന്തരം പോയവന്റെ
ശതാബ്ദപൂർത്തിയ്ക്കു ശേഷം പുറപ്പെട്ടാൽ ചെയ്ത മേ
ൽ വിവരിച്ച വിധം മൂന്നു പുലകകൾ ഉടകുതിയാടി
സംഭവിക്കുമെന്നു ചെയ്തതുമായെന്നു. എത്ര വിധത്തി
ലായാലും സംസ്കാരം കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത പുറപ്പെട്ടാ
ൽ ചെയ്ത ഉടകുതിയിൽ തുടരേണ്ടതുമാകുന്നു.

൪൭. ഉച്ചപ്രയത്ന ശ്രദ്ധാദി.

ഉച്ചപ്രയത്ന ശ്രദ്ധാദി. ഉണ്ണുക. പതി
യ്ക്കു സ്വന്തം അല്ലാത്തവർ മരിച്ച, മൂന്നു പുല കഴിഞ്ഞു
പിന്നെയും വെള്ളത്തിൽ മുക്കിയ ഉച്ചപ്രയത്ന, സ്ഥാ
പിപ്പാലം, കോവേലം, വൈശാലം, ദർശനം
സ്ഥാപനം ഇവ ചെയ്യുന്നതു മദ്ധ്യമഹേകം. ശ്രദ്ധാ
ദി — എന്നു വേണ്ടാ — മൂന്നു പുലകകൾ പിന്നെയും ചെ
യ്ക്കുന്നവർക്കല്ലാ — മൂന്നു ദിവസം കഴിഞ്ഞ് പിന്നെയും
ചെയ്യേണ്ട പതിനൊന്നാം ദിവസത്തിന്റെ ഇടക്കു ശ്രാ
ദ്ധാദി ഉണ്ടായി വന്നാൽ ഉച്ചാം. എന്നാൽ തേങ്ങ
യുടെ മാതാപിതാക്കന്മാരുടെയും, ആചാര്യന്മാരുടെയും വി
ഷയം വെള്ളത്തിൽ മാത്രമേ ഈ അർപ്പണത്തിൽ ചെ
യ്ക്കേണ്ടതായി വന്നാൽ ഉച്ചാം വരട്ടെ. എന്നാ
ണ് മറ്റു ചില വിധാന്മാരുടെ അഭിപ്രായം. അഭി

പ്രായഭേദമുള്ള കാര്യങ്ങൾക്കു ഭംഗിയും അതാതു ദേശ
നടപ്പും നോക്കി ചെയ്യുകയേ നിവർത്തിയൊള്ളൂ. സമസ്ത
മായി നിത്യകർമ്മം ചെയ്യാം.

രവ്യ. ഭിക്ഷയിൽ ക്രിയ.

തറവട്ടിൽ പ്രേതദീക്ഷയുള്ള പ്ലാശ് ഭിക്ഷയില്ലാത്ത
ആളിനു അർപ്പിക്കുകയെന്നും. വാർപ്പണം ചെയ്തുകൂടാ. മാ
താമഹഭിക്ഷയിൽ ഭിക്ഷയില്ലാത്തവർക്കു രണ്ടാം ചെയ്യാം.
ഭാര്യക്കു ഭിക്ഷയുള്ള പ്ലാശ് ഇവ ചെയ്യേണ്ടി വന്നാൽ നി
ത്യബലി കഴിഞ്ഞു ഭാര്യയെ കളിച്ചു വരുത്തി കൂട്ടി ചെയ്തു
കൊള്ളുക. ഭിക്ഷയുള്ള ആൾ അർപ്പുകാവാർപ്പണവിതയ്ക്ക
ജ്ഞാക്കളും മറ്റുത്താൽ നാണ്ടിമുഖവും ചെയ്യരുതു. ഭിക്ഷ
യിൽ പുണ്യവനസിമന്താദി ചെയ്യേണ്ടി വരികിൽ, ശ്രാ
ദ്ധം കഴിഞ്ഞ ശേഷം കൊള്ളി ഒരു ചെയ്തുകൊള്ളുക.
പിറന്നാൾ മുതൽ ചാത്തത്തുങ്കൽ രണ്ടാം ദക്ഷിണയ്ക്കു
മുപ്പു ഉദകഭോജനവും ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു. പ്രസവാൽ
പരം ചെയ്യേണ്ടും പുണ്യവനാദിയും ഭിക്ഷയിൽ ചെയ്യേ
ണ്ടതായി വന്നാൽ സ്ത്രീയും ഇതുതന്നെ. ഭർത്താവിന്റെ
ഭിക്ഷയിൽ ഭാര്യയ്ക്കു ഇവ ചെയ്യേണ്ടതായി വരികിൽ തു
ല്പിതായി ഗൃഹകന്മാർ (നണേണ്ടാത്തോർ) ചെയ്തുകൊ
ള്ളുക. പത്തില്ലാത്ത ഭിക്ഷയുള്ളതെങ്കിൽ ഇവ യഥാ
വധി തന്നെ ചെയ്യാം. എന്നാൽ ക്രിയ ചെയ്യേണ്ടതി
ന്റെ തലേദിവസം ബലി കഴിഞ്ഞു സപിണ്ഡി ചെയ്
തു പിറന്നുദിവസം സമസ്തമായി നാണ്ടിമുഖം തുടങ്ങി പുണ്യ

സചനസീമന്താദി ചെയ്ത് നിത്യബലിയും ചെയ്തു പോ
 തക. എന്നാൽ ഇപ്പക്ഷത്തിലും മണ്ടും ദക്ഷിണയ്ക്കും
 ന്യൂ ഉദകംഭദാനവും ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു. മറ്റു ദീക്ഷക്കാ
 രോടുകൂടി വിന്നെ ദീക്ഷിക്കരുതെന്നും, ദീക്ഷിക്കുമെന്നും,
 മറ്റും പലേ അഭിപ്രായവുണ്ടു. ഇപ്രകാരം ദീക്ഷിക്കു
 ന്ന ആൾ മാസദിവസം ദീക്ഷ നിത്തി അഷ്ടകച്ചെയ്യേ
 ണ്ടതുമാകുന്നു. ഇപ്പക്ഷം അധികം നടപ്പില്ലാത്തതിനാൽ
 അധികവിസ്താരം ചുരുക്കുന്നു. എങ്കിലും ദേശാചരം
 പ്രമാണീകരിയ്ക്കയും വേണം. ദീക്ഷിതനായ പിതാവ്
 ജാതകമ്ം പതിനാന്നാം ദിവസം ചെയ്യുന്ന എങ്കിൽ
 ജാതകമ്ം ചെയ്ത കളിച്ചു ബലി ഇടുക. അല്ലാത്ത
 ദീക്ഷിതൻ ചെയ്യുന്ന എങ്കിൽ ബലി ഇട്ടു കളിച്ചു ജാത
 കമ്ം ചെയ്ത ശേഷം കൊൾക. ഇപ്രകാരമാകുന്നു ദീ
 ക്ഷയിൽ ബലി കഴിച്ച് കളിച്ചാൽ ദർശപുണ്ണമാസം,
 ആഗ്രയണം, ഇവ ചെയ്യാം. അല്ലാൻ ദണ്ഡു ചാങ്ങ
 ണ്തും നിത്യബലിയ്ക്കു മന്ദാണ് ചെയ്യേണ്ടതു. അന്നു
 ദീക്ഷിതനാണെങ്കിൽ ബലി ഇട്ടു കളിച്ചു ദണ്ഡു ചാരി,
 ശേഷംകൊൾക. ഇപ്രകാരമാകുന്നു.

ഭൻ. ദീക്ഷയിൽ ശ്രാദ്ധാദി.

ബ്രഹ്മചാരിയ്ക്കു പ്രേതദീക്ഷയിൽ മറ്റുചുവ ഉണ്ടാ
 യാലും നിത്യശ്രാദ്ധാദിമാസികങ്ങൾ ഉടാം. ഉണ്ടവ
 ൾ കളിയ്ക്കുന്നു. ബ്രഹ്മചാരി പിണ്ഡകത്താവല്ലെങ്കിൽ
 കളിയ്ക്കുന്നമെന്നില്ല. ഭാര്യയ്ക്കു ഭർത്താവിന്റെ ദീക്ഷയി

ൽ, അമ്മനൊ, അമ്മയൊ, മരിച്ച മൂന്നു പൂല കഴിഞ്ഞ്
പിണ്ഡത്തിനു മുമ്പുള്ള അന്തരംകൂടിയിൽ ഉള്ള നിത്യ
ശ്രാദ്ധമണ്ണു അതും കളിക്കുന്നമെന്നില്ലാ. ടീക്കയിൽ
ശ്രാദ്ധം ദാനം ചെയ്യരുതു. രണ്ടു ശ്രാദ്ധം വന്നാൽ ക
ന്നദാനം ചെയ്തയുമാകാം. അതു പാടില്ലെന്നും ചിലർ
പറഞ്ഞിരുന്നു.

രോ. ടീക്ക വിഭക്തി.

“ദോഷശാമോത്രിവക്ഷേപാ
ഷ്ടരമാസേവയത്സരവിവാ”

എന്നുള്ള എത്ര സന്ദർഭത്തിലും ടീക്ക വീടാം. ത്രിവക്ഷേ
പാ എന്നു തുടങ്ങിയുള്ള ഗദ്യപ്പുകളിൽ, ആ ദിവസം
ടീക്ക നിർത്തുകയും അന്നു മുതൽ അഞ്ചു ദിവസംവരെ സ
പിണ്ഡി. ഉച്ചാമെന്നും വിധിയുണ്ടു. എല്ലാ ദിവസവും
ടീക്ക നിർത്തുക ആകാമെന്നും ചിലർ പറയുന്നു. അതു
സർവ്വസമ്മതമല്ല. എത്ര സപിണ്ഡി ഒരു ദിവസം ഉച്ച
കൂറു എന്നു വരികിലും, അവ ഉച്ചി കൂടാൽ എല്ലാത്തി
നും കൂടി ഒരു അഷ്ടക ചെയ്താൽ മതി. പ്രത്യേകം പ്ര
ത്യേകം അഷ്ടക പാടില്ലാ. ബ്രഹ്മചാരി സപിണ്ഡി ചെ
യ്ക്കുമ്പോൾ അഷ്ടക ചെയ്താൻ പാടില്ലതാനും. നിത്യശ്രാ
ദ്ധാദികളിൽ, കവ്യവിഷലോ, മരോ, മോമാദികളു ആ
വർത്തനവിഷയം വന്നാൽ കളിച്ചാവർത്തിക്കുന്നു. അന്നു
ആളെ കിട്ടാൻ പ്രയാസമെങ്കിൽ, ബലായിട്ടു പിറോട്ടി
വന്നു രണ്ടാളെ ഉച്ചി ബലിയ്ക്കുണ്ടു പിണ്ഡവും വെക്കു

ണം. തറവാട്ടിൽ ഭീഷ്മയുള്ള നാൾ തിരുനല്ലി, തിരു
വല്ലം, ഇത്യാദിസ്ഥലത്തു ചെന്നു ആരും വിണ്ഡം വച്ചു
കൂടാ. ഗർഭഭീഷ്മിതനും, ഈ സ്ഥലങ്ങളിൽ പോയി ബ
ലി ഇട്ടുകൂടാ സമ്പ്രദായമുണ്ടെ പതിയുണ്ടെ സവിണ്ഡി
ചെയ്യേണ്ടതായ വിഷയത്തിൽ, സമ്പ്രദായമുണ്ടെ സവി
ണ്ഡിസ്ഥാനത്തുള്ള യോഗീശ്വരപൂജാദിവസം, ചെയ്യേ
ണ്ടതാകുന്നു. ദുർഗ്ഗതന്റെ പതിയുണ്ടെ സവിണ്ഡി ചെ
യ്യേണ്ടി ഇരിക്കും വിഷയത്തുകൽ, അയാളുടെ നാരായ
ണബലിദിവസം ചെയ്യണം. പതിതന്റെ ഭാര്യയുണ്ടെ
സവിണ്ഡി, ചെയ്യേണ്ട വിഷയത്തിൽ, അയാളുടെ മ
രണം കേട്ടു മുറയ്ക്കു സവിണ്ഡി ചെയ്യും ദിവസം ചെയ്യ
ക. രണ്ടു ഭീഷ്മയുള്ളപ്പോൾ ഒരു ഭീഷ്മ വീടണമെന്നു വ
രികിൽ ശ്രാദ്ധദിവസങ്ങളിൽ ചെയ്യരുത്. സവിണ്ഡി
ദിവസം മറ്റുചാത്ത മുട്ടേണ്ടതുണ്ടെങ്കിൽ അതും ചെയ്തു
ഭീഷ്മ നിന്തി പിറേന്നാൾ സവിണ്ഡി ഉണ്ടുക. രണ്ടു
സവിണ്ഡി ഒരു ദിവസം വന്നാൽ, നേരം പോരെങ്കിൽ
ആവർത്തനമായി, രണ്ടാമത്തേത് പിറേറ്റിവസം ചെ
യ്യാം. തലേ ദിവസംതന്നെ ദാനമായി ചെയ്തയുമാകാം
സവിണ്ഡിദിവസം ഉപപുല ആണെങ്കിലും ഉണ്ടുകയാ
ണു നടപ്പ്. അനുയാത്രയ്ക്കുശേഷം തിലോദകം കമന്നാ
ൽ തിലോദകം ഉണ്ടാക്കി ഒരു ദാനം ചെയ്ത് തിലോദ
കം യഥാവിധി കൂട്ടുക. വിണ്ഡം നശിച്ചാൽ, മുൻക
വൃത്താൽ— വിണ്ഡമുണ്ടാക്കി കൂട്ടുക. ഇവിടെ മിന്നാ
ഹരി, വ്യാഹരി, പ്രാജാപത്യാദിഗണം, ഇവ സുഖാ
ഹരി ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു.

രമ. ശാലം.

അഞ്ചുനാൾ ശാലം ഉഴുതുമ്പാൽ ജ്യേഷ്ഠൻ വന്നു ചേർന്നാൽ കളിച്ച ശേഷം ചെയ്തു കൊൾക. ഉദേശി ചുവോയി എങ്കിൽ വേറെ ചെയ്തുകൊള്ളുക. ചാത്തം ചടങ്ങിനാലേകിൽ അർശപ്രാപ്തിക്കു മുമ്പു മാത്രമേ ചേർന്നു ചെയ്യാൻ പാടൊള്ളൂ. അഞ്ചുനാളും ഗാദികളുടേ അശുദ്ധിയിൽ സ്നാദികൾ ചാതിച്ച് രണ്ടാമതു ബലി ഇടണം. നാണീമുഖത്തുകൽ ഉള്ള വിത്രാത്ഥവും ചടങ്ങിനാൽ ശാലവും, ഗോത്രത്തിൽ ചെയ്യരുതു. ഒരു ശാലവും തന്നെ ഗോത്രത്തിൽ ചെയ്യുന്നതു ഒട്ടും ഉചിതവുമല്ല. മാതാമഹാദികളുടെ (അമ്മാത്താവക) ചാത്തം ഗോത്രത്തിൽ ചെയ്യാം താനും. ഇഷ്ടിയ്ക്കു കൂടിയാൽ ശാലം ഉണ്ണാം. ഉഴുതൻ പാടില്ല. ദാനം, പശു ദാനം, പ്രായശ്ചിത്തം, ഇവ വാങ്ങിയാൽ ശാലം ഉണ്ണാം. ശാലം ദാനം വാങ്ങിയാലും, നാണീമുഖം വാങ്ങിയാലും, ശാലം ഉണ്ണരുതു. ഏകോദിയും, നാണീമുഖം, ഇവ ഒഴിച്ച് മറ്റു ദാനങ്ങൾ വാങ്ങിയാൽ, ആലത്തൂർ ഗ്രാമികൾ ശാലമുട്ടുന്നു. ശുകപുരത്തുകാർ ശാലമുട്ടുന്നതിന്നുമുമ്പു ഒരു ദാനവും വാങ്ങുക പതിവില്ല. പ്രഥമസ്ഥാലീപാകദിവസം ചാത്തമുട്ടേണ്ടതായി വന്നാൽ സ്ഥാലീപാകാനന്തരം കളിച്ച് ശാലമുട്ടാം. പശു ദാനം ചെയ്യുന്നവനും ചാത്തമുട്ടാം.

രമ. സ്ത്രീകൾ ശാലമുട്ടുക.

സ്ത്രീകൾ മാത്രം ബലി ഇടേണ്ടതായി വന്നാൽ കരാൾ കഴിച്ച് കഴുകിച്ച് വെള്ളം കൊടുത്ത് ഉഴുതണം. ദ

ക്ഷിണ വലകയിൽ ചെയ്യിച്ചെടുക്കണം. രണ്ടു സ്ത്രീകൾ ബലി ഇടേണ്ടതായി വന്നാൽ രണ്ടു പുല്ലിൽ, പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം, ബലി ഇടണം. വലത്ത് ജ്യേഷ്ഠത്തിയും, എടത്ത് അനുജത്തിയും, ഇടണം. മറ്റൊല്ലാ ഉപകരണങ്ങളും ശ്രാദ്ധക്കാരനും ഒന്നുമതി. ഇവർക്കു ശ്രാദ്ധങ്ങൾ ഒരുമിച്ചു വന്നാൽ ഗുരുത്വമുദാ — ഭർത്താവു, അച്ഛൻ, അമ്മ, ഈ മറ്റുള്ളവേണം ബലി ഇടാൻ. ഇവർക്കു തീണ്ടാൻകളി (ശ്വാംഭിനം) കഴിഞ്ഞാൽ ശ്രാദ്ധം ഉച്ചതാം. പ്രഥമാർത്തവത്തിൽ അഞ്ചാം ദിനം പുണ്യാഹം കഴിഞ്ഞു പാടൊള്ളൂ.

രേ. ശാന്തിമോമം.

ദശാഹാബലിയോടു കൂടിയുള്ള പിണ്ഡത്തുന്നാൽ ചൊവ്വാ, വെള്ളി, ഈ ആഴ്ചകൾ വന്നാൽ മാത്രമേ ശാന്തിമോമം ചെയ്യേണ്ടതായിട്ടുള്ളൂ. മറ്റേതുവിധമുള്ള പിണ്ഡദിവസവും ഈ ആഴ്ചകൾ വന്നാൽ ശാന്തിമോമം ചെയ്യേണ്ടതായിട്ടില്ലാ. അനുപനീതൻ തന്നെ പിണ്ഡം വെക്കേണ്ടതായി വന്നാൽ, പിണ്ഡദിവസം, ചൊവ്വാഴ്ചയോ, വെള്ളിയാഴ്ചയോ, വന്നാലും ശാന്തിമോമം ചെയ്യേണ്ടാ. പ്രതിരൂപദാനം വേണ്ടതുമാകുന്നു. സ്ത്രീകൾ തനിച്ച് പിണ്ഡം വയ്ക്കുന്ന ദിവസം ഈ ആഴ്ചകൾ വന്നാലും ഈ ക്രിയ ചെയ്യേണ്ടതില്ലാ. ശാന്തിമോമം ടിക്ഷ കഴിയും മുമ്പു ചെയ്താൽ മതി എന്നും കഷ്ടിച്ച് ഒരു അഭിപ്രായമുണ്ട്. അന്നുശ്രാദ്ധമുട്ടേണ്ടദിവസവും സഞ്ചയനം കഴിയാതെ ഇരിക്കുമ്പോഴും ഈ മോമം ചെയ്തുകൂടാ.

സ മ റ പൂ മ.

കാം. തത്ത്വൽ.

ജോതിഷപുസ്തകങ്ങൾ.

ജാതകദേശം	...	1—0—0
പഞ്ചബോധം	...	1—0—0
ദശാഫലങ്ങൾ	...	0—4—0
പഞ്ചാംഗഫലം	...	0—3—0
ഹോരാശാസ്ത്രം	...	1—8—0
ബലവിധി	...	0—2—0
മൃഗലക്ഷണം	...	0—3—0

തച്ചശാസ്ത്രപുസ്തകങ്ങൾ.

മനുഷ്യാലയചന്ദ്രിക	...	1—0—0
മനുഷ്യാലയഭാഷാ	...	0—3—0
തന്ത്രസമുച്ചയം	...	1—0—0
ജലപരിജ്ഞാനം	...	0—4—0

ഭക്തിമാഗ്ഗിപുസ്തകങ്ങൾ.

ഋണശ്ലോകങ്ങൾ	...	1—8—0
സ്തോത്രരത്നങ്ങൾ	...	0—12—0
ഭഗവൽഗീത വോക്കററ് ബുക്ക്	...	0—4—0
സ്വാമി ശ്രദ്ധാനന്ദൻ	...	0—6—0
രാമായണം	...	0—4—0
മന്ത്രയോഗങ്ങൾ	...	1—0—0

പഞ്ചാംഗം പുസ്തകശാല, കുന്നംകുളം.

അ ചു ടി പ്ല റ്റ ന് ത യ റ്റ ച യ്ക്ക വ.

ക്രിയാരത്നമാല 2-ാം ഭാഗം.

ക്രിയാ പ്രകാശം പദ്യം.

തൈത്തരീയ ശാഖ സ്വരസമിതം.

മംഗളദീപം.

പരിഷ്കരിച്ച് എഴുതപ്പെട്ട പ്രായശ്ചിത്തം.

അപേക്ഷയുടേ ബാഹുല്യഗ്രാസരണം അച്ചടിപ്പി
യ്ക്കുന്നതാകുന്നു.

എടമന ജി. ശങ്കരൻ പോറ്റി.

വൈദികകലാലയം, വാകത്താനം.

കോട്ടയം. (പോസ്റ്റ്) തിരുവിതാംകൂർ.

ശ്രീ രാജരാജേശ്വരി ആയുർവ്വേദശാസ്ത്രം
തിരുവിതാംകൂർ ഗവണ്മെൻറ് അംഗീകൃതയുവേദവൈദ്യശാല.

എടമന ഇല്ലം. വാകത്താനം. (A. O.) കോട്ടയം (P. O.)

അയ്യവൈദ്യാശ്രേസരനെന്നു സുപ്രസിദ്ധനായ എന്റെ ഗുരനാ
ഥൻ ബ്രഹ്മശ്രീ കളശയിൽ ചീരട്ടമൺ ഇല്ലത്ത് ധനപന്തരിദാസ്സ്,
സീ. എൻ. നാരായണൻ മൂസ്സ് അവർകളുടെ ഉപദേശ സഹായ
സഹകരണങ്ങളോടുകൂടി തയാർ ചെയ്തിട്ടുള്ള സകല ആയുർവ്വേദ ഔ
ഷധങ്ങളും മിതമായ വിലയ്ക്കു വില്പനതിനും രോഗികളെ പരി
ശോധിച്ചു ചികിത്സ നിശ്ചയിക്കുന്നതിനും തയാറായിരിക്കുന്ന വിവ
രം പൊതുജനങ്ങളേ സാദരം അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു. വിദ്യാർത്ഥിക
ൾക്കും, ഗർഭിണികൾക്കും, [സൂതികൾക്കും, വേണ്ടി ചില കൈക
ളെ മരുന്നുകളും വില്പനക്കു തയാറാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതു പ്രത്യേകം പ്ര
സ്താവ്യമാകുന്നു.

വൈദ്യൻ, ഏ എം നാരായണശർമ്മാ.

KOTTAYAM PUBLIC LIBRARY

KOTTAYAM.

Cl. No. 294.53

Acc. No. 77902

This book should be returned on or before
the date last stamped below.

17 JAN 1991

- 4 JUN 2010

F 4 OCT 2010

E 4 NOV 2010

E 4 DEC 2010

If the book is not returned on due date a
fine of 5 Ps. (Five) per day will be charged.

294.53

KRI. K.

77902

திருமலை ம. பி. பி.
திருமலை.

Title. Abraham Lincoln